

PROROCIIA LUI IEZECHIIL

Cap 1

Vreamea și locul în carele lui Iezechiil s-au arătat vedeniile lui Dumnezeu, adevă în mijloc de foc, asemănarea a patru fiară, carele să scriu. Așjiderea și a roatelor, a mării, a thronului și a omului ce seade în thron, de foc încunjurat.

1. i au fost în anul al triizeacilea, în al patrulea, în a cincea a lunii, fiind eu în mijlocul celor robiți, lângă râul Hovar; *s-au deschis ceriurile și am văzut vedeniile lui Dumnezeu. *Jos 3, 23 și 10, 8 și 43, 3.
2. În a cincea a lunii, acesta e anul robii împăratului Ioachim al cincilea,
3. Fost-au cuvântul Domnului către Iezechiil, fiul Buzii preotul în pământul haldeilor, lângă râul Hovar; și au fost preste el acolo mâna Domnului.
4. Și am văzut; și, iată, vânt de volbură venia de către crivețu și nor mare și foc învolvând și strălucire împrejurul lui, și din mijlocul lui ca frumseața celui ales, adevă din mijlocul focului,
5. Și în mijlocul lui, asemănare de patru fiară; și aceasta vedearea lor, asemănare de om într-insele.
6. Patru feațe la una și patru arepi la una.
7. Picioarele lor, picioare dreapte, și talpa picioarelor lor, ca talpa piciorului de vițel, și scânteii ca vedearea de aramă ce cade.
8. Și mână de om supt arepile lor, în patru părți. Și feațe și arepi prin patru părți avea.
9. Și era împreunate arepile lor una către alta; nu să întorcea când umbla, ci fieștecarea înaintea feații sale pășia.
10. Iară asemănarea obrazului lor, față de om | și față de leu de-a dreapta acelor patru și față de bou de-a stânga acelor patru și față de pajoră deasupra acelor patru.
11. Feațele lor și arepile lor întinse deasupra; doao arepi fieștecării să împreuna, iară doao acoperia trupurile lor.
12. Și fieștecarea dintr-insele înaintea feații sale umbla; unde era rezeptirea duhului, acolo pășea, nici să întorcea când umbla.
13. Și asemănarea fiarălor, vedearea lor, ca a cărbunilor de foc aprinși și ca vedearea fălinarelor. Aceasta era vedearea, alergând prin mijlocul fiarelor, strălucire de foc, și din foc fulger ieșind.
14. Și fiarele să ducea și să înturna spre asemănarea fulgerului ce sclikeaște.
15. Și când mă uitam la fiară, s-au arătat o roată pre pământ lângă fiară, având patru feațe.
16. Și vedearea roatelor și lucrul lor, ca vedearea mării; și o asemănare a celor patru și vedearea lor și lucrurile, ca cum ar fi roată în mijlocul roții.
17. Prin patru părțile lor mergând să ducea și nu să întorcea când umbla.

- *Jos 10, 12. 18. Și stat era roatelor și înălțime; și groaznică vedeare: *și tot trupul plin de ochi prinprejurul acelor patru.
19. Și, când umbla fiarele, umbla așijderea și roatele lângă eale și, când să rădica fiarele de pre pământ, să rădica împreună și roatele.
20. Oriîncătro să ducea duhul, într-acolo ducându-să duhul; și roatele așijderea să rădica, urmând după el, că duhul vieții era în roate.
21. Ducându-să fiarele, să ducea și, cu eale stând, sta; și cu eale rădicate de pre pământ, așij | derea să rădica și roatele, urmând după eale, că duhul vieții era în roate. 15r
22. Și asămănarea tării preste capetele fiarelor, tării, ca vedearea de criștal groaznic și întinsă preste capetele lor deasupra.
23. Iară supt tărie, arepile lor dreapte a uniiă cătră alta; fieștecarea cu doao areapi acoperea trupul său, și ceaalaltă aseaminea să coperea.
24. Și auziam sunetul aripilor, ca sunet de ape multe, ca sunetul lui Dumnezeu celui prea înalt; când umbla, era ca sunet de mulțime, ca sunetul taberilor, și când sta, să sloboziia jos aripile lor.
25. Căci când era glas preste tăriia carea era preste capul lor, sta și sloboziia arepile sale.
26. Și preste tăriia carea era aproape de capetele lor, ca vedearea pietrii de samfir, asămănarea thronului; și preste asămănarea thronului, asămănare ca vedearea de om deasupra.
27. Și am văzut ca frumseătea celui ales, ca vedearea de foc înlăuntru lui prinprejur; de la coapsele lui și mai sus și de la coapsele lui până jos am văzut ca o față de foc strălucind prinprejur.
28. Ca vedearea curcubeului când va fi în nor în zi de ploaie, aceasta era vedearea strălucirii prinprejur.

Cap 2

Prorocul înfricoșat fiind, să întăreaște, ca, fără teamere, să vădească pre fiii lui Israil, cei împotivă războitori, ca de cumva din vechile păcate să se întoarcă. Și i să poruncește a mânca cartea cea scrisă din lăuntru și din afară, în carea era tânguiri și viers și amar.

1. ceasta e vedearea de asămănarea slavei Domnului; și am văzut și am căzut pre fața mea și am auzit glasul celui ce grăia. Și au zis cătră mine: „Fiiul omului, stăi pă picioarele tale și voui grăi cu tine!”

2. Și au întrat întru mine Duhul, după ce mi-au grăit | și m-au pus pre picioarele mele, și L-am auzit grăind cătră mine 15v

3. Și zicând: „Fiiul omului, Eu te trimițu la fiii lui Israil, la neamuri lepădate de leage, care s-au depărtat de la Mine; ei și părinții lor au trecut legătura Mea până la zioa aceasta.

4. Și fii cu față vârtoasă sânt și cu neîndomeasticită inimă, la carii Eu te trimițu și vei zice cătră dânșii: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu,

5. De cumva încai ei să auză și doară să să așaze, că casă întărătătoare iaste, și vor ști că proroc au fost în mijlocul lor.

6. Tu, dară, fiiul omului, nu te teame de ei, nici de cuvintele lor te stidi, căci necredincioși și răzvrătitori sânt cu tine și cu scorpiile lăcuiești; de cuvintele lor să nu te teami și de obrazul lor să nu te îngrozești, căci casă întărătătoare iaste.

7. Grăi-vei, dară, cuvintele Meale cătră ei, de cumva vor auzi și să vor așeza, că îndărăvnici sânt.

8. Iară tu, fiiul omului, auzi oricare grăiesc cătră tine și să nu fi întărătând, ca casa cea întărătătoare; deșchide gura ta și mână oricare Eu dau ție»”.

9. Și am văzut; și, iată, o mână tremisă la mine, în carea era învăluită cartea. Și o au deșchis înaintea mea, *carea era scrisă înlăuntru și din afară: și era scrise într-înșă tânguiri și viers și vaiete.

*Apoc. 5, 1.

Cap 3

După ce au mâncat cartea, să dă prorocului față de adamant, ca fără teamere să vădească pre împietriții fiii lui Israil, cei puși în nelejuire. Și, trimițindu-să, să rânduiască străjariu carele vâzând răul apropiindu-să, de nu-l va vesti celui ce va peri, vinovat va fi; iară de va vesti,

sufletul său izbăveaște, măcar altul va peri. Apoi, intrând în câmp și văzând acolo slava Domnului, i să poruncească în casa sa a să închide, ca un legat și mut.

- 1 i au zis cătră mine: „Fiul omului, orice veri afla, mîncă; mîncă cartea
aceasta și, mergînd, grăiaște cătră fiii lui Israil!” ||
- 16r 2 Și am deșchis gura mea și m-au hrănit cu cartea aceea.
3. Și au zis cătră mine: „Fiul omului, pîntecele tău va mânca și ceale dinlăuntru ale tale să vor umplea de cartea aceasta, carea Eu dau ție”. *Și o am mîncat și s-au făcut în
gura mea dulce ca miiarea. *Apoc. 10, 9, 10.
4. Și au zis cătră mine: „Fiul omului, mergi la casa lui Israil și grăiaște cuvintele Meale
cătră ei.
5. Că nu te trimițu cătră norod de cuvînt adînc și de limbă necunoscută, cătră casa lui Israil,
6. Nici cătră noroade multe, de cuvînt adînc și de limbă necunoscută, a cărora să nu
poți auzi cuvintele; și de te-ai trimite la ei, aceia te-ar auzi.
7. Iară casa lui Israil nu vrea a te auzi, că nu vreau a Mă auzi pre Mine; că toată casa
lui Israil cu fruntea zdrobită iaste și cu inimă vârtoasă.
8. Iată, am dat fața ta mai puternică decăt feațele lor și fruntea ta mai vârtoasă decăt
frunțile lor.
9. Ca adimantul și ca creamina am dat fața ta; nu te teame de ei, nici te stidi de fața
lor, căci casă întărătătoare iaste”.
10. Și au zis cătră mine: „Fiul omului, toate cuvintele meale, care Eu grăiesc cătră tine,
ia-l în inima ta și cu urechile tale auzi.
11. Și mergi, intră la robie, la fiii norodului tău, și vei grăi cătră dânșii și le vei zice:
«Aceasta zice Domnul Dumnezeu»; de cumva vor auzi și să vor așeza”.
12. Și m-au luat Duhul și am auzit după mine glas de clătire mare: „Bine e cuvîntată
slava Domnului din locul Său!”
13. Și glasul arepilor fiarelor, ce bătea una cătră alta, și glasul roatelor, ce urma după
fiară, și glas de clătire mare.
14. Și Duhul m-au rădicat și m-au luat și m-am dus amărât întru urgiia duhului meu,
că mînile Domnului era cu mine, întărindu-mă.
15. Și am venit la robie, la grămada cea de roduri noao, la cei ce lăcuia lângă râul Hovar,
și am șezut unde ședea ei și am rămas acolo șapte zile măhnit, în mijlocul lor. |
- 16v 16. Iară, deacă au trecut șapte zile, au fost cuvîntul Domnului cătră mine, zicînd:
17. *, „Fiul omului, străjariu te-am dat casii lui Israil; și vei auzi din gura Mea cuvînt și
le vei vesti din Mine, *Jos 33, 7.
18. Zicînd Eu cătră cel necredincios: «Cu moarte vei muri!» De nu vei vesti lui, nici vei
grăi să se întoarcă de la calea sa cea necredincioasă și să fie viu, acel necredincios întru
nedreptatea sa va peri, iară sângele lui din mîna ta îl voi căuta.
19. Iară, de vei vesti tu celui necredincios și el nu să va întoarce de la necredința sa și
de la calea sa cea necredincioasă, acela adecă întru nedreptatea sa va muri, iară tu sufletul
tău l-ai mîntuit.
20. Ci de să va și întoarce cel drept de la dreptatea sa și va face nedreptate, pune-voiu
sminteală înaintea lui, acela va muri, că n-ai vestit lui; în păcatul său va muri și nu vor fi
întru pomenire dreptățile lui, care au făcut, iară sângele lui din mîna ta îl voi căuta.
21. Iară, de vei vesti tu celui drept să nu păcătuiască dreptul și el nu va păcătui, trăind
va trăi, căci că i-ai vestit, și tu sufletul tău l-ai mîntuit”.
22. Și au fost preste mine mîna Domnului și au zis cătră mine: „Sculându-te, ieși la câmp
și acolo voi grăi cu tine”.
23. Și, sculându-mă, am ieșit la câmp și, iată, acolo slava Domnului sta, ca slava *carea
am văzut lângă râul Hovar; și am căzut pre fața mea. *Sus 1, 3.
24. Și au intrat întru mine Duhul și m-au pus pre picioarele meale și mi-au grăit și mi-au
zis: „Intră și te închide în mijlocul casii tale!
25. Și tu, fiul omului, iată, s-au dat preste tine legături și te vor lega cu eale și nu vei
ieși din mijlocul lor.
26. Și limba ta o voi face a să lipi de gâtlanul tău și vei fi mut, nici ca un om dojenind,
că casă întărătătoare iaste.
- 17r 27. Iară, deacă voi grăi ție, voi deșchide gura || ta și vei zice cătră ei: «Aceasta zice
Domnul Dumnezeu: ‘Cel ce aude să auză, și cel ce să odihneaște odihnească-să, căci casă
întărătătoare iaste’».

Cap 4

Să poruncește prorocului a închipui conocirea Ierusalimului și a dormi pe coasta stângă zile trii sute noazeci, iară pre dreapta patruzeaci; și hrană proastă și urât păzit să-și gătească, prin care însămnază dosada fiilor Israil, conocirea și năcazul celor ce lăcuiesc în Ierusalim.

1. i tu, fiul omului, ia-ți o cărămidă și o pune înaintea ta și însămnază într-însa, cetatea Ierusalimului.

2. Și vei rândui asupra ei conocire și vei zidi întăriri și vei grămădi șanțu și vei da împotriva ei tabăra și vei pune berbeci prinprejur.

3. Și tu ia ție o tigaie de fier și o vei pune în zid de fier între tine și între cetate; și vei întări fața ta cătră ea și va fi spre conocire și o vei încunjura. Sămn e casii lui Israil.

4. Și tu vei dormi pre coasta ta cea stângă și vei pune <ne>dreptățile casii lui Israil preste dânsa, cu numărul zilelor în care vei dormi preste ea și vei lua nedreptatea lor.

5. Iară eu Ț-am dat anii nedreptăților cu numărul zilelor, trii sute și noazeci de zile; și vei purta nedreptatea casii lui Israil.

*Num. 14, 34.

6. Și, deacă vei plini aceastea, vei dormi pre coasta ta cea dreaptă a doao oară *și vei lua nedreptatea casii ludei, patruzeaci de zile, zioa pentru ani. Zioa – am zis – pentru an am dat ție.

7. Și la conocirea Ierusalimului vei întoarce fața ta și brațul tău va fi întins și vei proroci asupra ei.

8. Iată, te-am încunjurat cu legături și nu te vei întoarce de la coasta ta spre ceaealaltă, până vei plini zilele conocirii tale.

9. Și tu îți ia grâu și orz și bob și linte și mălaiu și odos și le vei pune într-un vas și-Ț vei face pâini după numărul zilelor în care vei dormi pre coasta ta; trei sute și noazeci de zile îl vei mânca |

10. Iară bucata ta, cu carea vei trăi, va fi în cumpână de doaozeci de drahme pe zi; de la vreamă până la vreamă o vei mânca. 17v

11. Și apă în măsură vei bea, a șasa parte de hin; de la vreamă până la vreamă o vei bea.

12. Și ca o pâine de orz, supt cărbuni, o vei mânca și cu gunoiu, ce va ieși din om, o vei acoperi în ochii lor”.

*Osie. 9, 4.

13. Și au zis Domnul: „Așa vor mânca fiii lui Israil *pâinea sa pângărită, între limbi; la ape îi voi lepăda”.

14. Și am zis: „A, a, a, Doamne Dumnezeule, iată, sufletul meu nu-i pângărit; și mortăciune și rupt de fieri n-am mâncat din pruncia mea până acum și n-au întrat în gura mea toată carnea necurată”.

15. Și au zis cătră mine: „Iată, Ț-am dat gunoiu de boi, pentru gunoaie de oameni, și vei face pâinea ta într-însul”.

*Jos 5, 16

16. Și au zis cătră mine: „Fiul omului, *iată, Eu voiu zdrobi toiagul pâinii în Ierusalim și vor mânca pâine în măsură și în sângurătate, și apa în măsură și în strâmtoare vor bea

și 14, 13.

17. Ca, scăzând pâinea și apa, să cază fieștecarele cătră fratele său și să să veștezască întru nedreptățile sale.

Cap 5

Prin rașii perii capului și a barbii prorocului, din porunca Domnului, și în multe chipuri mistuiți, să însămnază jidovii pentru păcatele sale, de foame și de sabie a să mistui, așa cum părinții pre fii și fiii pre părinți să-i mănca. Iară ceialaltți în robie să vor duce, să fie ocară și mirare limbilor, a căroră au petrecut răotățile.

1. i tu, fiul omului, ia-ți ție briciu ascuțit, care rade perii; și-l vei lua și-l vei duce pre capul tău și pre barba ta; și-Ț vei lua cumpâna măsurii și vei împărți:

2. A tria parte în foc o vei arde în mijlocul cetății, după plinirea zilelor conăcirii; și vei lua a triia parte și o vei tăia cu briciul împrejurul ei; iară ceaealaltă parte a tria o vei răsipi în vânt; și sabia voiu goli după ei.

3. Și vei lua de acolo puțin număr și vei | | lega în tivitura plăștii tale. 18r

4. Și dintr-înșii iarăși vei lua și-i vei arunca în mijlocul focului și-i vei arde cu foc; și dintr-aceaea va ieși foc în toată casa lui Israil.

5. «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Acesta e Ierusalimul. În mijlocul limbilor l-am pus, și împrejurul lui, locurile.

6. Și au urgisit judecățile Meale, cât mai necredincioasă au fost decât limbile, și poruncile Meale mai mult decât ținuturile care sânt împrejur, că judecățile Meale le-au lepădat și întru poruncile Meale n-au umblat’.

7. Pentru aceea, acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘Pentru că ați întrecut limbile care sânt împrejurul vostru și în poruncile Meale n-ați umblat și judecățile Meale n-ați făcut și după judecățile limbilor care sânt împrejurul vostru n-ați lucrat’.

8. Pentru aceea, acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘Iată, Eu, la tine și însumi Eu voi face în mijlocul tău judecăți în ochii limbilor.

9. Și voi face întru tine ce n-am făcut și cărora aseamenea nu voi mai face, pentru toate urăciunile tale.

10. Pentru aceea, părinții vor mânca pre fii în mijlocul tău, și fiii vor mânca pre părinții săi; și voi face întru tine judecăți și voi vântura toate rămășițele tale întru tot vântul.

11. Pentru aceea, viu sânt Eu – zice Domnul Dumnezeu – fără numai că sfântul Mieu l-ai spurcat întru toate vătămrile tale și întru toate urăciunile tale, și Eu te voi frânge și nu va îngădui ochiul Mieu și nu va fi milă.

12. A triia partea ta de ciumă va muri și de foame să va sfârși în mijlocul tău; și a triia partea ta de sabie va cădea împrejurul tău; iară a triia partea ta spre tot vântul o voi răsipi; și sabiia o voi scoate după ei. |

18v 13. Și voi umplea iuțimea Mea și voi face a să odihni urgia Mea într-înșii și voi mângâia și vor ști că Eu, Domnul, am grăit în râvna Mea, deacă voi umplea urgia Mea într-înșii.

14. Și te voi da spre pustie și spre ocară limbilor, care sânt împrejurul tău, întru vederea a tot celui ce treace.

15. Și vei fi ocară și blăstăm și pildă și mirare în limbile care sânt împrejurul tău, dacă voi face întru tine judecăți în iuțime și întru urgie și întru certările mâinii.

16. Eu, Domnul, am grăit. Când voi trimite săgețile foametei ceale reale spre dânșii, care vor fi ucigătoare, și care voi trimite, să vă răsipesc; și foamete voi grămădi asupra voastră *și voi zdrobi întru voi toiagul pâinii.

*Sus 4, 16.

17. Și voi trimite preste voi foamete și fieri reale până la moarte, și ciumă și sângele vor trece prin tine, și sabie voi aduce asupra ta. Eu, Domnul, am grăit’”.

Jos 14, 13.

Cap 6

Pentru mulțimea închinării de idoli a fiilor Israil, să vestește că să vor răsipi cetățile lor și ceale înalte; și cei ce vor scăpa de ciumă, de sabie și de foame să vor răsipi între neamuri, unde, de reale însărcinați, să vor întoarce cătră Domnul.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiul omului, pune fața ta cătră munții lui Israil și vei proroci cătră dânșii.

3. Și vei zice: *«Munții lui Israil, auziți cuvântul Domnului Dumnezeu! Acestea zice Domnul Dumnezeu munților și măgurilor și râpilor și văilor: ‘Iată, Eu voi aduce preste voi sabie și voi răsipi ceale înalte ale voastre. | |

*Jos 36, 1.

19r 4. Și voi prăpădi oltarele voastre și să vor frânge bozii voștri și voi lepăda omorâții voștri înaintea idolilor voștri.

5. Și voi da stârvurile fiilor lui Israil înaintea feații bozilor voștri și voi răsipi oasele voastre împregiurul jârtvelnicilor voastre.

6. În toate lăcașurile voastre, cetățile pustii vor fi și ceale înalte să vor prăda și să vor răsipi; și vor peri jârtvelnicile voastre și să vor sfârâma; și vor înceta idolii voștri și să vor zdrobi bozii voștri, și să vor șterge lucrurile voastre.

7. Și va cădea cel ucis în mijlocul vostru; și veț cunoaște că Eu sânt Domnul.

8. Și voi lăsa între voi pre cei ce vor scăpa de sabie în neamuri, când vă voi răsipi în locuri.

9. Și-ș vor aduce aminte cei izbăviți ai voștri în neamurile la care robi s-au dus că am zdrobit inima lor cea preacurvă și carea să depărta de la Mine, și ochii lor curvind după idolii săi; și nu-ș vor plăcea loruși pentru realele care au făcut întru toate urăciunile sale.

10. Și vor cunoaște că Eu, Domnul, nu în zădar am grăit, ca să le fac răul acesta’.

11. Acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘Loveaște mâna ta și loveaște piciorul tău și zi: hei! spre toate urăciunile realelor casii Israil, că de sabie, de foame și de ciumă vor cădea.

12. Cel ce e departe de ciumă va muri, iară care e aproape de sabie va cădea; și care va fi rămas și conocit de foame va muri. Și voi umplea urgia mea întru dânșii.

13. Și veți ști că Eu, Domnul, când vor fi omorâții voștri în mijlocul idolilor voștri împrejurul jârtvelnicilor voastre în toată măgura înaltă și întru toate vârfurile munților și supt tot copaciul umbros și supt tot stejariul frunzos, locul unde au aprins tălmăi mirositoare tuturor idolilor săi. 19v

14. Și voiui întinde mâna mea preste ei și voiui face pământul pustiu și părăsit de la pustia Devlathii, întru toate lăcașele lor; și vor ști că Eu, Domnul'»”.

Cap 7

Vestește prorocul a tot pământul Iudei cea mai desăvârșit și nescăpată jefuire a fi, aproape pentru răotatea lor.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Și tu, fiul omului! «Aceasta zice Domnul, Dumnezeul pământului lui Israil: ‘Sfârșitul au venit, venit-au sfârșitul preste patru bătai ale pământului.

3. Acum, sfârșitul preste tine; și voiui trimite iuțimea Mea preste tine și te voiui judeca după căile tale și voiui pune împotriva ta toate urăciunile tale.

4. Și nu va îngădui ochiul Mieu preste tine și nu te voiui milui, ci căile tale le voiui pune preste tine și urăciunile tale în mijlocul tău vor fi; și veți ști că Eu, Domnul’.

5. Această zice Domnul Dumnezeu: ‘Năcazu unul, năcazul, iată, vine!

6. Sfârșitul vine, vine sfârșitul! Priveghiat-au asupra ta, iată vine!

7. Venit-au zdrobirea asupra ta, cea ce lăcuiești pre pământ; venit-au vreamea, aproape e zioa uciderii, și nu a slavei măgurelor.

8. Acum de aproape voiui vărsa mânia Mea preste tine și voiui plini iuțimea Mea întru tine și te voiui judeca după căile tale și-ți voiui pune înainte toate fărădelegile tale.

9. Și nu va îngădui ochiul Mieu, nici Îm va fi milă, ci căile tale le voiui pune ție și urăciunile tale în mijlocul tău vor fi; și veți ști că Eu sânt Domnul cel ce bat.

10. Iată zioa, iată, vine! Ieșit-au zdrobirea, înflorit-au varga, odrăzlit-au sumeția.

11. Nedreptatea s-au sculat în varga necredin|ții, nu dintr-înșii și nu din norod, nici din sunetul lor; și nu va fi odihnă întru dânșii. 20r

12. Venit-au vreamea, apropiatu-s-au zioa. Cel ce cumpără nu să veselească, și cel ce vinde nu să jelească, că mânie, preste tot norodul lui.

13. Că cel ce vinde la ceaia ce au vândut nu să va întoarce, și încă întru cei vii viața lor. Că vedenia la toată mulțimea lui nu să va întoarce și omul întru nedreptatea vieții sale nu să va întări.

14. Cântați cu trâmbița, gătească-să toți și nu e cine să meargă la războiu, că mânia Mea, preste tot norodul lui.

15. Sabie mare și ciumă și foamete dinlăuntru; cel ce e în câmp de sabie va muri, și cel ce e în cetate de ciumă și de foame să vor mistui.

16. Și să vor mântui cei ce vor fugi dintr-înșii și vor fi prin munți ca porumbițele văilor, toți tremurând, fieștecarele întru nedreptatea sa.

17. Toate mânilă să vor slăbănogi și toate genunchele vor curge ape.

*Isaie 15, 2. 18. *Și să vor încinge cu țarsine și-i vor acoperi groaza; și în toată fața rușinea, și în toate capetele lor pleșuirea. Ieremie 48, 37.

*Pilde 11, 4. 19. Argintul lor afară să va lepăda și aurul lor în gunoiu va fi. *Argintul lor și aurul lor nu-i va putea izbăvi în zioa iuțimii Domnului. Sufletul său nu-l vor sătura și pântecelă lor nu să vor umplea, că zminteală nedreptății lor s-au făcut. Sof. 1, 18. Ecli. 5, 10.

20. Și podoaba baierele sale spre mândrie au pus și chipurile urăciunilor sale și a bozilor au făcut dintr-însul; pentru aceea l-am dat lor spre necurăție.

21. Și-l voiui da în mânilă streinilor spre răpire și necredincioșilor pământului spre pradă; și-l vor spurca.

22. Și voiui întoarce fața Mea de cătră ei; și vor vătăma taina Mea și vor întra într-însul cei trimiși și-l vor spurca.

23. Fă închidere, că pământul e plin de judecata sângiurilor și cetatea e plină de ne|dreptate. 20v

24. Și voiui aduce pre cei mai răi din limbi și vor moșteni casele lor; și voiui face a înceta sumeția putearnicilor și vor moșteni jirtvelnicile lor.

25. Venind strămtoarea, vor căuta pacea, și nu va fi.

26. Turburare preste turburare va veni și auzit preste auzit; și vor căuta videnii din proroc, și leagea va peri de la preot și sfatul de la bătrân.

27. Împăratul va jeli și căpeteniia să va îmbrăca cu măhnire și mânilor norodului pământului să vor turbura; după calea lor le voi face și după judecățile lor îi voi judeca; și vor ști că Eu sânt Domnul'»".

Cap 8

Iezechiil, după ce au văzut asămănarea lui Dumnezeu, cu Duhul răpit în Ierusalim, veade urătele jidovilor închinări de idoli, supt multe figuri. Pentru aceea, zice Domnul, că nu le va ierta, nici cu rugăciunea îi va asculta.

1. i au fost în anul al șaselea, în luna a șasea, în a cincea a lunii; eu ședeam în casa mea, și bătrânii Iudii, ședeau în prejma mea. Și au căzut acolo preste mine mâna Domnului Dumnezeu.
2. Și am văzut; și iată o asămănare ca vederea de foc: de la vederea coapselor ei și în jos, foc, și de la coapsele ei și în sus, ca vederea strălucirii, ca videnia celui ales.
3. *Și, slobozând asămănarea mâna, m-au apucat de tica capului meu și m-au rădicat Duhul între pământ și între ceriu și m-au adus în Ierusalim, în vedenia lui Dumnezeu, lângă ușa intrării carea să uita spre crivețu, unde era pus idolul râvnii, spre chemarea râvnii.
4. Și iată acolo slava Dumnezeului lui Israil, după videnia ce văzuse în câmp. ||
- 21r 5. Și au zis către mine: „Fiul omului, rădică ochii tăi către calea crivețului!” Și am rădicat ochii mei către calea crivețului și, iată, de către crivețu, porțile oltariului, idolul râvnii, într-aceea intrare.
6. Și au zis către mine: „Fiul omului, gândești că vezi tu ce fac aceștia? Urâciuni mari, care face aici casa lui Israil, ca să mă depart de jârtvelnicul Mie. Și, încă întorcându-te, vei vedea urâciuni mai mari”.
7. Și m-au dus la ușa târnațului și am văzut; și iată o gaură în păreate.
8. Și au zis către mine: „Fiul omului, sapă păreatele!” Și, deacă am săpat păreatele, s-au ivit o ușe.
9. Și au zis către mine: „Întră și vezi urâciunile ceale reale ce fac aici aceștia”.
10. Și, întrând, am văzut; și iată toată asămănarea de ceale zburătoare și de jigănie, urâciunea, și toți idoli casii lui Israil zugrăviți era pre păreate, preste tot împrejur.
11. Și șeaptezeci de bărbați din bătrânii casii lui Israil și Iezonie, fiul lui Safan, sta în mijlocul celor ce sta înaintea zugrăviturilor; și fieștecarele avea cădealniță în mâna sa și abur de nor din tămâie să suia.
12. Și au zis către mine: „Adevărat vezi, fiul omului, ceale ce fac bătrânii casii lui Israil? Întru întunearec, fieștecarele în ascunsul cămării sale, că zic: «Nu ne veade Domnul, părăsit-au Domnul locul»”.
13. Și au zis către mine: „Încă întorcându-te, vei vedea urâciuni mai mari care fac aceștia”.
14. Și m-au băgat prin ușa porții casii Domnului, carea priviia spre crivețu, și, iată, acolo muierile ședeau plângând pre Adonide.
15. Și au zis către mine: „Adevărat ai văzut, fiul omului? Încă întorcându-te vei vedea urâciuni mai mari decât acestea”.
- 21v 16. Și m-au băgat în pridvorul casii Domnului din lăuntru și, iată, în ușa bisearicii Domnului, între pridvor și între oltariu, ca doaozeci și cinci de bărbați, având dosul către bisearica Domnului și feațele spre răsărit; și să închina la răsăritul soarelui”.
17. Și au zis către mine: „Adevărat vezi, fiul omului, au doară ușor iaste aceasta casii Iudii, să facă urâciunile acestea care au făcut aceștia? Că, plinind pământul de nedreptate, s-au întors a Mă întărâta; și, iată, lipesc ramul de nările sale.
18. Așa dară și Eu voi face întru iuțime, nu va îngădui ochiul Mie, nici Îm va fi milă; și, când vor strâga către urechile Meale cu glas mare, nu-i voi asculta”.

*Danil. 14, 35.

Cap 9

Arătându-să șasă bărbați, li să poruncește a ucide pre toți în Ierusalim carii de la bărbatul cel cu veșminte de în îmbrăcați nu sânt însămnăți cu thau. Carea făcându-să, Domnul răspunde prorocului, ce strâga: „Aceasta va fi pentru nelejuirile lor”.

1. i au strâgat în urechile meale cu glas mare, zicând: „Apropiatu-s-au cercetările cetății și fieștecarele are vasul uciderii în mâna sa.
2. Și, iată, șase bărbați vinea din calea porții cei din sus, carea privește spre crivețu, și al fieștecăruia vasul peririi în mâna lui. Și un bărbat în mijlocul lor era îmbrăcat

cu haine de in și călămariu de scriitoriu la coapsele lui. Și au intrat și au stătut lângă oltariul cel de aramă.

3. Și slava Domnului lui Israil s-au luat din heruv, carea era preste el la pragul casii. Și au chemat pre bărbatul cel îmbrăcat cu de in și călămariu de scriitoriu având în coapsele sale.

Ieșire. 12, 7. 4. Și au zis Domnul cătră el: „Treci prin mijlocul cetății în mijlocul Ierusalimului || și 22r
Apoc. 7, 3. însămnează thau preste fruntea oamenilor celor ce suspină și le pare rău de toate urăciunile care să fac în mijlocul ei”.

5. Și celora le-au zis, auziți-mă: „Treaceți prin cetate urmând după el și loviți, nu îngăduiască ochiul vostru, nici să vă fie milă!

6. Bătrânul, tinerele și fecioara, mititelul și muierile ucideți-i până la moarte, iară tot pre care veți vedea thau să nu-l ucideți; și de la jârtvelnicul Mieu începeți”. Început-au, dară, de la oamenii cei bătrâni, carii era înaintea feații casii.

7. Și au zis cătră ei: „Spurcați casa și umpleți târnațele de cei uciși! Ieșiți!” Și au ieșit și lovea pre cei din cetate.

8. Și, plinindu-să tăierea, am rămas eu și am căzut pre fața mea și, strângând, ziceam: „Hei, hei, hei, Doamne, Dumnezeule, au doară vei pierde toate rămășițele lui Israil, vârsând iuțimea preste Ierusalim?”

9. Și au zis cătră mine: „Nedreptatea casii lui Israil și a Iudii mare e foarte, foarte și s-au umplut pământul de sânge și cetatea s-au umplut de dosire, că au zis: «Părăsit-au Domnul pământul și Domnul nu vede!»

10. Drept aceea, și ochiul Mieu nu va îngădui, nici Îmi va fi milă; calea lor preste capul lor o voiu răsplăti”.

11. Și, iată, bărbatul care era îmbrăcat cu de in, cel ce avea călămariu în dosul său, au răspuns cuvinte, zicând: „Făcut-am precum mi-ai poruncit”.

Cap 10

Să poruncește bărbatului celui cu de in îmbrăcat a lua cărbuni de foc din mijlocul roatelor, care sânt supt heruvimi, și a-i vârsa preste cetate. Însămnează-se vedenia Domnului, a heruvimilor și a patru roate.

1. i am văzut; și, iată, întru tăriia carea era pre capul heruvimului, ca o piatră de samfir, | ca vederea asămănării soarelui, s-au arătat preste el. 22v

2. Și au zis cătră omul cel îmbrăcat cu in, zicând: „Întră în mijlocul roatelor care sânt supt heruvim și umple mâna ta de cărbuni de foc, carii sânt între heruvim, și varsă preste cetate”. Și au intrat întru vederea mea.

3. Iară heruvimii sta de-a dreapta casii când intra omul și nor au umplut pridvorul dinlăuntru.

4. Și s-au rădicat slava Domnului de pre heruvim la pragul casii și s-au umplut casa de nor și pridvorul s-au umplut de strălucirea slavei Domnului.

5. Și sunetul aripilor heruvimilor să auzia până la pridvorul cel din afară, ca glasul lui Dumnezeu Atotputearnicului ce grăia.

6. Și, deacă poruncisă omului celui cu de in îmbrăcat, zicând: „Ia foc din mijlocul roatelor care sânt între heruvimi!”, întrând, acela au stătut lângă roată.

7. Și au întins un heruvim mâna din mijlocul heruvimilor la focul ce era între heruvimi și au luat și au dat în mâinile celui îmbrăcat cu de in, care luând, au ieșit.

8. Și s-au arătat între heruvimi o asămănare de mână de om supt arepile lor.

9. Și am văzut; și iată patru roate lângă heruvimi, o roată lângă un heruvim, și altă roată lângă alt heruvim, iară vederea roatelor era ca vederea pietrii de hrisoliv.

10. Și vederea lor, o asămănare de patru, ca cum ar fi roată în mijlocul roatei.

11. Și, când umbla, în patru părți pășea și nu să întoarcea umblând, ci la locul la carele a merge pleca, carea dintăiu era, urma și cealealalte, nici să întoarcea.

12. Și tot trupul lor și grumazii și mâinile și aripile și verigile pline era de ochi împregiurul a patru roate. ||

13. Și roatele aceastea le-au chemat zburătoare, auzind eu. 23r

14. Iară patru feațe avea unul: o față, față de heruvim și fața a doao, față de om și în al treilea, față de leu și în al patrulea, față de pajoră.

15. Și s-au înălțat heruvimu; aceeaia iaste fiara, carea am văzut lângă râul Hovar.

16. Și când mergea heruvimii, așijderea să ducea și roatele după ei; și când rădica heruvimii aripile sale să se înalțe de pre pământ, nu rămânea roatele, ci și eale împreună era.

17. Stând aceaia, sta și rădicându-să, să rădica, că duhul vieții era într-însele.
 18. Și au ieșit glasul Domnului de la pragul bisearicii și au stătut preste heruvimi.
 19. Și, rădicând heruvimii aripile sale, s-au înălțat de pre pământ înaintea mea; și aceia ieșind, și roatele au urmat. Și au stătut întru întrarea porții casii Domnului despre răsărit și slava Dumnezeului lui Israil era preste eale.
 20. Aceaea e fiara carea am văzut supt Dumnezeul lui Israil, lângă râul Hovar și am înțeles că sânt heruvimi. Sus 1, 1, 3.
 21. Patru obraze, unul și patru aripi, unul; și asămănare de mână de om supt aripile lor.
 22. Și asămănarea obrazelor lor, aceale obraze ce văzusem lângă râul Hovar, și vederea lor și pornirea fieștecăruia a întra înaintea feții sale.

Cap 11

Împrotiva lui Iezonie și a Feltii, carii zicea cu rău sfat: „Au nu de demult zidite sânt casele? Aceasta e căldarea, iară noi, cărnurile”. Prorocește că aceia și oricăți nu vreau a să pocăi să vor certa. Și prorocind Iezechiil, au murit Feltie. Iară rămășițele lui Israil zice că le va întoarce la pământul lor și le va da inimă de carne, să cinstească și să se teamă de Domnul.

1. i m-au rădicat Duhul și m-au dus la poarta casii Domnului despre răsărit, carea priveaște la răsăritul soarelui. Și, iată, întru întrarea porții, doaozeci și cinci de bărbați; și am văzut în mijlocul lor pre Iezonie, fiul lui Azur, și Feltie, fiiul Vanai, | căpeteniile norodului. 23v
2. Și au zis cătră mine: „Fiiul omului, aceștia sânt bărbații carii gândesc nedreptate și țin sfat rău în cetatea aceasta,
 3. Zicând: «Au nu demult zidite sânt casele? Aceasta e căldarea, iară noi, cărnurile».
 4. Pentru aceaea, prorocește despre ei, prorocește, fiiul omului!”
 5. Și au căzut preste mine Duhul Domnului și au zis cătră mine: „Grăiaște: «Aceastea zice Domnul: ‘Așa ați grăit, casa lui Israil, și gândurile inimii voastre Eu le-am cunoscut.
 6. Mulți ați ucis în cetatea aceasta și ați umplut ulițele ei de cei omorâți’.
 7. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Omorâții voștri pre carii i-ați pus în mijlocul ei, aceștia sânt cărnurile și aceasta e căldarea; și vă voiu scoate din mijlocul ei.
 8. De sabie v-ați temut și sabie voiu aduce asupra voastră, zice Domnul Dumnezeu.
 9. Și vă voiu lepăda din mijlocul ei și vă voiu da în mâna vrăjmașilor și voiu face între voi judecări.
 10. De sabie veți cădea, în hotarele lui Israil vă voiu judeca; și veți ști că Eu sânt Domnul.
 11. Aceasta nu va fi voao spre căldare și voi nu veți fi în mijlocul ei spre cărnuri; în hotarele lui Israil vă voiu judeca.
 12. Și veți ști că Eu sânt Domnul. Că întru poruncile Meale n-ați umblat și judecățile Meale n-ați făcut, ci după judecățile limbilor care sânt împrejurul vostru ați lucrat’»”.
 13. Și au fost când proream, Feltie, fiiul Vanai, au murit. Și am căzut pre fața mea, strâgând cu glas mare, și am zis: „Hei, hei, hei, Doamne Dumnezeu, sfârșire faci Tu rămășițelor lui Israil?”
 14. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
 15. „Fiiul omului, frații tăi, frații tăi, bărbații rudele tale și toată casa lui Israil, toți căroro le-au zis lăcuiitorii Ierusalimului: «Departa vă depăr | |tați de la Domnul! Noao s-au dat pământul spre moștenire!»
 16. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: «Căci că i-am depărtat pre ei între limbi și căci că i-am răsipit prin locuri, voiu fi lor spre sfințenie puțină în locurile la care au venit».
 17. Pentru aceaea, grăiaște: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Aduna-vă-voiu din noroade și vă voiu aduna de prin locurile prin care sântei răsipiți și vă voiu da pământul lui Israil.
 18. Și vor întra acolo și vor lua toate vătămarile și toate urăciunile ei dintr-înșea.
 19. *Și le voiu da o inimă și duh nou le voiu dărui în ceale dinlăuntrul lor și voiu lua inima cea de piatră din trupul lor și le voiu da inimă de carne,
 20. Ca să umble întru poruncile Meale și judecățile Meale să păzască și să le facă; și să-M fie spre norod, și Eu să le fiu spre Dumnezeu.
 21. A căroro inimă după vătămări și după urăciunile sale umblă, calea acestora în capul său o voiu pune’»”, zice Domnul Dumnezeu.
 22. Și au rădicat heruvimii aripile sale și roatele cu ei; și slava Dumnezeului lui Israil era preste dânșii.

*Ieremie 31, 33.
 Jos 36, 26.

23. Și s-au suit slava Domnului din mijlocul cetății și au stătut pre măgura carea iaste despre răsăritul cetății.

24. Și Duhul m-au rădicat și m-au adus în Haldeea la robime, în vedenie, în Duhul lui Dumnezeu; și s-au luat de la mine vedenia carea văzusem.

25. Și am grăit cătră robime toate cuvintele Domnului care îmi arătase.

Cap 12

Iezechiil, cu faptele sale, însămnează viitoarea robia Ierusalimului și a împăratului ei, ceiaalalți de sabie, de ciumă, și de foame în Ierusalim sfârșindu-să; și arată că vedenia prorocilor nu va fi deșartă, nici mult zăbavnică. |

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

24v

2. „Fiiul omului, în mijloc de casă întărătore tu lăcuiești, carii ochi au a vedea și nu văd, și urechi a auzi și nu aud, căci casă e întărătore.

3. Tu, dară, fiiul omului, fă-ți vase de mutare și te vei muta zioa, înaintea lor, și te vei muta din locul tău la alt loc, în videarea lor, de cumva să vor uita, căci că casă întărătore e.

4. Și vei scoate afară vasele tale, ca vasele celui ce să mută zioa în vederea lor precum iase cel ce să mută.

5. Înaintea ochilor lor, sapă ție părealele și vei ieși printr-însul.

6. În vederea lor, pre umere te vei purta, în ceață te vei lua; fața ta o vei acoperi și nu vei vedea pământul; că arătare te-am dat casii lui Israil”.

7. Făcut-am, dară, precum îm poruncise Domnul: vasele meale le-am scos ca vasele celui ce să mută zioa și sara mi-am săpat părealele cu mâna și în ceață am ieșit, pre umere purtat, în vederea lor.

8. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

9. „Fiiul omului, au n-au zis cătră tine casa lui Israil, casa cea întărătore: «Ce faci tu?»

10. Zi cătră ei: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: preste povățuitoriul, povara aceasta, carea iaste în Ierusalim, și preste toată casa lui Israil, carea iaste în mijlocul lor».

11. Zi: «Eu, arătarea voastră; precum am făcut, așa va fi acelora, spre mutare și spre robie să vor duce.

12. Și povățuitoriul, care iaste în mijlocul lor, pre umere să va purta, în ceață va ieși; părealele vor săpa, ca să-l scoată; fața lui să va acoperi, să nu vază cu ochiul pământul.

*Jos 17, 20.

13. *Și voiu întinde mreajea Mea preste el și să va prinde în năvodul Mieu și-l voiu aduce în Vavilon, la pământul haldeilor; și acela nu va vedea și acolo va muri.

14. Și toți carii sânt împrejurul lui, sprijinitoriu lui, și turmele lui, îi voiu răsipi spre tot | | vântul și sabia voi lucii după dâșii.

25r

15. Și vor ști că Eu sânt Domnul, când îi voiu răsipi între neamuri și-i voiu sămâna prin locuri.

16. Și voiu lăsa dintr-înșii oameni puțini, de sabie, de foame, și de ciumă, ca să povestească toate nelegiurile lor între neamurile la care vor intra; și vor ști că Eu sânt Domnul”.

17. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

18. „Fiiul omului, pâinea ta întru turburare mănă, ci și apa ta în sârguire și în mahnire bea.

19. Și vei zice cătră norodul pământului: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu cătră cei ce lăcuiesc în pământul lui Israil: ‘Pâinea sa întru grije vor mânca și apa sa întru pustiire vor bea, să se pustiască pământul de mulțimea sa, pentru nedreptatea tuturor celor ce lăcuiesc într-însul.

20. Și cetățile care acum să lăcuiesc să vor pustii și pământul să va pustii; și veți ști că Eu, Domnul’»”.

21. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

22. „Fiiul omului, ce pildă e voao aceasta, în pământul lui Israil, a celor ce zic: «În luni să vor îndelunga zilele și va peri toată vedenia?»

23. Pentru aceaea, zi cătră ei: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: ‘Face-voiu a înceta pilda aceasta, nici obștii să va mai zice în Israil’». Și grăiaște cătră ei că s-au apropiat zilele și cuvântul a toată vedenia.

24. Că nu va mai fi toată vedenia deșartă, nici prorocia neadeverită în mijlocul fiilor lui Israil.

25. Că Eu, Domnul, voiu grăi și orice cuvânt voiu grăi va fi și nu să va mai îndelunga, ci în zilele voastre, casă întărătore, voiu grăi cuvânt și voiu face, zice Domnul Dumnezeu”.

26. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

27. „Fiul omului, iată casa lui Israil, a celor ce zic: «Vedeniia carea acesta veade, spre zile multe și spre vremi lungi, acesta proroceaște».

28. Pentru aceea, zi către ei: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: ‘Nu să va mai delunga tot cuvântul Mieu, cuvântul care voiu grăi să va plini’, zice Domnul»”.

Cap 13

25v *Amânânță Domnul mincinoșilor proroci, ce pro|rocesc din crierii săi și desmântă norodul, mincinoase, făgăduindu-i pace, și păreatele cu tină, fără pleave lipind; aseamenea și featelor lui Israil, ce prorocesc din inima sa și cos perine supt tot cotul.*

1. i au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:

2. „Fiul omului, proroceaște către prorocii lui Israil, cel ce prorocesc și vei zice celor ce prorocesc din inima sa: «Auziți cuvântul Domnului!

3. *Aceasta zice Domnul Dumnezeu: ‘Amar, neînțelepților proroci, carii urmează după lucrul său și nimica văd.

*Irim. 23, 1.

Jos 14, 9

și 34, 2.

4. Ca vulpile în pustiu prorocii tăi, Israile, era.

5. Nu v-ați suit dinprotivă, nici ați pus zid întru casa lui Israil, ca să stați în războiu în zioa Domnului.

6. Văd ceale deșarte și prorocesc minciuna, zicând: ‘Zice Domnul’. Deacă Domnul nu i-au trimis și au rămas ei, întăritând cuvântul.

7. Au vedea deșartă ați văzut? Și prorocie mincinoasă ați grăit? Și ziceți: ‘Zice Domnul’. Când eu n-am grăit!

8. Pentru aceea, acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘Pentru că ați grăit ceale deșarte și ați văzut minciuna, pentru aceea, iată, Eu, către voi, zice Domnul Dumnezeu.

9. Și va fi mâna Mea preste prorocii carii văd ceale deșarte și prorocesc minciuna. În sfatul norodului Mieu nu vor fi și întru scrisoarea casii lui Israil nu să vor scrii, nici în pământul lui Israil vor întra; și veți cunoaște că Eu, Domnul Dumnezeu.

10. Pentru că au înșelat pre norodul Mieu, zicând: ‘Pace!’ Și nu iaste pace. Și cela zidea păreatele, iară ceia îl lipiia cu tină fără pleave’.

11. Zi către cei ce lipesc fără mestecare că va cădea, că va fi ploaie povoid și voiu da pietri mari, de sus căzând și vânt de vifor răsipind.

12. Pentru că, iată, au căzut păreatele, au nu să va zice voao: ‘Unde iaste lipitura care ați lipit?’ | |

26r 13. Lor pentru aceea, acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘Și voiu face a să rumpe duhul vihoarălor întru urgiia Mea și ploaie, vârsând iuțimea Mea, va fi și pietri mari în mânie spre săvârșire.

14. Și voiu străca păreatele care l-ați lipit fără mestecare și-l voiu asămăna pământului și să va dezvăli temeliia lui și va cădea și să va mistui în mijlocul lui; și veți ști că Eu sânt Domnul.

15. Și voiu plini urgiia Mea în păreate și întru cei ce-l mistuiesc fără amestecare și voiu zice voao: ‘Nu iaste păreatele și nu sânt cei ce-l mistuiesc:

16. Prorocii lui Israil, carii prorocesc către Ierusalim și văd vedenii de pace; nu iaste pace, zice Domnul Dumnezeu’».

17. Și tu, fiul omului, pune fața ta împotiva featelor norodului tău, carii prorocesc din inima sa, și proroceaște preste eale.

18. Și zi: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: ‘Amar celor ce cos perine supt tot cotul mâinii și fac căpătâie supt capul a toată vârsta, aprinde sufletele și, când prindea sufletele norodului mieu, veselea sufletele acelora.

19. Și Mă vătăma către norodul Mieu, pentru un pumnișor de orzu și o fărâma de pâine, ca să ucigă sufletele ce nu mor și vii să facă sufletele ceale ce nu sânt vii, mințind norodului Mieu, celui ce îngăduiaște minciunilor’.

20. Pentru aceasta, acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘Iată, Eu la perinele voastre cu carele voi prindeți sufletele ce zboară și le voiu rumpe din brațele voastre și voiu slobozi sufletele care voi le prindeți, suflete a zbura.

26v 21. Și voiu rumpe căpătâiele voastre și voiu izbăvi norodul Mieu din mâna voastră, nici vor | mai fi în mânil voastre a prăda; și veți ști că Eu, Domnul.

22. Pentru aceea ce ați făcut a să măhni inima celui drept, mințind, pre care Eu nu l-am trimis și ați întărit mânil celui necredincios, ca să nu să întoarcă de la calea sa cea rea și să fie viu,

23. Pentru aceea, ceale deșarte nu le veți vedea și prorocii nu veți mai proroci. Și voi scote norodul Mieu din mâna voastră; și veți ști că Eu, Domnul'»".

Cap 14

Amânânță Domnul închinătorilor de idoli, carii vin la proroci să întreabe prin-trânșii pre Domnul, zicând că-i va pierde, și pre proroci va înșela; să răspundă după nedreptățile lor. Iară Noe, Daniil și Iov, cu dreptatea sa, să vor mântui pre sine numai, iară nu pre cei necredincioși; de foamete, de reale fiare, de sabie și de ciumă, carea spre norodul cel păcătos va trimite Domnul; adaoge-să și mângăierea rămășițelor lui Israil.

1 i au venit la mine oamenii bătrânilor lui Israil și au șezut în prejma mea.

2 Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

3 „Fiul omului, oamenii aceștia au pus necurățiile sale întru inimile sale și sminteala nedreptății sale o au așezat împotriva feații sale; au doară întreat fiind, le voi răspunde?

4. Pentru aceasta le grăiaște și vei zice cătră dânșii: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: 'Omul, omul din casa lui Israil, care va pune necurățiile sale întru inima sa și sminteala nedreptății sale va așeza înaintea feații sale și va veni la proroc, întrăbându-mă prin-trânsul, Eu, Domnul, voi răspunde lui întru mulțimea necurățiilor sale,

5. Să se prinză casa lui Israil întru inima sa, în carea s-au depărtat de la Mine întru toți idoli săi'».

6. Pentru aceea, zi cătră casa lui Israil: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: 'Întoarceți-vă și vă depăr | tați de la idoli voștri și de la toate spurcăciunile voastre, întoarceți feațele voastre. 27r

7. Că omul, omul din casa lui Israil și, dintre cei veniți, oricarele va fi nimearnic în Israil, de să va înstreina și va pune idoli săi întru inima sa și sminteala nedreptății sale va așeza împotriva feații sale și va veni la proroc să mă întreabe prin-trânsul, Eu, Domnul, voi răspunde lui prin mine.

8. Și voi pune fața Mea preste omul acela și-l voi face spre pildă și spre parimie și-l voi pierde din mijlocul norodului mieu; și veți ști că Eu, Domnul.

*Sus 13, 3.

9. *Și prorocul, când va rătăci și va grăi cuvânt, Eu, Domnul, am înșelat pre prorocul acela și voi întinde mâna Mea preste el și-l voi șterge din mijlocul norodului Mieu, Israil.

10. Și vor purta nedreptatea sa după nedreptatea celui ce întreabă, așa nedreptatea prorocului va fi,

11. Ca să nu mai rătăcească casa lui Israil de la Mine, nici să să pângărească întru toate nelegiuirile sale, ci să-m fie spre norod, și Eu să le fiu spre Dumnezeu, zice Domnul oastelor'»".

12. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

*Sus 4, 16
și 5, 16.

13. „Fiul omului, pământul când va păcătui Mie să neleguiască neleguind, voi întinde mâna Mea preste el *și voi zdrobi varga pâinii lui și voi trimite preste el foamete și voi omorî din-trânsul pre om și pre dobitoc.

14. Și de vor fi acești trei bărbați în mijlocul lui, Noe, Daniil, și Iov, aceștia cu dreptatea sa vor izbăvi sufletele sale, zice Domnul oastelor.

15. Și, de voi aduce preste pământ fiare reale să-l jefuiască și va fi neîmblat, pentru că nu va fi cine să treacă pentru fiare,

16. Acești trei bărbați de vor fi într-înșă, viu sânt Eu – zice Domnul Dumnezeu – că nici pre fii, nici pre feate le vor izbăvi, ci ei sânguri să vor mântui, iară pământul să va pustii.

17. Au, de voi aduce sabie preste pământul acela și voi zice sabii: «Treci prin pământ!», și voi ucide | de pre el omul și dobitocul, 27v

18. Și acești trei bărbați vor fi în mijlocul lui, viu sânt Eu – zice Domnul Dumnezeu – nu vor izbăvi pre fii, nici pre feate, ci ei sânguri să vor izbăvi.

19. Iară și ciumă de voi trimite preste pământul acela și voi vărsa urgăia mea preste el întru sânge, ca să iau de pre el pre om și pre dobitoc:

20. Și Noe și Daniil și Iov vor fi în mijlocul lui, viu sânt Eu – zice Domnul Dumnezeu – că pre fii și pre fată nu vor izbăvi, ci ei cu dreptatea sa vor izbăvi sufletele sale.

21. Că acestea – zice Domnul Dumnezeu – că: «De voi și trimite patru judecățile meale ceale reale, sabia și foametea și fiare reale și ciuma preste Ierusalim, ca să ucigă dintr-înșă omul și dobitocul,

22. Încă să va lăsa într-însa mântuirea celor ce vor scoate fiii și featele; iată, aceștia vor intra la voi și veți vedea calea lor și meșteșugurile lor și vă veți mângăia pentru răul ce am adus preste Ierusalim, întru toate care am adus preste ea.

23. Și vă vor mângăia când veți vedea calea lor și meșteșugurile lor și veți cunoaște că nu în zădar am făcut toate care am făcut într-însa, zice Domnul»”.

Cap 15

Precum vița tăiată numai focului slujește, așa jidovii pentru învechitele păcate cu Ierusalimul vestește că să vor arde.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
2. „Fiiul omului, ce va fi de lemnul viții din toate leamnele tufelor care sânt între leamnele pădurilor?
3. Au doară să va lua dintr-însa lemn de lucru sau să va face dintr-însa cuieriu, să spânzure dintr-însul acar ce vas?
4. Iată, focului s-au dat spre hrană; amândoaș pârțile ei le-au mistuit focul și jumătate de ea s-au întors în scânteiaie; au doară va fi de folos spre lucru? | |
- 28r 5. Și când era întreg, nu era delnic de lucru; cu cât mai vârtos decât l-au îmbucat focul și l-au ars nici un lucru dintr-însul va fi.
6. Pentru aceea, acestea zice Domnul Dumnezeu: «Precum lemnul viții între leamnele pădurilor care l-am dat focului să îmbuce, așa voi da pre lăcuiorii Ierusalimului.
7. Și voi pune fața Mea preste ei; din foc vor ieși, și focul îi va mistui; și veți ști că Eu, Domnul, când voi pune fața Mea spre ei.
8. Și voi da pământul neumblat și pustiu, căci că nelegiuitori s-au arătat», zice Domnul Dumnezeu.

Cap 16

Ierusalimul întâi lepădat, minunat de la Dumnezeu înălțindu-să, arată nemulțămirea cu multe fealiuri de închinări de idoli, cu carea și pre Samariia și pre Sodoma au întrecut; pentru aceea o va da Domnul spre jefuire și spre ocară tuturor limbilor. Însă va ținea legătura rămășițelor sale.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
2. „Fiiul omului, cunoscute fă Ierusalimului urăciunile sale.
3. Și vei zice: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu Ierusalimului: ‘Rădăcina ta și nașterea ta, din pământul Hanaan, tatăl tău, amorreul și muma ta, getheea.
4. Și când te-ai născut, în zioa nașterii tale, nu s-au tăiat buricul tău și cu apă nu te-ai spălat, spre spăsanie, nici cu sare sărată, nici înfășată cu scutece.
5. N-au îngăduit preste tine ochiu să facă ție oarecarea dintr-aceasta, fiindu-i milă de tine, ci ai fost lepădată preste fața pământului, întru lepădarea sufletului tău, în zioa în carea te-ai născut.
6. Iară trecând prin tine, te-am văzut călcându-te în sângele tău și ț-am zis când erai în sângele tău: ‘Trăiaște!’, am zis. Zic ție: ‘În sângele tău, trăiaște’.
7. Înmulțită ca iarba câmpului te-am dat; și te-ai înmulțit și mare te-ai făcut și ai ieșit și ai ajuns la veșminte de muiare; ugerele tale s-au umflat și părul tău au odrăzlit și erai goală și de rușine plină.
- 28v 8. Și am trecut prin tine și te-am văzut și iată vreamea ta, vreamea iubitorilor. Și am întins plașca Mea preste tine și am acoperit ocară ta și ț-am jurat și am tras legătură cu tine – zice Domnul Dumnezeu – și te-ai făcut Mie.
9. Și te-am spălat cu apă și am curățit sângele tău din tine și te-am uns cu untdelemn;
10. Și te-am îmbrăcat cu haine pestrițe și te-am încălțat cu ianthin și te-am încins cu vison și te-am îmbrăcat cu supțiri;
11. Și te-am împodobit cu podoabă și ț-am dat covrigi în mâinile tale și lanțu de aur împrejurul grumazului tău;
12. Și am dat cercel spre gura ta și cercei urechilor tale și cununa podoabei în capul tău.
13. Și te-ai împodobit cu aur și cu argint și te-ai îmbrăcat cu vison și cu polimit și cu pestriță; făină și miare și untdelemn ai mâncat și înfrâmsătată te-ai făcut tare foarte; și ai sporit spre împărăție.

14. Și au ieșit numele tău între neamuri pentru frumsețea ta, că desăvârșit erai întru podoaba mea, carea puseasem preste tine, zice Domnul Dumnezeu.

15. Și, având nădeajde întru frumsețea ta, ai curvit întru numele tău și ai întins curvia ta înaintea a tot ce treace, ca să fii a lui.

16. Și, luând din vejmintele tale, ți-ai făcut de ceale înalte pe ici, pe ci cusute și ai curvit preste eale, precum n-au fost, nici va fi.

17. Și ai luat vasele podoabei tale din aurul Mieu și din argintul Mieu, care ți-am dat ție și ți-ai făcut chipuri bărbătești și ai curvit într-însele.

18. Și ai luat vejmintele tale ceale pestrițe și le-ai acoperit și untul Mieu de lemn și tămâia Mea ai pus înaintea lor.

19. Și pâinea Mea, carea ți-am dat ție, făina și untul-de-lemn și miiarea cu carea te-am hrănit, le-ai pus înaintea lor spre miros de bună mireasmă; || și au fost, zice Domnul Dumnezeu. 29r

20. Și ai luat fiii tăi și featele tale care Mi-ai născut și i-ai jârtvit lor spre mâncare; au doară mică e curvia ta?

21. Jârthuit-ai pre fiii Miei și i-ai dat, jârtvindu-i, lor.

22. Și, după toate urăciunile tale și curviile, nu ți-ai adus aminte de zilele tinerețelor tale, când erai goală și de rușine plină, călcată în sângele tău.

23. Și s-au întâmplat după toată răotatea ta. Vai, vai ție! – zice Domnul Dumnezeu.

24. Și ți-ai zidit bordeiu și ți-ai făcut loc de rușine în toate ulițele.

25. La tot capul uliții ai zidit sămnul descoperirii tale și urâtă ai făcut podoaba ta și ai desfăcut picioarele tale a tot cel ce trecea și-ai înmulțit curvia ta.

26. Și ai curvit cu fiii Eghiptului, cu vecinii tăi cei de trupuri mari, și ai înmulțit curvia ta, a Mă întârâta.

27. Iată, Eu voiu întinde mâna Mea preste tine și voiu lua sfințeniia ta și te voiu da în mâna celor ce te urăsc, featelor palistineanghelor, care să rușinează în calea ta cea fără de leage.

28. Și ai curvit cu fiii asirilor, căci că nu te-ai fost încă împlată; și după ce ai curvit, nici așa nu te-ai săturat.

29. Și ai înmulțit curvia ta în pământul Hanaan cu haldei și nici așa nu te-ai săturat.

30. În ce voiu curăți inima ta – zice Domnul Dumnezeu – când faci toate lucrurile acestea a muierii curve și obraznice.

31. Că ai zidit bordeiul tău în capul a toată ulița, și cel înalt al tău l-ai făcut în toată ulița; nici te-ai făcut ca o curvă, carea pentru urărea sporește prețul,

32. Ci ca o muiare preacurvă, carea preste bărbatul său duce pre cei streini.

33. Tuturor curvelor li să dă plata, iară tu ai dat plată tuturor iubitorilor tăi și daruri le dăruiai, ca să între la tine de pretutindini, a curvi cu tine.

34. Și au fost întru tine, împotriva obiceiului muieresc, întru curviile tale, și după tine nu va fi curvie, că întru aceea că ai dat plată și plată | n-ai luat, s-au făcut întru tine împotrivirea. 29v

35. Pentru aceea, curvă, auzi cuvântul Domnului!

36. Acestea zice Domnul Dumnezeu: 'Că s-au vărsat banii tăi și s-au descoperit ocară ta întru curviile tale, preste iubitorii tăi și preste idolii urăciunilor tale, în sângele fiilor tăi, carii i-ai dat lor,

37. Iată, Eu voiu aduna pre toți iubitorii tăi cu carii te-ai mestecat și pre toți carii i-ai iubit, cu toți căroră te închini; și-i voiu aduna preste tine de pretutindiri și voiu goli ocară ta înaintea lor *și vor vedea toată urăciunea ta. *Jos 23,8.

38. Și te voiu judeca cu judecățile preacurvarilor și a celor ce varsă sânge și te voiu da spre sângele iuțimii și a râvnii.

39. Și te voiu da în mâna lor și vor strâca bordeiul tău și vor prăpădi locul tău cel de rușine și te vor goli de veșmintele tale și vor duce vasăle podoabei tale și te vor lăsa goală și plină de ocară.

40. Și vor aduce asupra ta mulțime și te vor ucide cu pietri și te vor omorî cu sabiile sale.

*4 Impăraț. 23,9. și vei înceta a curvi și plată mai mult nu vei da.

42. Și să va odihni urjiia Mea întru tine și să va lua râvna Mea de cătră tine și Mă voiu odihni, nici Mă voiu mai mânia.

43. Căci că nu ți-ai adus aminte de zilele tinerețelor tale și M-ai întârâtat întru toate acestea; pentru aceea și Eu căile tale în capul tău le-am dat – zice Domnul Dumnezeu – și n-am făcut după fărădelegile tale, întru toate urăciunile tale'.

44. Iată, tot cel ce zice obștii pildă spre tine o va lua, zicând: 'Precum muma, așa-i și fata ei!

30r 45. Fata maicii tale ești, carea au lepădat pre bărbatul său și pre fiii săi și sora surorilor tale ești tu, carele au lepădat pre bărbații săi și pre fiii săi; maica voastră, chefteia și | tatăl vostru, amoreul.

46. Și sora ta cea mai mare, Samariia, aceea și featele ei, care lăcuiesc de-a stânga ta, iară sora ta cea mai mică, carea lăcuiaște de-a dreapta ta, Sodomul, și featele ei.

47. Ci nice în căile lor ai umblat, nici după fărădelegile lor ai făcut ceva și mai puțin, ci mai grozave decât eale ai făcut întru toate căile tale.

48. Viu sânt Eu – zice Domnul Dumnezeu – că n-au făcut Sodomul, sora ta, aceea și featele ei, precum ai făcut tu și featele tale.

49. *Iată, aceasta au făcut nedreptatea Sodomului surorii tale, mândriia, sațiul de pâine și prisosirea și lenevirea ei și a featelor ei, și mâna celui lipsit și săracului nu deșchidea.

50. Și s-au rădicat și au făcut urăciuni înaintea Mea; și le-am luat, precum ai văzut,

51. Și Samariia jumătate de păcatele tale n-au păcătuit, ci le-ai învins cu fărădelegile tale și ai îndreptat pre surorile tale întru toate urăciunile tale care ai lucrat.

52. Așa, dară, și tu poartă rușinea ta, carea ai învins pre surorile tale cu păcatele tale, mai fără de lege lucrând decât eale, că s-au îndreptat de cătră tine; așa, dară, și tu te rușinează și poartă urăciunea ta, carea ai îndreptat pre surorile tale.

53. Și le voi întoarce întorcându-le întoarcerea sodomleanilor cu featele sale și cu întoarcerea Samariii și a featelor ei și voi întoarce dosirea ta în mijlocul lor,

54. Ca să porți ocară ta și să te rușinezi întru toate care ai făcut, mângându-le.

55. Și sora ta, Sodomul, și featele ei să vor întoarce la ceale vechi ale sale, și Samaria și featele ei să vor întoarce la ceale vechi ale sale, și tu și featele tale vă veți întoarce la statul vostru cel vechiu.

56. Și n-au fost Sodomul, sora ta, auzită în gura ta, în zioa mândriii tale.

30v 57. Mai nainte de-a să dezvăli răotătea ta, precum | într-această vreme, spre ocară featelor Siriii și a tuturor împrejurul tău, featelor palestineanelor, care te încunjură prinprejur.

58. Fărădelegea ta și ocară ta tu o ai purtat', zice Domnul Dumnezeu.

59. Că acestea zice Domnul Dumnezeu: 'Și voi face ție precum ai lepădat jurământul, ca deșert să faci așezământul de lege.

60. Și-M voi aduce Eu aminte de legătura Mea cu tine în zilele pruncii tale și-ți voi deștepta legătură veacinică.

61. Și-ți vei aduce aminte de căile tale și te vei rușina când vei priimi pre surorile tale ceale mai mari decât tine cu ceale mai mici ale tale, și voi da pre acealea ție spre feate, ci nu din legătura ta.

62. Și voi deștepta Eu legătura Mea cu tine și vei ști că Eu, Domnul,

63. Ca să-ți aduci aminte și să te rușinezi și să mai fie ție a deșchide gura ta pentru rușinea ta, deacă Mă voi îmblânzi spre tine întru toate care ai făcut', zice Domnul Dumnezeu”.

*Facere 19,24.

Cap 17

Prin pilda de doao pajore și de viia cea sădită ce creaste, carea nu va spori, să vădeaște că împăratul Vavilonului, purtând pre Ioachim împăratul în Vavilon, va rândui pentru el pre împăratul Sedechie carele, rumpând legătura de pace, cea cu Navohodonosor făcută, au fugit la împăratul Eghiptului. Pentru aceea, de la Domnul să va da în mâinile lui Navohodonosor și, deacă să va duce în Vavilon, va muri. Iară Domnul, smerind pre cel înalt, va înălța pre cel smerit.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
2. „Fiiul omului, pune ciumilitura și spune pilda cătră casa lui Israil.
31r 3. Și vei zice: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: 'Pajora mare, cu mari aripi, cu trupul lung, plină de | | peane și de învârstare, au venit la Livan și au luat măduha chedrului.

4. Vârful frunzelor lui le-au zmult și l-au mutat în pământul lui Hanaan, în cetatea neguțătorilor o au pus.

5. Și au luat din sămânța locului și o au pus în pământ pentru sămânță, ca să întemeiaze rădăcină preste ape multe, în fața pământului o au pus.

6. Și deacă odrăzlise, au crescut spre vie mai lată cu stat smerin, privind ramurile ei spre ea, și rădăcina ei era supt dânsa. Făcutu-s-au, dară, viia și au rodit spre mlădiță și au trimis odrasle.

7. Și au fost altă pajoră mare, cu arepi mari și cu multe peane; și, iată, viia aceasta ca când ar trimite rădăcinile sale la dânsa, mlădițele sale au întins cătră dânsa, ca să o stropească din curticealele odraslei sale.

8. În pământ bun preste ape multe s-au sădit, ca să facă frunză și să aducă roadă, să fie spre vie mare'».

9. Zi: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: 'Au doară să va spori? Au doară rădăcinile ei le va zmulge și rodurile ei le va strâmtori și va săca toate mlădițele odrăslirii ei și să va usca? Și nu în brațu mare, nici întru norod mult, să o zmulgă din rădăcină.

10. Iată, s-au sădit; au, doară, va spori? Au nu să va usca când o va ajunge vânt cu zăduh? Și în vatra odraslii sale să va usca'».

11. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

12. „Zi cătră casa cea întăritătoare: «Nu știți ce arată acestea?» Zi: «Iată, vine împăratul Vavilonului în Ierusalim și va lua pre împăratul și pre căpeteniile lui și-i va duce la sineși în Vavilon.

13. Și va lua din sămânța împărăției și va lovi cu el legătură și va lua de la el jurământ; ci și pre cei tari ai locului îi va duce,

14. Ca să fie împărăția smerită și să nu să rădice, | ci să păzască legătura lui și să o ție». 31v

15. Carele depărtându-să de la el au trimis soli la Eghipt, ca să-i dea cai și norod mult. Au doară va spori sau va dobândi mântuire cel ce au făcut acestea? Și cel ce au dezlegat legătura au doară va scăpa?

16. «Viu sânt E-, zice Domnul Dumnezeu – că în locul împăratului care l-au rânduit pre el împărat, a căruia jurământ zădarnic l-au făcut și au dezlegat legătura carea avea cu dânsul, în mijlocul Vavilonului va muri.

17. Și nu în oaste mare, nici întru norod mult va face împotriva lui Faraon războiu, întru aruncarea șanțului și întru facerea gropilor, ca să omoară suflete multe.

18. Că urgisise jurământul ca să dezlege legătura și, iată, au dat mâna sa și, deacă va face toate acestea, nu va scăpa».

19. Pentru aceea, acestea zice Domnul Dumnezeu: «Viu sânt Eu, căci că jurământul care au lepădat și așezământul care l-au călcat îl voi pune în capul lui.

*Sus 12, 13.
Jos 32,3.

20. * Și voiui întinde preste el mreajea Mea și să va prinde în năvodul Mieu; și-l voiui aduce în Vavilon și-l voiui judeca acolo întru nelegiuirea cu carea M-au urgisit,

21. Și toți pribeagii lui cu tot șireagul lui de sabie vor cădea, iară rămășițele întru tot vântul să vor răsipi; și veți ști că Eu, Domnul, am grăit».

22. Acestea zice Domnul Dumnezeu: «Și voiui da Eu din măduha chedrului nalt și voiui pune, din creștetul ramurilor lui cel mai tinăr voiui frânge și voiui sădi spre munte înalt și rădicat.

23. În muntele cel înalt al lui Israil îl voiui sădi și va încolți spre odraslă și va face rod și va fi spre chedru mare; lăcui-vor supt el toate paserile și toate ceale zburătoare supt umbra frunzelor lui vor face cuiburi.

24. Și vor ști toate leamnele ținutului că Eu, Domnul, am smerit lemnul cel înalt și am înălțat lemnul cel smerit și am săcat lemnul cel vearde și a înfrunzi am făcut lemnul | | cel uscat. Eu, Domnul, am grăit și am făcut».

32r

Cap 18

Lepădând pilda jidovilor, zice că fiul nu va purta nedreptatea tătâni-său, nici iarăși, ci fieștecarele va purta a sa; și, de să va pocăi cel necredincios, să va mântui, iară cel drept, de-ș va părâsi dreptatea, să va osindi. Îndeamnă drept aceea Domnul spre pocăință și spre înoirea inimii.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

*Ieremie 31,29.

2. „Ce iaste, că între voi întoarceți pilda spre această zicere, în pământul lui Israil, zicând: *«Părinții au mâncat strugur acru și dinții fiilor au strepezit?»

3. Viu sânt Eu – zice Domnul – de va mai fi voao pilda aceasta spre asămănare în Israil.

4. Iată, toate sufletele a meale sânt; precum sufletul tatălui, așa sufletul fiului al mieu iaste; sufletul care va păcătui, acela va muri.

5. Și omul, de va fi drept, și va face judecată și dreptate,

6. În măguri de nu va mânca și ochii săi nu-i va rădica spre idoli casii lui Israil și muiarea aproapelui său nu o va întina și la muiarea ce pate de lună nu să va apropiia,

*Isaie 58,7.

7. Și pre om nu-l va întrista, zălogul datornicului îl va întoarce, cu putearea nimica nu va răpi, *pâinea sa celui flămând va da și pre cel gol îl va îmbrăca cu văjmânt,

Math. 25, 35.

8. Spre camătă nu va împrumuta și mai mult nu va lua, de la nedreptate va întoarce mâna sa și judecată dreaptă va face între om și între om,

9. Întru poruncile Meale va umbla și judecățile Meale va păzi, să facă adevărul. Acesta drept e, cu viață va trăi, zice Domnul Dumnezeu.

10. Și de va naște fiu tâlhariu, vârsătoriu de sânge și va face careva dintr-acestea.
- 32v 11. Și aceastea, adecă toate, nu pre cel ce face, ci pre cel ce în munți mîncă și muiarea aproapelui său | o spurcă,
12. Pre cel lipsit și sărac întristează, răpește răpiri, zălogul nu-l întoarce și cătră idoli își rădică ochii, urăciune face,
13. Spre camătă dă și mai mult ia, au doară va trăi? Nu va trăi; când toate aceste necurate va face, cu moarte va muri, sângele lui într-însul va fi.
14. Iară de va naște fiu, carele văzând toate păcatele tătâni-său ceale ce au făcut, să va teame și nu va face aseamenea lor.
15. Spre măguri nu va mânca și ochii săi nu-i va rădica spre idolii casii lui Israil și muiarea vecinului său nu o va pângări
16. Și pre om nu-l va întrista, zălogul nu-l va ținea și răpire nu va răpi, pâinea sa celui flămînd va da și pre cel gol îl va acoperi cu văjmînt,
17. De la asuprirea săracului va întoarce mâna sa, camătă și preste soarte nu va lua, judecățile Meale va face și întru poruncile Meale va umbla, acesta nu va muri întru nedreptățile tătâni-său, ci cu viață va fi viu.
18. Tatăl lui, căci că au hulit și silnicie au făcut fratelui și răotote au lucrat în mijlocul norodului său, iată, au murit întru nedreptatea sa.
19. Și ziceți: «Căci n-au purtat fiul nedreptatea tătâni-său?» Pentru că fiul judecat și dreptate au lucrat, toate poruncile Meale au păzit și le-au făcut, va trăi cu viață.
20. *Sufletul care va păcătui, acela va muri; fiul nu va purta nedreptatea tătâni-său și tatăl nu va purta nedreptatea fiului; dreptatea dreptului preste el va fi și nedreptatea celui necredincios va fi preste el. *2 Leage 24,16.
4 Împăr. 14,6.
2Para. 25,4.
21. Iară de să va pocăi cel necredincios de păcatele sale care au făcut și va păzi toate poruncile Meale și va face judecată și dreptate, viu va fi și nu va muri.
22. De toate păcatele lui care au făcut nu-m voi aduce aminte; întru dreptatea sa carea au lucrat va fi viu.
- 33r 23. *Au doară a vrerii Meale e moartea celui necre | dincios – zice Domnul Dumnezeu – și nu ca să se întoarcă de la căile sale și să fie viu? *Jos 21,32
și 33,11.
24. Iară de să va întoarce cel drept de la dreptatea sa și va face nedreptate după toate urăciunile care s-au obicinuit a le face cel necredincios, au doară va fi viu? Toate dreptățile lui care făcuse nu să vor pomeni, întru nelegiuirea în carea au nelegiuit și întru păcatul său care au păcătuit, întru acelea va muri. 2 Petru 3,9.
25. Și ați zis: *«Nu e dreaptă calea Domnului». Auziți, dară, casa lui Israil: Au doară calea mea nu e dreaptă și nu mai vârtos căile voastre sînt îndărăvnice? *Jos 33, 20.
26. Că deacă să va întoarce cel drept de la dreptatea sa și va face nedreptate, va muri într-însele, în dreptatea carea au făcut va muri.
27. Și deacă să va întoarce cel necredincios de la necredința sa carea au făcut și va face judecată și dreptate, acela sufletul său va face viu.
28. Că socotind și întorcându-să de cătră toate nedreptățile sale carele au lucrat, viu va fi și nu va muri.
29. Și zic fiii lui Israil: «Nu e dreaptă calea Domnului». Au doară căile Meale nu sint dreapte, casa lui Israil, și nu mai vârtos, căile voastre îndărăvnice?
30. Pentru aceea, pre fieștecarele după căile sale îl voi judeca, casa lui Israil, zice Domnul Dumnezeu. *Întoarceți-vă și vă pocăiți de toate nedreptățile voastre și nu vă va fi voao spre cădere nedreptatea. *Math. 3,2.
Luca 3,3.
31. Lepădați de la voi toate neleguirile voastre întru carele ați nelegiuit și vă faceți inimă noao și duhu nou; și căci să muriți, casa lui Israil?
32. *Că nu voiesc moartea celui ce moare – zice Domnul Dumnezeu – întoarceți-vă și fiți vii. *Sus 20,3.
Jos. 33,11.
2 Petru 2,9.

Cap 19

33v *Pilda leiții și a puilor de lei însămnează robia împăraților Ioahaz, și Ioachim. Și cea trecută a cetății Ierusalimului fericire o scrie | și cea de acum supărare, supt pilda viei.*

- 1 i tu ia plîngerea preste căpeteniile lui Israil
- 2 Și vei zice: «Căci maica ta, leița, între lei s-au culcat, în mijloc de leuți au hrănit puii săi.

3. Și au scos unul din leuții săi și s-au făcut leu și s-au învățat a prinde pradă și pre om a-l mânca.

4. Și au auzit de el limbile; și nu fără ranele sale l-au prins și l-au adus în lațuri în pământul Egiptului.

5. Care, văzând că au slăbit și au perit nădejdea ei, au luat unul din leuții săi, leu l-au rănduit.

6. Carele umbla între lei și s-au făcut leu și s-au învățat a prinde pradă și a mânca oameni.

7. Învățatu-s-au a face văduve și cetățile lor spre pustiire a le aduce; și s-au pustiit pământul și plinirea lui de glasul rugitului lui.

8. Și s-au adunat asupra lui neamurile de pretutindiri, din țări, și au tins preste el mreaja sa; întru ranele lor s-au prins.

9. Și l-au trimis în culivină, în lanțuri l-au dus la împăratul Vavilonului și l-au trimis în temniță, ca să nu să mai auză glasul lui preste munții lui Israil.

10. Maica ta, ca o vie în sângele tău, preste apă s-au sădit, rodul ei și ramurile ei au crescut din ape multe.

11. Și i s-au făcut ei toiage vârtoase spre steme de stăpânitori și s-au înălțat statul ei între ramuri și au văzut înălțimea sa întru mulțimea mlădițelor sale.

*Ozie 13,15. 12. Și s-au zmult întru mânie și pre pământ s-au lepădat *și vântul arzând i-au săcat rodul ei. Veștețitu-s-au și s-au uscat toiagele vârtutei ei; focul o au mâncat,

13. Și acum s-au mutat în pustie, în pământ neumblat și sătios.

14. Și au ieșit foc din varga ramurilor ei, carele au mâncat rodul ei și nu au fost într-însa vargă tare, steama stăpânitorilor. Plângere iaste și va fi spre plângere». ||

Cap 20

34r

Domnul zice că nu va răspunde fiilor lui Israil, că și în Egipt și în pustie și în Pământul Făgăduinții au nelegiuit în poruncile Lui și idoli au cinstit; cărora de multe ori le-au amânăntat reale, ci le-au iertat, ca numele Lui să nu să blasteme între limbi. Iară acum, după toate acestea, zice că-i va chema la pământul Său în care să-I slujască și poruncește să prorocească împotriva dumbrăvii de amiiazăzi

1. i au fost în anul al șeptelea, în a cincea, în zece a lunii; venit-au oameni din bătrânii lui Israil să întreabe pre Domnul și au șezut în preajma mea.

2. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

3. „Fiul omului, grăiaște bătrânilor lui Israil și vei zice cătră dânșii: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: 'Au doară a Mă întreba ați venit? Viu sânt Eu, că nu vă voi răspunde', zice Domnul Dumnezeu».

4. De-i judeci, de-i judeci, fiul omului, urăciunile părinților lor le arată.

5. Și vei zice cătră dânșii: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: 'În zioa în carea am ales pre Israil și am rădicat mâna Mea pentru ruda casii lui Iacov și M-am arătat lor în pământul Egiptului și am rădicat mâna Mea pentru ei, zicând: 'Eu, Domnul, Dumnezeul vostru',

6. În zioa aceea am rădicat mâna Mea pentru ei, ca să-i scoțu din pământul Egiptului la pământul care-l rânduise lor, ce curge lapte și miare, carele iaste ales între toate pământurile.

7. Și am zis cătră dânșii: 'Leapede fieștecare smintealele ochilor săi și cu idoli Egiptului să nu vă pângăriți. Eu, Domnul, Dumnezeul vostru'.

8. Și M-au întărâtat și n-au vrut a Mă auzi; nice unul urăciunile ochilor săi au lepădat, nici idoli Egiptului au părăsit. Și am zis ca să vărs urgiia Mea preste dânșii și să umplu | mâniia Mea între dânșii, în mijlocul pământului Egiptului.

9. Și am făcut, pentru numele Mieu, să nu să vatăme înaintea limbilor, într-a cărora mijloc era și între carele M-am arătat lor, ca să-i scoțu din pământul Egiptului.

10. Scosu-i-am, dară, din pământul Egiptului și i-am dus în pustie.

*Preoție 18,5. Râmlean 10,5. 11. *Și le-am dat poruncile Meale și judecățile Meale le-am arătat, care făcându-le omul, viu va fi într-însele.

*Ieșire 20,8 și 31,13. 12. *Încă și sâmbetele Meale le-am dat *lor, să fie sămn între Mine și între ei și să știe că Eu sânt Domnul, Cel ce-i sfințesc.

2 Leage 5,12. 13. Și m-au întărâtat casa lui Israil în pustie, întru poruncile Meale n-au umblat și judecățile Meale le-au lepădat, care făcându-le omul, viu va fi într-însele. Și sâmbetele Meale le-au lăpădat foarte și am zis să vărs mâniia Mea preste dânșii în pustie și să-i mistuiesc.

34v

14. Și am făcut pentru numele Mieu, să nu să vatăme înaintea limbilor, dintre carele i-am scos înaintea acelora.

15. Deci Eu am rădicat mâna Mea preste dânșii în pustie, ca să nu-i duc la pământul care l-am dat lor, ce curge lapte și miare, cel mai ales dintre toate pământurile,

16. Că judecățile Meale le-au lepădat și întru poruncile Meale n-au umblat și sâmbetele Meale au vătămat, că după idoli inimile lor pășea.

17. Și le-au îngăduit ochiul Mieu ca să nu-i omor, nici i-am mistuit în pustie.

18. Și am zis cătră fiii lor în pustie: 'În poruncile părinților voștri să nu umblați, nici judecățile lor să le păziți, nici întru idoliilor lor să vă pângăriți.

19. Eu, Domnul, Dumnezeuul vostru. În poruncile Meale să umblați, judecățile Meale păziți și le faceți.

20. Și sâmbetele Meale sfințiți, să fie sămn între Mine și între voi și să știți că Eu sânt Domnul, Dumnezeuul vostru'. ||

35r 21. Și M-au întărâtat fiii; întru poruncile meale n-au umblat și judecățile Meale n-au păzit să le facă, care, făcându-le omul, viu va fi într-însele; și sâmbetele Meale au vătămat și le-am amănăntat, ca să vărs iuțimea Mea preste dânșii și să plinesc mâna Mea într-înșii în pustie.

22. Și am întors mâna Mea și am făcut pentru numele Mieu, să nu să vatăme înaintea limbilor dintre care i-am scos în ochii acelora.

23. Iară am rădicat mâna Mea asupra lor în pustie, ca să-i răsipesc în neamuri și să-i vântur prin locuri,

24. Căci că judecățile Meale nu făcuse și poruncile Meale lepădase și sâmbetele Meale vătămasă și după idoliilor părinților săi fusease ochii lor.

25. Și Eu, dară, le-am dat porunci nu bune și judecăți în carele nu vor fi vii.

26. Și i-am pângărit întru darurile sale, când aducea tot ce deșchide pânțele, pentru greșalele sale. Și vor ști că Eu sânt Domnul».

27. Pentru aceea, grăiaște cătră casa lui Israil, fiul omului, și vei zice cătră dânșii: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: 'Încă și într-aceasta M-au blăstămat părinții voștri, când M-au trecut cu vederea, urgisindu-Mă'.

28. Și i-am dus la pământul pre care am rădicat mâna Mea, să-l dau lor. Văzut-au toată măgura înaltă și tot copaciul frunzos și au jârtvit acolo jungherile sale și au dat acolo întărătarea aducerii sale și au pus acolo mirosul dulceții sale și au gustat gustările sale.

29. Și am zis cătră ei: 'Ce e cel înalt, la care voi întrați?' Și s-au chemat numele lui până la această zi'».

30. Pentru aceea, zi cătră casa lui Israil: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: 'Adevărat, în calea părinților voștri voi vă pângăriți și după smintealele lor voi curviți,

35v 31. Și întru aducerea darurilor voastre, | când treceți fiii voștri prin foc, voi vă pângăriți întru toți idoliilor voștri până astăzi, și Eu vă voi răspunde, casa lui Israil? Viu sânt Eu – zice Domnul Dumnezeu – că nu vă voi răspunde'.

32. Nici gândirea minții voastre va fi a celor ce zic: 'Fi-vom ca limbile și ca rudeniile pământului, să cinstim leamnele și pietrele'.

33. Viu sânt Eu – zice Domnul Dumnezeu – că în mână tare și în brațu întins și întru iuțime vărsat voi împărăți preste voi.

34. Și vă voi scoate dintre noroade și vă voi aduna din locurile prin care sântei răsipiți în mână tare și în brațu întins și întru iuțime vărsat voi împărăți preste voi.

35. Și vă voi aduce în pustia noroadelor și mă voi judeca cu voi acolo față cătră față.

36. Precum cu judecată am certat împotriva părinților voștri în pustia pământului Eghiptului, așa vă voi judeca, zice Domnul Dumnezeu,

37. Și vă voi supune steamii Meale și vă voi duce în legături de pace.

38. Și voi aleage dintre voi pre cei nelegiuitori și necredincioși și din pământul nemernicii lor îi voi scoate, și în pământul lui Israil nu vor întra. Și veți ști că Eu sânt Domnul'.

39. Și voi, casa lui Israil, acestea zice Domnul Dumnezeu: 'Fieștecarii după idoliilor voștri umblați și le slujiți, iară și într-aceasta de nu mă veți auzi și numele Mieu cel sfânt îl veți mai pângări, în darurile voastre și întru idoliilor voștri,

40. În muntele Mieu cel sfânt, în muntele lui Israil cel înalt – zice Domnul Dumnezeu – acolo va sluji Mie toată casa lui Israil, toți, am zis, în pământul în care îm vor plăcea; și acolo voi căuta pârghele voastre și începutul zecuiirilor voastre, întru toate sfințeniile voastre, ||

36r 41. Spre miros de bună mireasmă vă voi priimi când vă voi scoate dintre noroade și vă voi aduna de prin locurile prin care sântei răsipiți și mă voi proslăvi între voi înaintea limbilor.

42. Și veți ști că Eu, Domnul, când vă voi duce la pământul lui Israil, la pământul pentru care am rădicat mâna Mea, ca să-l dau părinților voștri.

43. Și vă veți aduce aminte acolo de căile voastre și de toate nelegiuirile voastre cu care v-ați pângărit într-însele; și vă veți scârbi de voi înaintea voastră, întru toate răotățile voastre care ați făcut.

44. Și veți ști că Eu sânt Domnul, când bine voi face voao pentru numele Mieu și nu după căile voastre ceale reale, nici după nelegiuirile voastre ceale reale foarte, casa lui Israil', zice Domnul Dumnezeu»”.

45. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

46. „Fiiul omului, pune fața ta cătră calea austrului și picătorește spre afric și proorocește spre dumbrava țarinii despre amiazăzi.

47. Și vei zice dumbrăvii de amiazăzi: «Auzi cuvântul Domnului. Acestea zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu voi aprinde întru tine foc și voi arde întru tine tot lemnul vearde și tot lemnul uscat; și nu să va stânge flacăra aprinderii și să va mistui într-înșă toată fața, de la austru până la crivețu.

48. Și va vedea tot trupul că Eu, Domnul, o am aprins, nici să va stânge'»”.

49. Și am zis: „A! A! A! Doamne Dumnezeule! Aceia zic de mine: «Au doară prin pilde grăiaște acesta?»”

Cap 21

Proorocește că groaznică și mult fealiu de sabie | va veni preste Ierusalim și preste fiii lui Ammos de la împăratul Vavilonului, carele mai apoi în țara sa să va judeca și cu totul să vă răsipi. 36v

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, pune fața ta cătră Ierusalim și picătorește pre jârtvelnice și proorocește împotriva locului lui Israil.

3. Și vei zice cătră pământul lui Israil: «Acestea zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu cătră tine și voi scoate sabia mea din teaca sa și voi uide întru tine pre cel drept și pre cel necredincios.

4. Iară pentru aceea, că am ucis întru tine pre cel drept și pre cel necredincios, pentru aceea va ieși sabia Mea din teaca sa cătră tot trupul, de la austru până la crivețu,

5. Ca să știe tot trupul că Eu, Domnul, am scos sabia mea din teaca sa neoprită'».

6. Și tu, fiiul omului, suspină întru zdrobirea coapselor și întru amărăciuni, suspină înaintea lor.

7. Și deacă vor zice cătră tine: «Căci tu suspini?», vei zice: «Pentru auzirea că vine și să va lânzezi toată inima și să vor slăbănoji toate mânila și să va slăbi tot duhul și prin toate genunchela vor treace ape. Iată, vine și va fi, zice Domnul Dumnezeu»”.

8. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

9. „Fiiul omului, proorocește și vei zice: «Acestea zice Domnul Dumnezeu». Grăiaște: «Sabiia, sabia s-au ascuțit și s-au luciit,

10. Să taie jungheri; s-au ascuțit să sclipească, s-au luciit. Cel ce clătești steama fiului Mieu tăiat-ai tot lemnul.

11. Și l-am dat a-l netezi, ca să știe cu mâna. Aceasta s-au ascuțit sabia și aceasta s-au luciit, să fie în mâna ucigătorului». ||

12. Străgă și te vaietă, fiiul omului, că aceasta s-au făcut în norodul Mieu, aceasta întru toți povățuitorii lui Israil, carii fugise. Sabiia s-au dat cu norodul Mieu; pentru aceasta plesnește-ți șealele, 37r

13. Că s-au ales; și aceasta deacă va răsipi steama, și nu va fi, zice Domnul Dumnezeu.

14. Tu, dară, fiiul omului, proorocește și lovește cu mâna cătră mână și să se îndoiască sabia și să se întriiască sabia celor omorâți; aceasta e sabiia de mare ucidere, carea îi face a să bugui,

15. Și a să lânzezi cu inima; și sporește căderile în toate porțile lor; am dat turburarea sabiia ceii ascuțite și luciite a sclipi, îmbrăcate spre ucidere.

16. Ascuță-te, mergi spre dreapta sau spre stânga, ori încătorește pofta feații tale.

17. Încă și Eu voi plini cu mâna și voi umplea urgia Mea; Eu, Domnul, am grăit”.

18. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

19. „Și tu, fiiul omului, pune ție doao căli, să vie sabiia împăratului Vavilonului; din pământul tău vor ieși amândoao și cu mâna va lua gâcirea, în capul uliții cetății va gâci.

20. Cale vei pune să vie sabiia la Ravathul fiilor Amon și la Iuda în Ierusalimul cel întărit.

21. Că au stătut împăratul Vavilonului între căi, în capul a doao ulițe, gâcitură căutând, mestecând săgețile; întreat-au idolii, afară au sfătuit.

22. La dreapta lui s-au făcut gâcitura preste Ierusalim, să puie berbeci, ca să-i deasopere în tăiare, să rădice glas în urlare, să puie berbeci în preajma porților, să aducă șanțu și să zidească tărie.

37v 23. Și va fi ca cel ce sfătuiaste în zădaru bozul în ochii | lor, și odihna sâmbetelor urmează; iară acela își va aduce aminte de nedreptate a prinde.

24. Pentru aceea, acestea zice Domnul Dumnezeu: «Pentru căci că v-ați adus aminte de nedreptățile voastre și ați deasoperit nelegiuirile voastre și s-au arătat păcatele voastre întru toate gândurile voastre, pentru aceea – zic – că v-ați adus aminte, cu mâna vă veți prinde.

25. Iară tu, pângărite, necredinciosule, povățuitorul lui Israil, a căruia au venit zioa cea mai nainte gătită în vremea nedreptății,

26. Acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘Du chidarim, ia corona; au nu e aceasta carea au înălțat pre cel smearin și pre cel înalt l-au smerit?’

27. Nedreptate, nedreptate, nedreptate, o voiu pune, și aceasta nu s-au făcut, până ce ar veni a căruia iaste judecata și o voi da lui’».

28. Și tu, fiiul omului, proceaste și zi: «Acestea zice Domnul Dumnezeu cătră fiii lui Ammon și cătră ocară lor». Și vei zice: «Sabie, sabie, goleaste-te spre ucidere, luciia-te să omor și să sclipești,

29. Când ți să vedea ceale deșarte și să proceca minciunile, ca să te dai preste grumazii răniților celor necredincioși, a căroră zioao cea mai înainte rânduită în vremea nedreptății au venit.

30. Întoarce-te la teaca ta, în locul în care te-ai zidit, în pământul nașterii tale te voi u judeca.

31. Și voiu vărsa preste tine urgiia Mea, în focul iușimii Meale voiu sufla întru tine și te voi da în mâinile oamenilor celor neînțelepți și a celor ce lucrează perirea.

32. Focului vei fi hrană, sângele tău va fi în mijlocul pământului, uitării te vei da»; că Eu, Domnul, am grăit’.

Cap 22

38r *Multe nelegiuiri în Ierusalim făcute povestite, pentru carele zice că va vărsa preste dânșii urgiia sa. Și povesteaste nelegiuirile preoților, a căpeteniilor și a mincinoșilor proroci și a norodului pământului, ca nime să să afle cine să să puie întru întoarcerea mâinii Domnului.*

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Și tu, fiiul omului, au nu judeci, au nu judeci cetatea sângiurilor?

3. Și vei arăta ei toate urăciunile sale și vei zice: «Acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘Cetatea ce varsă sânge în mijlocul său, să vie vremea ei și carea au făcut idoli împotiva sa, ca să să pângărescă.

4. În sângele tău care de tine s-au vărsat, ai greșit: și întru idolii tăi, carii ai făcut, te-ai pângărit și ai făcut a să apropia zilele tale, și ai adus vremea anilor tăi; pentru aceea te-am dat ocară limbilor și batjocură tuturor locurilor,

5. Care sânt aproape și care-s departe de tine vor lua biruință de tine, întinată, ostilă, cea mare cu perirea.

6. Iată, căpeteniile lui Israil, fieștecarii cu brațul său au fost întru tine, a vărsa sânge.

7. Pre tatăl și pre mumă i-au batjocorit întru tine, pre cel strein l-au năpăstuit în mijlocul tău, săracul și văduva i-au întristat la tine.

8. Jirtvelnicele meale le-ai trecut cu vederea și sâmbetele meale le-ai pângărit.

9. Oameni hulitori au fost întru tine a vărsa sânge; și preste măguri au mâncat întru tine, nelegiuire au lucrat în mijlocul tău.

10. Ceale mai de rușine ale tătâni-său le-au deasoperit întru tine, necurăția ceii lunatece o au smerit întru tine.

38v 11. *Și fieștecarele spre muiarea aproapelui său au lucrat urăciune și socrul pe noru-sa o au pângărit negrăit, fratele pre soru-sa, fata tătâni-său o a | smerit întru tine. *Ierem. 5,7.

12. Daruri au luat întru tine, a vărsa sânge, camătă și pe deasupra ai luat și cu lăcomie pre cei de aproape ai tăi năpăstuii și de Mine te-ai uitat, zice Domnul Dumnezeu.

13. Iată, am pleznit mâinile Meale preste lăcomiia ta carea ai făcut și preste sângele care s-au vărsat în mijlocul tău.

14. Au doară va suferi inima ta? Au vor birui mâinile tale în zilele care Eu voi face ție? Eu, Domnul, am grăit și voi face ție.

15. Și te voiu răsipi prin neamuri și te voiu vântura prin locuri și voi face a scădea necurăția ta de la tine.

16. Și te voiu moșteni întru vederea limbilor și vei ști că Eu, Domnul'»”.

17. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

18. „Fiul omului, întorsu-s-au Mie casa lui Israil spre curvă; toți aceștia, aramă și cositoriu și fier și plumb în mijloc de cuptoriu; curvă de argint s-au făcut.

19. Pentru aceea, acestea zice Domnul Dumnezeu: «Pentru că v-ați întors toți spre curvă, pentru aceea, iată, Eu vă voi aduna în mijlocul Ierusalimului,

20. Cu adunare de argint și de aramă și de cositoriu și de fier și de plumb în mijlocul cuptoriului și voi aprinde într-însul foc spre vărsare, așa-i voi aduna întru iuțimea Mea și întru mâniia Mea și Mă voi odihni și-i voi vărșă.

21. Și vă voi aduna și vă voi aprinde în focul iuțimii Meale și vă veți vărșă în mijlocul ei.

22. Precum să vărșă argintul în mijlocul cuptoriului, așa veți fi în mijlocul ei; și veți ști că Eu, Domnul, deacă voi vărșă urgiia Mea preste voi”.

23. Și au fost cuvântul Domnului cătră Mine, zicând:

24. „Fiii omului, zi ei: «Tu ești pământ necurat și nepluat în zioa iuțimii.

25. Giurarea prorocilor împreună, în mijlocul ei, ca leul ce răgnește și apucă pradă, sufletele le-au | | mâncat, averile și prețul au luat, văduvele ei le-au înmulțit în mijlocul ei. 39r

26. Preoții ei au urgisit leagea Mea și au pângărit jârtvenicele Meale, între cel sfințit și între cel pângărit n-au avut despărțire și între cel pângărit și între cel curat n-au înțeles și de la sâmbetele Meale s-au întors ochii și Mă întinam în mijlocul lor.

*Mih. 3,11. Sof. 3,3. 27. *Căpeteniile ei în mijlocul ei ca lupii ce răpesc prada, a vărșă sânge și a pierde sufletele și cu lăcomie a urma dobânzile.

28. Iară prorocii lor în lucie fără amestecare, văzând ceale deșarte, și, prorocindu-le minciuni, zicând: 'Aceasta zice Domnul Dumnezeu', când Domnul n-au grăit.

29. Norodul pământului năpăstua năpăstuire și răpea cu sâlnicie pre cel lipsit și pre săracul necăjea și pre cel nimernic îl apăsa cu năpaste fără judecată.

30. Și am cercat dintre ei om, carele s-ar pune păreate și ar sta împotriva Mea pentru loc, ca să nu-l răsipesc, și n-am aflat.

31. Și am vărșat preste ei urgiia Mea, în focul mâinii Meale i-am mistuit. Calea lor spre capul lor o am răsplătit, zice Domnul Dumnezeu”.

Cap 23

Supt chipul a multor precurvii, a doao curve, Oollei și Oollivii, și a certării lor arată Domnul multe fealuri de închinare de idoli a Samarii și a Ierusalimului, pentru carea să vor da spre ocară limbilor, a cărora închinarea de idoli au urmat.

1 i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2 „Fiul omului, doao muieri featele unii mume au fost.

3 Și au curvit în Eghipt, în tinerețele sale | au curvit; acolo s-au supus ugerele lor și s-au frânt țitele pruncii lor. 39v

4. Iară numele lor, Oolla, cea mai mare, și Oolliva, sora ei cea mai mică. Și le-am avut și au născut feciori și feate; iară numele lor, Samaria, Oolla și Ierusalimul, Oolliva.

5. Și au curvit asupra Mea Oolla și au nebunit, spre iubitorii săi, spre asiri apropiindu-să,

6. Spre cei îmbrăcați cu mohorât, spre căpetenii și legiuitori, spre cei tineri de poftă, spre toți călăreții și încălecătorii de cai.

7. Și au dat curviile sale preste cei aleși, preste toți fiii asirilor și întru toți spre carii au nebunit, întru necurățiile lor s-au pângărit.

8. Încă și curviile sale care avusease în Eghipt nu le-au părăsit, că și aceia au dormit cu dânsa în tinerețele ei, și aceia au frânt ugerele pruncii ei și au vărșat curvia sa preste dânsa.

9. Pentru aceea o au dat în mâinile iubitorilor săi, în mâinile fiilor Assur, preste a cărora poftă au nebunit.

*Sus 17, 37. 10. *Aceia au descoperit ocară ei, pre fiii și pre featele ei i-au dus, și pre ea o au ucis cu sabia; și s-au făcut muieri vestite și judecăți au lucrat într-însa.

11. Carea văzând sora ei, Oolliva, mai mult decât aceea au nebunit de poftă și curviia sa preste curviia surorii sale.

12. La fiii asirilor s-au dat fără rușine, povățuitorilor și legiuitorilor celor ce vinea la sine, îmbrăcați cu haină de multe fealiuri, călărașilor ce să purta cu cai și celor tineri cu chipul tuturor aleasă.

13. Și am văzut că s-au pângărit o cale amândurora.

40r 14. Și au sporit curviile sale; și, văzând băr | bați zugrăviți în păreate, chipurile haldeilor cu vâpseale înșămnate,

15. Și pre cei încinși cu brâne țintate și cu mitre în capetele lor zugrăvite, chipul tuturor povățuitorilor, asămănarea fiilor Vavilonului și a pământului haldeilor în care au răsădit,

16. Nebunit-au preste ei pofta ochilor săi și au trimis soli de la ei în Haldeea.

17. Și deacă au venit la ea fiii Vavilonului, la culcușul țițelor o au pângărit cu curviile sale; și s-au pângărit de la dânșii și s-au săturat sufletul ei de la aceia.

18. Și au golit curviile sale și au descoperit ocară sa; și s-au depărtat sufletul Mieu de la ea, precum să depărta sufletul Mieu de la sora ei.

19. Că au înmulțit curviile sale, aducându-și aminte de zilele tinerețelor sale, întru care le-au curvit în pământul Eghiptului.

20. Și au nebunit cu poftă spre împreunarea lor, a căror trupuri sânt ca trupurile asinilor și ca curgerea cailor, curgerea lor.

21. Și ai cercetat nelegiuirea tinerețelor tale, când s-au supus în Eghipt ugerile tale și s-au frâmt țițele pruncii tale.

22. Pentru aceea, Oolliva, acestea zice Domnul Dumnezeu: «Iată, Eu voi deștepta pre toți iubitorii tăi împotriva ta, de carii s-au săturat sufletul tău, și-i voi aduna asupra ta prinprejur,

23. Pre fiii Vavilonului și toți haldeii, pre cei cinstiți și tiranii și căpeteniile, toți fiii asirilor, pre cei tineri cu chip ales, povățuitori și legiuitori toți, pre căpeteniile căpeteniilor și pre cei vestiți călărași de cai.

40v 24. Și vor veni preste tine gătiți cu căruțe și cu roate mulțime de noroadă, cu platoșe și cu pavăze și cu coif să vor întrarma împotriva ta de pretutindini; și voi da înaintea lor judecată și te vor judeca cu judecățile sale.

25. Și voi pune râvna Mea întru tine, carea o lucrează cu tine în iuțime; nasul tău și urechile tale le voi tăia, și ceale ce vor rămânea cu sabie le vor dimica; aceia pre fiii tăi și featele tale vor prinde, și cel mai de pre urmă al tău să va mistui de foc.

26. Și te vor goli de veșmintele tale și vor lua vasele slavei tale.

27. Și voi face a odihni nelegiuirea ta de tine și curviia ta de pământul Eghiptului; nici vei rădica ochii tăi cătră dânșii, și nu-ț vei mai aduce aminte de Eghipt».

28. Că acestea zice Domnul Dumnezeu: «Iată, Eu te voi da în mâinile acelora pre carii i-ai urât, în mâinile de carii s-au săturat sufletul tău.

29. Și vor lucra cu tine în urâre și vor lua toate ostenealele tale și te vor lăsa goală și plină de ocară și să va descoperi ocară curviilor tale, nelegiuirea ta și curviile tale.

30. Făcut-au aceaștea ție, că ai curvit după neamuri, între carele te-ai pângărit cu idolii lor.

31. În calea iuțimii tale ai umblat; și voi da păharul ei în mâna ta».

32. Această zice Domnul Dumnezeu: «Păharul surorii tale vei bea cel adânc și lat, fi-vei spre râș și spre batjocura cea mai prisositoare.

33. De beție și de dureare te vei umplea, de păharul măhnirii și al întristării, de păharul surorii tale, Samarii.

41r 34. Și-l vei bea și-l vei stoarce până la drojdii și sfărmiturile lui le vei mânca și ugerile tale le vei rumpe, că Eu am grăit», zice Domnul | | Dumnezeu.

35. Pentru aceea, acestea zice Domnul Dumnezeu: «Pentru că te-ai uitat de Mine și M-ai lăpădat după trupul tău, poartă și tu nelegiuirea ta și curviile tale».

36. Și au zis Domnul cătră mine, zicând: „Fiul omului, au doară judeci pre Oolla și Oolliva și le vestești nelegiuirile lor?»

37. Că au preacurvit și sânge e în mâinile lor, și cu idolii săi au curvit, încă și pre fii săi care născuse Mie i-au dus lor spre mâncare.

38. Ci și aceasta le-au făcut: pângărit-au jârtvelnicul Mieu în zioa aceea și sâmbetele Meale le-au întinat.

39. Și când jârtvea pre fiii săi idolilor săi și întra la jârtvelnicul Mieu în zioa aceea, ca să-l pângărească, și acestea au făcut în mijlocul casii Meale.

40. Trimis-au la oamenii ce vinea de departe, la carii solie trimisease și, iată, au venit căroră te-ai spălat și ai uns prinprejur ochii tăi cu vâpseale și te-ai împodobit cu haină muierască.

41. Șezut-ai în pat frumos și masa s-au împodobit înaintea ta; tămâia Mea și ungerea Mea o ai pus pre dânsa.

42. Și glas de mulțime ce dănțuia era într-însa și în bărbații cei ce să aducea din mulțimea oamenilor și vinea din pustie; au pus covrigi în mânilor lor și cununi scumpe în capetele lor.

43. Și i-am zis: «Ceaea ce ești zdrobită întru preacurvi, acum va curvi întru curvia sa și aceasta?»

44. Și au intrat la ea ca la o muiare curvă, așa întra la Oolla și Oolliva, muierele acealea de rușine.

45. Bărbații, dară, drepti sânt, aceștia le vor judeca cu judecata preacurvelor și cu judecata vărsătorilor de sânge, căci că preacurve sânt | și sânge în mânilor lor.

41v

46. Că aceastea zice Domnul Dumnezeu: «Adă la eale mulțimea și le dă spre gălceavă și spre răpire.

47. Și să se împoaște cu pietrele norodului și să se pătrunză cu sabiile lor, pre fiii și pre featele lor îi vor ucide și casele lor cu foc le vor aprinde.

48. Și voi lua nelegiuirea de pre pământ și să vor învăța toate muierele a nu face după nelegiuirea acelor.

49. Și vor da nelegiuirea voastră preste voi și păcatele idolilor voștri le veți purta și veți cunoaște că Eu sânt Domnul Dumnezeu»”.

Cap 24

Supt chipul oalei ceii pline de carne și de oase mai aleasă și la foc pusă și supt chipul morții muierii lui Iezechiil, pentru carea i s-au poruncit nici o jeale a face, arată Domnul că să va da spre perire casa lui Israil și fiii ei să vor omorî, nici o jale urmând pentru buiguirea sufletului.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, în anul al noalea, în luna a zecea, în zioa lunii a zecea, zicând:

2. „Fiiul omului, scrie ție numele zilii aceștia, întru carea s-au întărit împăratul Vavilonului asupra Ierusalimului astăzi.

3. Și vei zice prin pildă cătră casa cea întărătătoare o asemănare și vei grăi cătră dânșii: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Pune oala, cum am zis, și bagă într-însa apă,

4. Strânge dăraburile ei într-însa, toată partea bună, șealele și armul, ceale alese și pline de oase.

5. Gras dobitoc ia și împreună strângerea oaselor supt dânșă, clocotit-au fiertura ei și s-au fiert oasele ei în mijlocul ei.

6. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Amar cetății sângiurilor, oalei a cării rugină într-însa iaste și ruginile ei n-au ieșit dintr-însa. Prin părți și prin părțile sale o scoate, n-au căzut preste ea soarte. | |

7. Că sângele ei în mijlocul ei iaste, preste piatră limpede l-au vărsat, nu l-au vărsat pre pământ, să se poată acoperi cu prav.

42r

8. Ca să aduc preste ea urgia Mea și cu izbândă să izbâdesc dat-am sângele ei pre pământ limpede, ca să nu să acopere’.

*Nah. 3,1.
Hav. 2,12.

9. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul Dumnezeu: *‘Amar cetății sângiurilor, a cării Eu mare voi face hălmul.

10. Strânge oasele care le voi arde cu foc și mistuiască-să cărnurile și să va coace toată amestecarea și oasăle să vor lăncezi.

11. Și o pune pre cărbuni goală, să se încălzască și să se topească arama ei și să se arză în mijlocul ei întinăciunea ei și să să mistuiască scrumul ei.

12. Cu multă osteneală s-au asudat și n-au ieșit dintr-însa cea foarte rugină ei, nici prin foc.

13. Necurăția ta urgisită e, că am vrut a te curăți și nu te-ai curățit de gunoaiete tale, ci nici te vei curăți mai nainte, până când voi face a să odihni urgiia Mea întru tine.

14. Eu, Domnul, am grăit: Veni-va și voi face, nu voi trece, nici voi îngădui, nici Mă voi mâlcomi; după căile tale și după meșteșugurile tale te voi judeca’, zice Domnul»”.

15. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

16. „Fiiul omului, iată, Eu iau de la tine cel dorit al ochilor tăi în rană; și nu vei plânge, nici te vei văieta, nici vor cură lacrămile tale.

17. Suspină tăcând, jeale din morți nu vei face, cununa ta legată împrejur fie ție și încălțăminte tale vor fi în picioarele tale, nici cu plașca vei astupa gurile, nici bucate jealnice vei mânca”.

18. Grăit-am eu cătră norod dimineață și au murit muierea mea sara; și am făcut dimineață precum poruncise mie.

19. Și au zis cătră mine norodul: „Căci nu ne spui ce însămnează acestea care tu faci?”
- 42v 20. Și am zis cătră ei: „Cuvântul Domnului au | fost cătră mine, zicând:
21. «Grăiaște casii lui Israil: ‘Aceasta zice Domnul Dumnezeu: ‘Iată, Eu voiu pângări jirtvealnicul Mieu, mândria împărășii voastre și dorirea ochilor voștri și de care să spăimântează sufletul vostru. Fiii voștri și featele voastre, care le-aș lăsat, de sabie vor cădea.
22. Și veș face precum am făcut; gurile cu plașca nu veș acoperi și bucatele de jeale nu veș mânca.
23. Cununi veș avea în capetele voastre și încălțăminte în picioare; nu vă veș văieta, nici veș plânge, ci vă veș veștezi întru nedreptățile voastre și fieștecarele va suspina cătră fratele său.
24. Și va fi Iezechiil voao spre minune, după toate care au făcut, veș face când va veni aceasta; și veș ști că Eu sânt Domnul Dumnezeu’».
25. Și tu, fiul omului, iată, în zioa în carea voiu lua de la ei tăria lor și bucuria vrednicii și pofta ochilor lor, pre carea odihnesc sufletele lor, pre fiii și pre featele lor,
26. În zioa aceeaa când va veni cel ce fuge la tine să-ți vestească,
27. În zioa, am zis, aceeaa să va deșchide gura ta cu cel ce au fugit și vei grăi și nu voiu mai tăcea; și le vei fi spre mirare și veș ști că Eu sânt Domnul”.

Cap 25

Ținuturilor Ammon, Moav, Idumeii și Palestinii, amânănță Domnul perirea, pentru că au năcăjit pre fiii lui Israil și de năcazul lor s-au bucurat.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
2. „Fiul omului, pune fața împotiva fiilor Ammon și vei proroci despre ei.
3. Și vei zice fiilor Ammon: «Auziți cuvântul Domnului Dumnezeu! Aceasta zice Domnul Dumnezeu: ‘Pentru căci că aș zis: ‘Bine e, bine e, despre jertvenicul mieu, că s-au pângărit, și despre pământul lui Israil, că s-au pustiit, și despre casa Iudii, că s-au dus în robie,
- 43r 4. Pentru aceeaa, Eu te voiu da fiilor răsăriteani | |lor spre moștenire și vor pune staulele sale întru tine și vor pune întru tine corturile sale; aceia vor mânca rodurile tale și aceia vor bea laptele tău.
5. Și voiu da pre Ravath spre lăcașul cămilor și pre fiii lui Ammon spre culcușul dobitoacelor; și veș ști că Eu, Domnul’.
6. Că acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘Pentru căci că ai plesnit cu mâna și ai lovit cu piciorul și te-ai bucurat din toată voia de pământul lui Israil,
7. Pentru aceeaa, iată, Eu voiu întinde mâna Mea preste tine și te voiu da spre răpirea neamurilor și te voiu omorî dintre noroadă și te voiu pierde de pre pământuri și te voiu zdrobi; și vei ști că Eu, Domnul’.
8. Aceasta zice Domnul Dumnezeu: ‘Pentru căci că au zis Moav și Seir: ‘Iată, ca toate limbile casa Iudii’.
9. Pentru aceeaa, iată, Eu voiu deșchide umărul lui Moav din cetăți, din cetățile lui, am zis, și din hotarele lui, pre ceale alese ale pământului Vethiesimoth și Veelmeon și Cariathaim,
10. Fiilor răsăritului, cu fiii Ammon, și o voiu da spre moștenire ca să nu mai fie pomenirea fiilor Ammon în neamuri,
11. Și în Moav voiu face judecăți; și vor ști că Eu, Domnul’.
12. Aceasta zice Domnul Dumnezeu: ‘Pentru căci că au făcut Idumeea izbândire să să izbândească de fiii Iudii și au păcătuț greșind și răsplătirea au cerut pentru dânșii,
13. Pentru aceeaa, acestea zice Domnul Dumnezeu: Întinde-voiu mâna Mea preste Idumeea și voiu lua dintr-înșă omul și dobitocul și o voiu face pustie de cătră austru și cei ce sânt în Dedan de sabie vor cădea.
14. Și voiu da izbândirea Mea preste Idumeea prin mânile norodului Mieu, Israil, și vor face în Edom după mânia Mea și după iușimea Mea și vor cunoaște izbânda Mea’, zice Domnul Dumnezeu.
15. Aceasta zice Domnul Dumnezeu: ‘Pentru căci că au făcut palestinii izbândire și au izbândit | din tot sufletul, omorând și plinind toate neprietiniile ceale vechi,
- 43v 16. Pentru aceeaa, acestea zice Domnul Dumnezeu: Iată, Eu voiu întinde mâna Mea preste palestiniani și voiu omorî pre ucigași și voiu pierde rămășițele ținutului de pre mare.
17. Și voiu face întru ei mari izbândiri vâdind în urgie și vor ști că Eu, Domnul, când voiu da izbândirea Mea preste ei.

Cap 26

Vestește Domnul răsipirea Tirului, cetății ceii alese, pentru că s-au bucurat de jefuirea Ierusalimului.

1. i au fost în anul al unsprăzeacelea, întâie a lunii, s-au făcut cuvântul Domnului către mine, zicând:
2. „Fiiul omului, pentru căci că au zis Tirul despre Ierusalim: «Bine e, frântu-s-au porțile noroadelor, întorsu-s-au la Mine: umplea-mă-voiu, pustie iaste».
3. Pentru aceea, acestea zice Domnul Dumnezeu: «Iată, Eu preste tine, Tirule, și voi face a să apropiia de tine neamuri multe, precum să suie marea cea cu valuri.
4. Și vor răsipi zidurile Tirului și vor strâca turnurile ei și voi rade pravul ei de pre ea și o voi da spre piatră limpede.
5. Uscarea năvoadelor va fi în mijlocul mării, că Eu am grăit – zice Domnul Dumnezeu – și va fi spre răsipirea limbilor.
6. Și featele ei, care sânt în câmp, cu sabie să vor omorî; și vor ști că Eu, Domnul».
7. Că acestea zice Domnul Dumnezeu: «Iată, Eu voi aduce la Tir pre Navohodonosor, împăratul Vavilonului de la crivețu, împăratul împăraților, cu cai și cu căruțe și cu călărași și cu ceată și cu norod mare.
8. Pre featele tale, care sânt în câmp, cu sabie le va omorî; și te va încunjura cu țării și va aduce șanțu prinprejur și va rădica asupra ta pavăza. ||
9. Și vii și berbeci va mesteca spre zidurile tale, și turnurile tale le va strâca cu armele sale. 44r
10. Cu noroirea cailor lui te va acoperi praful lor, de cătră sunetul cailor și a roatelor și a căruțelor să vor clăti zidurile tale când va intra prin porțile tale ca prin întrarea cetății răsipite.
11. Cu copitele cailor săi vor călca toate ulițele tale, norodul tău cu sabiia lor tăia și stâlpii tăi cei cinstiți pre pământ vor cădea.
12. Jefui-vor averile tale, răpi-vor negoțurile tale și vor strâca zidurile tale și casele tale ceale prea luminate le vor surpa, și pietrile tale și leamnele tale și praful tău în mijlocul apelor le vor pune.
13. *Și voi face a înceta mulțimea cântecelor tale, și sunetul lăutelor tale nu să va mai auzi. *Ieremie 7, 34.
14. Și te voi da spre piatră limpede, uscarea năvoadelor vei fi, nici te vei mai zidi; că Eu am grăit», zice Domnul Dumnezeu.
15. Acestea zice Domnul Dumnezeu Tirului: «Au doară nu de sunetul căderii tale și de suspinul omorâților tăi, când să vor ucide în mijlocul tău, să vor clăti ostroavele?
16. Și să vor pogorî de pre scaunele sale toate căpeteniile mării și vor duce prăzile sale și vejmintele sale ceale de multe fealiuri le vor lepăda și să vor îmbrăca cu amețire; pe pământ vor ședea, și amețiti preste cădearea ta cea de năpraznă să vor mira.
17. Și, luând preste tine tânguire, vor zice ție: ‘Cum ai perit, ceaea ce lăcuiești în mare, cetate cinstită, carea ai fost tare în mare, cu lăcuiorii tăi de carii toți să îngrozea?’
18. Acum să vor ameți corăbiile în zioa spaimii tale și să vor turbura ostroavele în mare, | căci că nici unul iase din tine»”. 44v
19. Că acestea zice Domnul Dumnezeu: „Când te voi da cetate pustiiță, ca cetățile ceale nelăcuite, și voi aduce preste tine adâncul și te vor acoperi ape multe,
20. Și te voi trage cu cei ce să pogoară în lac, la norodul cel veacinic, și te voi așeza întru ceale mai de pre urmă, ca sângurătățile ceale vechi, cu cei ce să duc în lac, să nu fii lăcuită; iară deacă voi da slavă în pământul celor vii,
21. De nimica te voi face și nu vei fi și, căutată fiind, nu te vei mai afla în veac”, zice Domnul Dumnezeu.

Cap 27

Căderea Tirului, cetății ceii de lângă mare și găzdace, să plânge povestindu-să neguțătoriile ce să poartă la ea din toate ținuturile.

1. i au fost cuvântul Domnului către mine, zicând:
2. „Tu, dară, fiiul omului, ia preste Tir tânguire;
3. Și vei zice Tirului, carea lăcuiaște întru întrarea mării, neguțătorii noroadelor spre ostroave multe: «Acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘O, Tirule, tu ai zis: ‘De podoabă desăvârșit sânt eu!’

4. Și în inima mării sădită, hotarășii tăi, cei ce te-au zidit, au umplut podoaba ta;
5. Cu brazi din Sanir te-au încheiat cu toate podoabele mării: chedru din Livan au adus, ca să-ți facă rău.
6. Ștăjari din Vasan au cioplit pre coapsele tale și scândurile tale au făcut ție din os de elefant de India și divanurile din ostroavele Italiei.
7. Mătasă de multe fealiuri de Egipt s-au țesut ție spre învălitoare, să să puie întru răotate; hiațintul și mohorâtul din ostroavele Eliza s-au făcut acoperemântul tău.
- 45r 8. Lăcuitarii Sidonului și a Aradii au fost vâslătorii tăi; înțelepții tăi, Tirule, s-au || făcut stăpânitorii tăi.
9. Bătrânii Ghivlii și precepuții ei au avut corăbii spre slujba celor multe uneltelor tale: toate corăbiile mării și corăbierii lor au fost întru norodul neguțătorii tale.
10. Persii și lidii și livii era în oastea ta; bărbații, ostașii tăi; pavăza și coiful au spânzurat întru tine spre podoaba ta.
11. Fiii Aradii cu oastea ta era preste zidurile tale înprejuru; ci și piticii carii era în turnurile tale tulbele sale ș-au acățat în zidurile tale prinprejur: aceia au plinit frumseștea ta.
12. Carthaghineanii, neguțătorii tăi, de mulțimea tuturor bogățiilor tale de argint, fier, cositoru și de plumb au împlut târgurile tale.
13. Grecia, Thuval și Mosoh, aceia neguțătorii tăi; robi și vase de aramă au adus norodului tău.
14. Din casa Thogormii cai și călărași și cămile au adus la târgul tău.
15. Fiii lui Dedan, neguțătorii tăi: ostroave multe, neguțătorii mării tale: dinți de elefant și de evan din India au schimbat întru prețul tău.
16. Sirul, neguțătorii tău, pentru mulțimea lucrurilor tale, piatră scumpă și urșinic și pestrițu și vison și mătasă și hodcod au pus întru neguțătorii ta.
17. Iuda și pământul lui Israil, aceia neguțătorii tăi; în grâul cel dintâiu, valsamon și miere și untdelemn și rășină au pus în târgurile tale.
18. Damaschinul, neguțătorii tău întru mulțimea lucrurilor tale, întru mulțimea a multe averi, în vin gras, în lăni de bună față;
19. Dan și Grecia și Mosil în târgurile tale au pus fier lucrat; ceară, tîrș și trestie în neguțătorii ta. |
- 45v 20. Dedan, neguțătorii tăi în covoară spre ședere.
21. Aravia și toate căpeteniile lui Chidar, aceia neguțătorii mării tale; cu miei și cu berbeci și cu iezi au venit la tine neguțătorii tăi.
22. Vanzătorii Savei și Rima, aceia neguțătorii tăi, cu toate miereazmele ceale dintâi și cu piatră scumpă și cu aur, care au pus în neguțătorii ta.
23. Haran și Heni și Edem, neguțătorii tăi; Sava, Asur și Helmad, vânzătorii tăi.
24. Aceia neguțătorii tăi de multe fealiuri, cu învălitori de hiachinth și pestrițe și de scumpe bogății, care învălitate și strânse era cu funi; și chedri avea în neguțătorii tale.
25. Corăbiile mării, căpeteniile tale întru neguțătorii ta; și te-ai umplut și te-ai mărit foarte în inima mării.
26. În ape multe te-au adus vâslătorii tăi; vântul de la austru te-au zdrobit în inima mării.
27. Bogățiile tale și vistierile tale și unealtele tale ceale multe, corăbiiarării tăi și stăpânitorii tăi carii ținea averile tale și era preste norodu tău, și oamenii tăi cei de războiu carii era întru tine, cu toată mulțimea ta carea iaste în mijlocul tău cădea-vor în inima mării, în zioa căderii tale.
28. De sunetul străgării îndreptătorilor tăi să vor turbura ceatele corăbiilor.
29. Și să vor pogorî din corăbiile sale toți cei ce ținea vânsa; corăbierii și toți îndreptătorii mării pre pământ vor sta.
30. Și să vor văieta pentru tine cu glas mare și vor strâga cu amar; și vor arunca pulbere pre capetele sale și cu cenușe să vor prăsăra.
31. Și vor rade pentru tine pleașa și să vor încinge cu târsâni; și vor plânge pentru tine, întru amărăciunea sufletului, cu plângere amară. | |
- 46r 32. Și vor lua spre tine verșu de jeale și te vor plânge: 'Care iaste ca Tirul, carea au amuțit în mijlocul mării?
33. Carea întru ieșirea neguțătorii tale din mare ai umplut noroadă multe, întru mulțimea bogățiilor tale și a noroadelor tale ai îmbogățit împărății pământului.
34. Acum te-ai zdrobit de mare; în adâncurile apelor, averile tale și toată mulțimea ta, carea era în mijlocul tău, au căzut.

35. Toți lăcuiitorii ostroavelor au amețit pentru tine și împărații acelora, toți, de vifor loviți, și-au schimbat fețele.

36. Neguțătorii noroadelor au șuierat preste tine, de nimica te-ai făcut și nu vei fi până în veac'»".

Cap 28

Căderea împăratului Tirului, celui cu mare slavă înaintea înălțat, pentru foarte-a lui mândrie și alte nedreptăți; aseminea, și jefuirea Sidonului și întoarcerea fiilor Israil la pământul său, bătându-să nepriiatinii lor.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
2. „Fiiul omului, zi căpeteniii Tirului: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: 'Pentru că s-au înălțat inima ta și ai zis: 'Dumnezeu sânt eu și în cathedra lui Dumnezeu am șezut în inima mării', fiind tu om, și nu Dumnezeu, și ai dat inima ta ca inima lui Dumnezeu,
3. Iată, mai înțelept ești tu decât Danil? Toată taina nu e ascunsă de tine?
4. Întru înțelepciunea ta și priceaperea ta ți-ai făcut tărie și ai câștigat aur și argint în vistieriiile tale? |
5. Întru mulțimea înțelepciunii tale și întru neguțătoria ta ți-ai înmulțit tăria? Și s-au rădicat inima ta întru vârtutea ta' 46v
6. Pentru aceea, acestea zice Domnul Dumnezeu: 'Pentru că s-au înălțat inima ta ca inima lui Dumnezeu,
7. Pentru aceea, iată, Eu voi aduce asupra ta streinii și pre cei tari ai neamurilor; și vor goli sabiile sale asupra frumseații înțelepciunii tale și vor pângări podoaba ta.
8. Omorâ-te-vor și jos te vor trage; și vei muri întru perirea ucișilor, în inima mării.
9. Au doară, zăcând vei grăi: 'Dumnezeu sânt Eu', înaintea celor ce te ucig? Fiind tu om, și nu Dumnezeu, în mâna celor ce te ucig,
10. Cu moartea celor netăiați împrejur vei muri, în mâna celor streini, căci că Eu am grăit'», zice Domnul Dumnezeu”.
11. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând: „Fiiul omului, rădică plângere preste împăratul Tirului,
12. Și vei zice lui: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: 'Tu, peceatea asămănării, cel plin de înțelepciune și desăvârșit cu podoaba,
13. În desfătărele raiului lui Dumnezeu ai fost, toată piatra scumpă, acoperemântul tău: sardiul, topazionul, iaspisul, hrizolitul și onixul și verilul și samfirul și cărvuncul și zmăragdul; aurul, lucrul podoabei tale. Și găurile tale, în zioa în carea te-ai zidit, s-au gătit.
14. Tu, heruvim întins și acoperind; și te-am pus în muntele lui Dumnezeu cel sfânt, în mijlocul pietrilor de foc ai umblat.
15. Desăvârșit în căile tale, din zioa zidirii tale până când s-au aflat nedreptate întru tine. | |
16. Întru mulțimea neguțătorii tale s-au umplut ceale dinlăuntru ale tale de nedreptate și ai păcătuit; și te-ai scos din casa lui Dumnezeu și te-am pierdut, oh, heruv ce acoperi din mijlocul pietrilor celor de foc. 47r
17. Și s-au rădicat inima ta întru podoaba ta; pierdut-ai înțelepciunea ta întru podoaba ta, pre pământ te-am lepădat, înaintea feații împăraților te-am dat, să te vază.
18. Întru mulțimea nedreptăților tale și întru nedreptatea neguțătorii tale ai pângărit sfințeniia ta; scoate-voiu dară foc din mijlocul tău, care să te mânce, și te voi da spre cenușe pre pământ, înaintea tuturor celor ce te văd.
19. Toți cei ce te vor vedea între neamuri vor ameți preste tine; de nimica te-ai făcut și nu vei fi în veac'»”.
20. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
21. „Fiiul omului, pune fața ta împotriva Sidonului și vei proroci întru el
22. Și vei zice: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu cătră tine, Sidonule, și Mă voi slăvi în mijlocul tău; și vor ști că Eu, Domnul, deacă voi face într-însul judecăți și Mă voi sfinți într-însul.
23. Și voi trimite ciumă și sânge în ulițele lui și vor cădea cei uciși în mijlocul lui de sabie prinprejur; și vor ști că Eu, Domnul.
24. Și nu va mai fi casii lui Israil sminteala amărăciunii și spini dureare aducând de pretutindini prin mijlocul celor ce să împrotivesc lor; și vor ști că Eu, Domnul Dumnezeu’.

25. Acestea zice Domnul Dumnezeu: 'Când voi aduna casa lui Israil din noroadele între care sânt răsiți, Mă voi sfinți într-înșii înaintea limbilor și vor lăcui în pământul său, care l-am dat slugii Meale, Iacov.

47v 26. Și vor lăcui într-însul fără grije și vor zidi case și vor sădi vii și vor lăcui cute|zând, dacă voi face giudecăți întru toți cei ce să împrotivesc lor prinprejur: și vor ști că Eu, Domnul, Dumnezeul lor'»".

Cap 29

Împrotiva împăratului Eghiptului, și împărăția lui să va pustii. Iară după patruzeaci de ani să va mai deștepta, măcar nu la slava cea dintâiu. Pământul Eghiptului să dă lui Navohodonor, pentru că cu osteneala sa s-au ostenit jefuind pre Tirul.

1. n anul al zeacelea, în luna a zecea, în unsprăzeacea zi a lunii, fost-au cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, pune fața ta împrotiva lui Faraon, împăratul Eghiptului, și vei proroci despre el și despre tot Eghiptul.

3. Grăiaște și vei zice: «Acestea zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu cătră tine, împăratul Eghiptului, bălaure mare, carele te culci în mijlocul râurilor tale și zici: 'Al meu e râul și eu m-am făcut pre mine însumi'.

4. Și voi pune frâu în fâlcile tale și voi clei peștii râurilor tale cu solzii tăi și te voi scoate din mijlocul râurilor tale și toți peștii tăi să vor lipi de solzii tăi.

5. Și te voi lepăda în pustie, și pre toți peștii râului tău; pre fața pământului vei cădea, nu te vei culeage, nici te vei aduna; fiarălor pământului și paserilor cerului te-am dat a te îmbuca.

6. Și vor ști toți lăcuitorii Eghiptului că Eu, Domnul, *pentru căci că ai fost toiaș de trestie casii lui Israil,

*Isaie 36, 6.

7. Când te-au apucat cu mâna și te-ai rupt și ai rupt tot umărul lor și, răzimându-să ei spre tine, te-ai sfărmat și ai slăbănojit toți rărunchii lor.

8. Pentru aceea, aceste zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu voi aduce asupra ta sabiia și voi omorî din tine omul și dobitocul.

48r 9. Și va fi pământul Eghiptului spre părăsire și || spre pustiire și vor ști că Eu, Domnul, pentru că ai zis: 'Râul meu iaste și eu l-am făcut'.

10. Pentru aceea, iată, Eu cătră tine și cătră râurile tale; și voi da pământul Eghiptului spre pustiiri, cu sabiia răsipt, de la turnul Sienie până la hotarele Ethiopii.

11. Nu va trece prin ea picior de om, nici picior de dobitoc va păși printr-înșă și nu va fi lăcuită ani patruzeaci.

12. Și voi da pământul Eghiptului pustiu în mijlocul pământurilor celor pustii și cetățile ei, în mijlocul cetăților celor surpate și vor fi pustiite ani patruzeaci; și voi răsiți pre eghipteani între limbi și-i voi vântura pre locuri'.

13. Că aceste zice Domnul Dumnezeu: 'După sfârșitul a patruzeaci de ani, voi aduna eghipteanii din noroadele între carii au fost răsiți.

14. Și voi întoarce robii Eghiptului și-i voi așeza în pământul Fathures, în pământul nașterii sale; și vor fi acolo spre împărăție mică.

15. Între cealeaalte împărății va fi mai smerită și nu să va mai înălța preste neamuri și-i voi împutina, ca să nu poruncească limbilor.

16. Nici vor mai fi casii lui Israil spre nădeajde, învățându-i nedreptate, să fugă și să urmeze după ei; și vor ști că Eu, Domnul Dumnezeu'»".

17. Și au fost în anul al doaozeci și șeaptelea, întâie, întru una a lunii: fost-au cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

[18]. „Fiiul omului, Navohodonor, împăratul Vavilonului, au făcut a sluji oastea sa cu mare slujbă asupra Tirului; tot capul s-au copoșit și tot umărul s-au ros și plată nu i s-au dat, nici oastei lui din Tiru, pentru slujba cu carea au slujit Mie asupra ei.

48v 19. Pentru aceea, aceste zice Domnul Dumnezeu: «Iată, Eu voi da pre Navohodonor, împăratul Vavilonului, în pământul Eghiptului; și va lua mulțimea lui și va prăda mânunchelul lui și va răsiți jafuri|le lui și va fi plata oastei lui,

20. Și lucru lui, cu carele au slujit împrotiva lui; datu-i-am lui pământul Eghiptului, pentru căci mi-au lucrat Mie, zice Domnul.

21. În zioa aceea va odrăzli cornul casii lui Israil și ție voi da gura deșchisă în mijlocul lor; și vor ști că Eu, Domnul'»".

Cap 30

Toate cetățile Egiptului prin împăratul Vavilonului să vor jefui.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2. „Fiiul omului, procește și zi: «Acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘Văietati-vă ‘Vai, vai zile!’

3. Că aproape e zioa și s-au apropiat zioa Domnului, zioa norului, vremea limbilor va fi.

4. Și va veni sabiia în Egipt și va fi spaimă în Ethiopiia, când vor cădea cei răniți în Egipt și să va lua mulțimea ei și să vor strâca temelile ei.

5. Ethiopiia și Livii și lidii și toată ceeaalaltă obște și Huv și fiii pământului celui de o legătură cu aceia de sabie vor cădea.

6. Acestea zice Domnul Dumnezeu: Și vor cădea împreună cei ce proptesc Egiptul și să va strâca mândriia împărății lui; de la turnul Sienes de sabie vor cădea într-însa, zice Domnul, Dumnezeul oastelor.

7. Și să vor răsipi prin mijlocul pământurilor celor pustii, și cetățile ei în mijlocul cetăților celor pustiite vor fi.

8. Și vor ști că Eu sânt Domnul, când voi da foc în Egipt și să vor zdrobi toți ajutorii lui.

9. În zioa aceea vor ieși soli de la fața Mea în corăbii, a zdrobi nădejdea Ethiopiii; și va fi spaimă într-înșii în zioa Egiptului, că fără îndoială va veni’.

10. Acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘A înceta voi face mulțimea Egiptului în mâna lui Navoho | donosor, împăratului Vavilonului.

49r

11. Acela și norodul lui cu el, cei mai tari din limbi, să vor aduce a răsipi pământul; și vor lucii sabiile sale preste Egipt și vor umplea pământul de cei omorâți.

12. Și voi face uscate matcele râurilor și voi da pământul în mâinile celor răi și voi răsipi pământul și plinirea lui cu mâna streinilor; Eu, Domnul, am grăit’.

*Zah. 13, 2.

13. *Acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘Și voi pierde bozii și a înceta voi face idoli din Memfis; și povățuitoriu din pământul Egiptului nu va mai fi, și voi da cutremur în pământul Egiptului.

14. Și voi pierde pământul Fathuris și voi da foc în Tafnis și voi face judecări în Alixandria.

15. Și voi vârsa urgiia Mea preste Pelusion, vârtutea Egiptului, și voi omorî mulțimea Alixandriei,

16. Și voi da foc în Egipt; ca ceaea ce naște să va chinui Pelusion, și Alixandria va fi răsipită, și în Memfis strâmturi de toate zilele.

17. Tinerii Hiliopolului și a Vuvastului de sabie vor cădea și aceale prinse să vor duce.

18. Și în Tafnis să va întuneca zioa când voi zdrobi acolo steamele Egiptului și va scădea într-însa mândriia puterii ei; pre dânsa norul o va acoperi, iară featele ei în robie să vor duce.

19. Și judecări voi face în Egipt și vor ști că Eu, Domnul’»”.

20. Și au fost în anul al unsprăzecelea, în luna dintâiu, în a șaptea a lunii; fost-au cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

21. „Fiiul omului, brațul lui Faraon, împăratului Egiptului, l-am frânt; și, iată, nu s-au învăluit ca să i să întoarcă sănătatea, să se leage cu peatece și să se înfașe cu pânzatureale, ca, luund vârtute, să poată ținea sabiia.

22. Pentru aceea, aceste zice Domnul Dumnezeu: «Iată, | Eu cătră Faraon, împăratul Egiptului, și voi sfârâma brațul lui cel tare, iară frânt, și voi lepăda sabiia din mâna lui.

49v

23. Și voi răsipi Egiptul între neamuri și-i voi vântura prin locuri.

24. Și voi întări brațul împăratului Vavilonului și voi da sabiia mea în mâna lui și voi zdrobi brațele lui Faraon; și vor suspina cu suspinuri cei omorâți înaintea feții lui.

25. Și voi întări brațele împăratului Vavilonului, și brațele lui Faraon vor cădea. Și vor ști că Eu, Domnul, deacă voi da sabiia mea în mâna împăratului Vavilonului și o va întinde preste pământul Egiptului,

26. Și voi răsipi Egiptul prin limbi și-i voi vântura prin locuri și vor ști că Eu, Domnul’»”.

Cap 31

Înălțarea împăratului Vavilonului cu Asur o asemănă și amânduror aseamenea le vestește perirea.

1. i au fost în anul al unsprăzeacele, în luna a treia, într-una a lunii, fost-au cuvântul Domnului către mine, zicând:
2. „Fiiul omului, zi lui Faraon, împăratului Eghiptului, și norodului lui: «Căruia te-ai făcut aseamenea într- mărimea ta?»
3. Iată, Assur, ca un chedru în Livan, frumos cu ramurile și cu crengile tufos și rădicat cu înălțimea și între dease crengi s-au rădicat vârful lui;
4. Apele l-au hrănit, adâncul l-au înălțat, râurile lui curg împrejurul rădăcinilor lui, și pâraiele sale l-au trimis la toate leamnele țanutului.
5. Pentru aceea s-au rădicat înălțimea lui preste toate leamnele țanutului și s-au înmulțit tufele lui și s-au înălțat ramurile pentru ape multe.
6. Și deacă ș-au întins umbra, în ramurile lui au făcut cuiburi toate paserile ceriului și supt crângii lui au fâtat toate fiarele dumbrăvilor și supt umbrariul lui lăcuia ceată de multe limbi.
- 50r 7. Și era frumos foarte într- mărimea sa și într- lățimea tufelor sale, că era rădăcina lui lângă ape multe.
8. Chedri n-au fost mai nalți decât el în raiul lui Dumnezeu, brazii nu au asemănat vârful lui și platanii n-au fost aseamenea lui cu ramurile; tot lemnul din raiul lui Dumnezeu nu s-au asemănat lui și frumseații lui.
9. Că frumos l-am făcut și cu multe și dease crengi și au răvnit lui toate leamnele dumbrăvii, care era în raiul lui Dumnezeu,
10. Pentru aceea, acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘Pentru căci că s-au rădicat spre înălțime și au dat vârful său vearde și îndesat și s-au rădicat inima lui într- înălțimea sa,
11. L-am dat în mâna celui mai tare dintre limbi, făcând îi va face; după necredința lui l-am lepădat.
12. Și-l vor tăia cei streini și mai nemilostivi dintre neamuri și-l vor arunca preste măguri; între toate văile vor cădea ramurile lui și să vor frânge tufele lui într- toate râpele pământului și să vor depărta de la umbrariul lui toate noroadele pământului și-l vor lăsa.
13. Într- răsipirea lui au lăcuit toate paserile ceriului și într- ramurile lui au fost toate fiarale pământului.
14. Pentru aceea nu să vor rădica într- nălțimea sa toate leamnele apelor, nici vor pune nălțimea sa între ceale crânguroase și tufoase, nici vor sta într- nălțimea sa toate ceale ce să adapă cu ape; că toți s-au dat spre moarte la pământul cel mai de pre urmă, în mijlocul fiilor oamenilor, către cei ce să pogor în lac’.
15. Acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘În zioa când s-au pogorât la iad am adus jale, acoperitu-l-am cu adâncul și am oprit râurile lui și am contenit ape multe; întristatu-s-au pentru el Livanul și toate leamnele câmpului s-au scuturat.
16. De sunetul căderii lui am clătit limbile, când îl duceam la iad cu cei ce să pogorea în lac; și s-au mângăiat în pământul cel mai de jos toate leamnele desfătării ceale alese și vestite în Livan, toate care să răora cu ape. |
- 50v 17. Că și aceia cu el să vor pogorî la iad, la cei omorâți de sabie; și brațul fieștecăruia va șede supt umbrariul lui, în mijlocul neamurilor.
18. Cui te-ai asemănat, o, cinstite, și înalte între leamnele desfătării? Iată, te-ai dus cu leamnele desfătării la pământul cel mai de pre urmă, în mijlocul celor netăiați împrejur, vei dormi cu cei ce s-au omorât de sabie; acesta e Faraon și toată mulțimea lui’, zice Domnul Dumnezeu»”.

Cap 32

Faraon, macar înalt, să va zdrobi de împăratul Vavilonului, de a căruia prăpădire mulți împărați vor ameți și mai multe neamuri cu el să vor traje într- adânc.

1. i au fost în anul al doisprăzeacelea, în luna a doasprăzeacea, într-una a lunii, fost-au cuvântul Domnului către mine, zicând:
2. „Fiiul omului, ia tânguire preste Faraon, împăratul Eghiptului, și vei zice către el: «Leului limbilor te-ai asemănat și bălaurului ce iaste în mare; și vânturai cu cornul într- râurile tale și călcai râurile lui.

- *Sus 12, 13 și 17, 20. 3. Pentru aceea, acestea zice Domnul Dumnezeu: *‘Desface-voi preste tine mreaja Mea întru mulțimea a multe noroade și te voi trage în năvodul Mieu.
4. Și te voi arunca pre pământ, preste fața câmpului te voi lepăda; și voi face a lăcu preste tine toate paserile ceriului și voi sătura de tine fiarăle a tot pământul.
5. Și voi da cărnurile tale preste munți și voi umplea măgurile tale de scârnavile tale.
6. Și voi stropi pământul cu putoarea sângelui tău preste munți, și văile să vor umplea din tine.
- *Isaie 13, 10. loil 2, 10 și 3, 15. Math. 24, 29. 7. *Și voi acoperi, deacă te vei stânge, ceriul, și voi face a să întuneca fața stealelor lui; soarele cu || nor îl voi acoperi, și luna nu va da lumina sa. 51r
8. Toate luminările ceriului le voi face a să măhni pentru tine și voi da întunecare preste pământul tău – zice Domnul Dumnezeu – când vor cădea răniții tăi în mijlocul pământului, zice Domnul Dumnezeu.
9. Și voi întărâta inima a noroade multe deacă voi aduce zdrobirea ta între neamuri, prin locurile care nu știi.
10. Și voi face a să ameți pentru tine noroade multe și împărații lor cu groază foarte să vor înfricoșa pentru tine când va începe a zbura sabiia Mea preste fața lor; și vor ameți fieștecarele pentru sufletul său, în zioa căderii tale’.
11. Că acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘Sabiia împăratului Vavilonului va veni ție.
12. Cu sabiile celor tari voi oboři mulțimea ta, neînvinse sânt toate limbile acestea; și vor jefui mândriia Eghiptului și să va răsipi mulțimea lui.
13. Și voi pierde toate dobitoacele lui care era preste ape multe și nu le va mai turbura picior de om, nici copite de dobitoace le va mai turbura.
14. Atunci curate voi face apele lor și râurile lor ca untul-de-lemn îl voi aduce, zice Domnul Dumnezeu.
15. Când voi da pământul Eghiptului pustiu; și să va pustii pământul de plinirea sa când voi lovi toți lăcuitorii lui; și vor ști că Eu, Domnul.
16. Plângere iaste și-l vor plânge, featele limbilor îl vor plânge, pentru Eghipt și pentru mulțimea lui îl vor plânge’», zice Domnul Dumnezeu.
17. Și au fost în anul al doisprăzeacelea, în a cinsprăzeacea a lunii, fost-au cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
18. „Fiiul omului, cântă jealnic preste mulțimea Eghiptului și-l trage pre el și pre featele limbilor celor vârtoase la pământul cel mai de pre urmă, | cu cei ce să pogor în lac; 51v
19. Decât cine ești mai frumos? Pogoară-te și dormi cu cei netăiați împrejur.
20. În mijlocul celor omorâți de sabie vor cădea, sabiia s-au dat, trasu-l-au pre el și toate noroadele lui.
21. Grăi-vor lui cei mai putearnici dintre cei vârtoși din mijlocul iadului, carii cu ajutorii lui s-au pogorât și au dormit netăiați împrejur, omorâți de sabie.
22. Acolo, Assur și toată mulțimea lui; împrejurul lui, mormânturile lui: toți cei omorâți și carii au căzut de sabie,
23. A căroră mormânturi s-au dat în ceale mai de pre urmă a lacului. Și s-au făcut mulțimea lui prinprejurul mormântului lui, toți cei omorâți și carii au căzut de sabie, carii dedeese cândva groază pre pământul celor vii.
24. Acolo Ellam și toată mulțimea lui prinprejurul mormântului său, toți cei omorâți și carii au căzut de sabie, cei ce s-au pogorât netăiați împrejur la pământul cel mai de pre urmă, carii au pus groaza sa pre pământul celor vii și au purtat ocară sa cu cei ce să pogoară în lac.
25. În mijlocul celor omorâți au pus lăcașul lui, întru toate noroadele lui; împrejurul lui, mormântul lui, toți cei netăiați împrejur și omorâți de sabie. Că au dat groaza sa pre pământul celor vii și au purtat ocară sa cu cei ce să pogor în lac, în mijlocul celor omorâți s-au pus.
26. Acolo Mosoh și Toval și toată mulțimea lui împrejurul lui, mormânturile lui, toți cei netăiați împrejur și omorâți și căzuți de sabie, că au dat groaza sa în pământul celor vii.
27. Și nu vor dormi cu cei tari și cu cei ce cad și netăiați împrejur, carii s-au pogorât la iad cu armele sale și au pus sabiile sale supt ca | petele sale și au fost nedreptățile lor în oasele lor; că groaza celor tari s-au făcut pre pământul celor vii. 52r
28. Și tu, dară, în mijlocul netăiaților împrejur te vei zdrobi și vei dormi cu cei omorâți de sabie.
29. Acolo Idumeea și împărații ei și toți boierinii ei, carii s-au dat cu oastea sa, cu cei omorâți de sabie, și carii cu cei netăiați împrejur au dormit și cu cei ce s-au pogorât în lac.

30. Acolo căpeteniile crivețului toate și toți vânătorii carii s-au dus cu cei omorâți, spăimântați și întru tăria sa turburați, carii au adormit netăiați împrejur, cu cei omorâți de sabie, și au purtat rușinea sa cu cei ce să pogor în lac.

31. Văzutu-i-au Faraon și s-au mângăiat pentru toată mulțimea sa, carea e omorâtă de sabie, Faraon și toată oastea lui, zice Domnul Dumnezeu;

32. Că am dat groaza Mea pre pământul celor vii și au adormit în mijlocul netăiaților împrejur, cu cei omorâți de sabie: Faraon, și toată mulțimea lui”, zice Domnul Dumnezeu.

Cap 33

Străjariul, văzând răotatea apropiindu -să, de nu o va vesti, vinovat va fi celor periți; iară de o va vesti, sângur cel ce nu să ferească va fi vinovat. Așa și dreptul, de va părăsi dreptatea sa, să va osindi; și cel necredincios, de să va întoarce, să va mântui; nici să să nădăjduiască despre pământul cel șieși dat spre moștenire, căci că pentru nedreptățile sale să vor pierde, și pământul spre pustiire să va întoarce.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
2. „Fiiul omului, grăiaște cătră fiii norodului tău și vei zice cătră dânșii: «Pământul, dacă voiu aduce preste el sabiia și va lua norodul pământului un om din cei
52v mai de pre urmă ai săi și-l va rândui preste și|neși străjariu,
3. Și el va vedea sabia venind preste pământ și va cânta cu bucinul și va vesti norodului,
4. Iară cel ce aude, oricine e acela, sunetul bucinului și nu să va păzi și va veni sabiia și-l va lua, sângele lui preste capul lui va fi.
5. Sunetul bucinului au auzit și nu s-au păzit, sângele lui într-însul va fi; iară de să va păzi, sufletul și-l va mântui.
6. Iară de va vedea străjariul viind sabiia și nu va suna cu bucinul, și norodul nu să va păzi, și va veni sabiia și va lua dintr-înșii sufletul, el adecă întru nedreptatea sa s-au prins, iară sângele lui din mâna străjariului îl voiu căuta».
7. *Și tu, fiiul omului, străjariu te-am dat casii lui Israil; auzând dară din gura Mea *Sus 3, 17. cuvântul, vei vesti lor din Mine.
8. Când zic eu cătră cel necredincios: «Necredinciosule, cu moarte vei muri», de nu vei grăi să să păzască cel necredincios de cătră calea sa, acel necredincios întru nedreptatea sa va muri, iară sângele lui din mâna ta îl voiu căuta.
9. Iară vestind tu cătră cel necredincios să să întoarcă cătră căile sale, de nu să va întoarce de la calea sa, acela întru nedreptatea sa va muri, iară tu sufletul tău l-ai mântuit.
10. Tu, dară, fiiul omului, zi cătră casa lui Israil: «Așa ați grăit, zicând: ‘Nedreptățile noastre și păcatele noastre preste noi sânt și într-însele noi ne veștezim; cum, dară, vom putea fi vii?’»
11. *Zi cătră dânșii: «Viu sânt Eu – zice Domnul Dumnezeu – nu voiesc moartea necredinciosului, ci să să întoarcă necredinciosul de la calea sa și să fie viu. Întoarceți-vă, întoarceți-vă de cătră căile voastre ceale reale! Și pentru ce să muriți, casa lui Israil?» *Sus 18,23, 32.
12. Tu, dară, fiiul omului, zi cătră fiii norodului tău: «Dreptatea celui drept nu-l va mântui
53r pre el, ori în ce zi va păcătui, și nedreptatea celui necredincios || nu-i va strâca lui, ori în ce zi să va întoarce de cătră necredința sa; și cel drept nu va putea fi viu întru dreptatea sa, ori în ce zi va păcătui.
13. De voiu și zice celui drept că e viu și, turburându-să, întru dreptatea sa va face nedreptate, moarte dreptățile lui, uitării să vor da; și întru nedreptatea sa carea au lucrat, întru aceea va muri.
14. Iară de voiu zice celui necredincios: ‘Cu moarte vei muri’, și să va pocăi de păcatul său și va face judecată și dreptate;
15. Și zălogul de-l va întoarce cel necredincios și răpirea o va răsplăti, în poruncile vieții va umbla, nici va face ceva nedrept; viu va fi și nu va muri.
16. Toate păcatele lui, care au păcătuit, nu i să vor socoti; judecată și dreptate au făcut, viu va fi».
17. Și au zis fiii norodului tău: «Nu e de drept cântariu calea Domnului». Și calea lor nedreaptă iaste.
18. Că, deacă să va depărta cel drept de la dreptatea sa și va face nedreptăți, va muri într-însele.
19. Și, deacă să va depărta cel necredincios de la necredința sa și va face judecată și dreptate, viu va fi într-însele.

- *Sus 18, 25. 20. *Și ziceți: «Nu e dreaptă calea Domnului!» Pre fieștecarele dintre voi după căile sale îl voi judeca, casa lui Israil”.
21. Și au fost în anul al doisprăzeacelea, în luna a zecea, în a cincea a lunii mutării noastre; au venit la mine care fujise din Ierusalim, zicând: „Jefuitu-s-au cetatea”.
22. Iară mâna Domnului au fost preste mine sara, mai înainte până a veni cel ce fugise; și au deșchis gura mea, până când au venit la mine dimineața; și, deșchizându-să gura mea, n-am mai tăcut.
23. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
24. „Fiiul omului, cei ce lăcuiesc în surpăturile acealea pre pământul lui Israil grăind zic: «Unul era Avraam, și cu moștenire au stăpânit pământul; iară noi | mulți sântem, noao 53v s-au dat pământul spre moștenire».
25. Pentru aceaea, vei zice cătră dânșii: „Aceasta zice Domnul Dumnezeu: ‘Cei ce mâncați cu sânge și ochii voștri îi rădicați la necurățiile voastre, și sânge vărsați, au doară pământul cu stăpânire îl veți moșteni?’
26. Stătut-ați în sabiile voastre, făcut-ați urăciuni, și fieștecare muiarea aproapelui său o au pângărit și pământul cu moștenire veți stăpâni?’»
27. Aceastea vei zice cătră ei: «Așa zice Domnul Dumnezeu: ‘Viu sânt Eu, că cei ce lăcuiesc în ceale surpate de sabie vor cădea, și cel ce e în câmp fiarelor a-l îmbuca să va da, iară cei ce sânt în cetăți și în peșteri de ciumă vor muri.
28. Și voi da pământul spre singurătate și spre pustiire și va scădea cea mândră a lui tărie și să vor pustii munții lui Israil, căci că nice unul va fi care să treacă prin ei’».
29. Și vor ști că Eu, Domnul, când voi da pământul lor pustiit și părăsit pentru toate urăciunile sale care au lucrat.
30. Și tu, fiiul omului, fiii norodului tău cei ce grăiesc de tine lângă ziduri și în ușile căsilor și zic unul cătră altul, omul cătră vecinul său grăind: «Veniți și să auzim ce cuvânt este ieșind de la Domnul!»
31. Și vin la tine ca când ar intra norodul și șed în prejma ta, norodul meu, și aud cuvintele tale și nu le fac, că spre cântecul gurii sale le întorc și după lăcumia sa urmează inima lor.
32. Și ești lor ca un viers musecesc ce să cântă cu blând și dulce sunet; și aud cuvintele tale și le fac.
33. Și deacă va veni ce s-au prorocit (că, iată, vine), atunci vor ști că proroc au fost între dânșii”.

Cap 34

Din mânilor păstorilor carii, părăsind turma, ale sale caută, zice Domnul că va izbăvi oile || Sale și le va păște cu judecată, deșteptând preste eale pre sluga Sa, David, supt carele întru 54r toată prisosința pământului, fără grije să vor păște. Și va arăta turma sa a fi norodul lui Israil și pre Sine, Dumnezeuul lor.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
2. „Fiiul omului, proroceaște despre păstorii lui Israil, proroceaște și vei zice *Ierem. 23, 1. Sus 13, 3. păstorilor: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: *‘Amar păstorilor lui Israil, carii să păștea pre sine; au nu turmele de la păstori să pasc?’
3. Laptele mâncați și cu lâna vă acoperiți și ce era gras ucideți, iară turma Mea nu o pășteați.
4. Ce au fost neputincios n-ați întărit și pre cel bolnav n-ați vindecat, pre cel frânt n-ați legat și pre cel lepădat nu l-ați scos și pre cel ce perise nu l-ați căutat, ci cu aspirare le poruncați și cu puternicie.
5. Și s-au răsipit oile Meale, căci că nu era păstoriu, și s-au făcut spre mâncarea tuturor fiarălor câmpului și s-au răsipit.
6. Rătăcit-au turmele Meale întru toți munții și întru toată măgura înnaltă și preste toată fața pământului s-au răsipit turmele Meale și nu era cine să le caute. Nu era, am zis, cine să le caute.
7. Pentru aceaea, păstorilor, auziți cuvântul Domnului:
8. „Viu sânt Eu – zice Domnul Dumnezeu – că pentru aceaea că s-au făcut turmele Meale spre răpire și oile Meale spre mâncarea tuturor fiarălor pământului, căci că nu era păstoriu, că n-au căutat păstorii Mieii turma Mea, ci să păștea păstorii pre sineși, și turmele Meale nu le păștea.
9. Pentru aceaea, păstorilor, auziți cuvântul Domnului:

10. «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu însumi preste păstori voi căuta turma Mea din mâna lor și-i voi face a înceta, să nu mai pască turma, nici să se mai pască
54v păstorii pre sânși și | voi slobozi turma mea din gura lor și nu le va mai fi spre hrană'.

11. Că acestea zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu însumi voi căuta oile Meale și le voi cerceta.

12. Precum cercetează păstoriul turma sa în zioa când va fi în mijlocul oilor sale celor răsipite, așa voi cerceta oile Meale și le voi slobozi prin toate locurile prin carele fusease răsipite în zioa cea de nor și de ceață.

13. Și le voi scoate din noroade și le voi aduna de prin locuri și le voi duce la pământul său și le voi paște în munții lui Israil, în păraie și întru toate scaunele pământului.

14. În pășuni lăptoase le voi paște și în munții cei înalți a lui Israil vor fi pășunile lor; acolo să vor odihni în ierburi verzi și în pășuni grase să vor paște preste munții lui Israil.

15. Eu voi paște oile Meale și Eu le voi face a să culca, zice Domnul Dumnezeu.

16. Cel ce perise îl voi căuta și cel ce era lepădat îl voi întoarce și cel ce era frâmt îl voi lega și cel ce era neputincios îl voi întări și cel gras și tare îl voi păzi; și le voi paște întru judecată.

17. Iară voi, turmele Meale – acestea zice Domnul Dumnezeu – iată, Eu judecată între dobitocul și dobitocul, berbecilor și al țapilor.

18. Au nu destul vă era cu pășune bună a vă paște, ci și rămășițele pășunilor voastre le-ați călcat cu picioarele voastre? Și când beți apă limpede, ceeaaltă cu picioarele voastre o turburați?

19. Și oile Meale cu ceale ce era călcate cu picioarele voastre să păștea și carele turbura picioarele voastre acealea bea'.

20. Pentru aceea, acestea zice Domnul Dumnezeu cătră voi: 'Iată, Eu însumi judec între dobitocul cel gras și macru, | |

55r 21. Pentru aceea că cu coastele și cu umerele împingeți și cu coarnele voastre împungeți toate dobitoacele ceale slabe, până ce s-au răsipit afară.

22. Mântui-voiu turma Mea și nu va mai fi spre răpire și voi judeca între dobitoc și dobitoc.

23. Și voi deștepta preste eale un păstoriu *care să le pască, pre sluga Mea, David, acela le va paște și acela le va fi spre păstoriu.

*Isaie 40, 11.
Ose. 3, 5.

24. Iară Eu, Domnul, le voi fi spre Dumnezeu, și sluga mea, David, căpetenie în mijlocul lor; Eu, Domnul, am grăit.

Ioan 1, 45
și 10,11, 14.

25. Și voi face cu ei legătură de pace și voi face a înceta fiarăle ceale reale de pre pământ: și cei ce lăcuiesc în pustie fără grije vor dormi în dumbrăvi.

26. Și-i voi pune împrejurul măgurii Meale blagoslovenie și voi pogorî ploaie în vreamea sa, ploile blagoslovenii vor fi.

27. Și va da pomul țarinii rodul său și pământul va da odrasla sa și vor fi pre pământul său fără frică și vor ști că Eu, Domnul, deacă voi zdrobi lațurile jugului lor și-i voi scoate din mâinile celor ce le poruncesc.

28. Și nu vor mai fi spre răpire între noroade, nici fiarăle pământului îi vor îmbuca, ci vor lăcui cutezând fără nici o groază.

29. Și le voi deștepta odrazlă vestită și nu să vor mai împuțina de foame pre pământ, nici vor mai purta ocara limbilor.

30. Și vor ști că Eu, Domnul Dumnezeu, cu ei, și ei norodul Mieu, casa lui Israil, zice Domnul Dumnezeu.

31. *Iară voi, turmele Meale, turmele pășunii Meale, oameni sânteti, și Eu, Domnul, Dumnezeul vostru, zice Domnul Dumnezeu'»”.

*Ioan 10, 11.

Cap 35

55v A muntelui Seir sau al idumeilor viitoarea prăpădire, pentru căci că au năcăjit pre no | rodul lui Dumnezeu.

1 i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

2 „Fiiul omului, pune fața ta împotriva muntelui Seir și vei proroci despre el și vei zice:

3. «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu cătră tine, muntele Seir, și voi întinde mâna Mea preste tine și te voi da pustiiu și părăsit.

4. Cetățile tale le voiu prăda și tu vei fi pustiu și vei ști că Eu, Domnul.
5. Pentru că ai fost neprietin veacinic și ai închis pre fiii lui Israil în mâinile sabii în vremea năcazului lor, în vremea nedreptății ceii mai de pre urmă.
6. Pentru aceea, viu sânt Eu – zice Domnul Dumnezeu – că sângelei te voiu da și sângele te va goni și, deacă ai urât sângele, sângele te va goni.
7. Și voiu da muntele Seir pustiu și părăsit și voiu lua de la el pre cel ce să duce și pre cel ce să întoarce.
8. Și voiu umplea muntele lui de ucișii săi; în măgurile tale și în răpejuni cei omorâți de sabie vor cădea.
9. Spre sânzurătăți veacinice te voiu da și cetățile tale nu vor fi lăcuite; și veți ști că Eu, Domnul Dumnezeu.
10. Pentru căci că ai zis: 'Doao limbi și doao pământuri ale meale vor fi și cu moștenire le voiu stăpâni, când Domnul era acolo'.
11. Pentru aceea, viu sânt Eu – zice Domnul Dumnezeu – că voiu face după mâniia ta și după râvna ta carea ai făcut, urând pre aceea; și cunoscut Mă voiu face printr-înșii când te voiu judeca.
12. Și vei ști că Eu, Domnul, am auzit toate ocărăle tale carele ai grăit despre munții lui Israil, zicând: 'Pustii noao spre mâncare s-au dat'.
13. Și v-ați sculat asupra Mea cu gura voastră și ați micșorat asupra Mea cuvintele voastre; Eu am auzit'.
14. Acestea zice Domnul Dumnezeu: 'Veselindu-să tot pământul, spre pustiire te voiu întoarce. ||
15. Precum te-ai bucurat de moștenirea casii lui Israil căci că au fost răsipită, așa voiu face ție: răsipit vei fi, muntele Seir, și toată Iudeia, și veți ști că Eu, Domnul'». 56r

Cap 36

Pentru că norodul lui Dumnezeu era spre ocară limbilor, că pentru păcatele sale era răsipiți spre robie – zice Domnul – că nu pentru El, ci pentru sâne îl va întoarce la pământul său; și cum că preste el va vărsa apă curată, făcându-l a umbla în poruncile Sale și în mare fericire a să desfăta.

*Sus 6, 3.

1. ară tu, fiul omului, procește preste munții lui Israil și vei zice: *«Munții lui Israil, auziți cuvântul Domnului.
2. Aceasta zice Domnul Dumnezeu: 'Pentru că au zis neprietinul despre voi: 'Bine e, înălțimile ceale veacinice spre moștenire s-au dat noao!''
3. Pentru aceea, procește și zi: «Acestea zice Domnul Dumnezeu: 'Pentru că sânteți pustii și călcați prinprejur și făcuți spre moștenirea celoralalte limbi și v-ați suit preste buza limbii și ocară norodului,
4. Pentru aceea, munții lui Israil, auziți cuvântul Domnului Dumnezeu! Acestea zice Domnul Dumnezeu munților și măgurilor, răpegiunilor și văilor și pustiiilor, păreților surpați și cetăților celor pustiite care s-au prădat și s-au batjocorit de la cealeaalalte limbi prinprejur.
5. Pentru aceea, acestea zice Domnul Dumnezeu: 'Pentru că în focul râvnii Meale am grăit despre cealeaalalte limbi și de toată Idumeea, care au dat pământul Mieu șișei spre moștenire cu bucurie din toată inima și din suflet | și l-au scos ca să-l jefuiască,
6. Pentru aceea, procește preste pământul lui Israil; și vei zice munților și măgurilor, coastelor și văilor: «Acestea zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu în râvna Mea și întru iuțimea mea am grăit, că rușinea limbilor ați suferit.
7. Pentru aceea, acestea zice Domnul Dumnezeu: Eu am rădicat mâna Mea ca limbile ceale ce sânt împrejurul vostru, cealea să poarte rușinea sa.
8. Iară voi, munții lui Israil, ramurile voastre odrăzliți și rodul vostru aduceți norodului Mieu, Israil, că aproape iaste să vie.
9. Că, iată, Eu cătră voi; și mă voiu întoarce la voi și vă veți ara și veți primi sâmbânța.
10. Și voiu înmulți în voi oamenii și toată casa lui Israil; și să vor lăcui cetățile, și ceale surpate să vor întemeia.
11. Și vă voiu umplea de oameni și de dobitoace și să vor înmulți și vor crește; și vă voiu face a lăcui ca din început și vă voiu dărui cu bunătăți mai mari decât ați avut din început; și veți ști că Eu, Domnul.

56v

12. Și voi aduce preste voi oameni spre norodul meu, Israil, și cu moștenire te vor stăpâni; și le vei fi spre moștenire și nu vei mai adaoge a fi fără-de ei.

13. Acestea zice Domnul Dumnezeu: 'Pentru căci că zic despre voi: rozătoare de oameni ești și carea sugrumi neamul tău'.

14. Pentru aceea, oameni nu vei mai mânca și neamul tău nu-l vei mai sugruma, zice Domnul Dumnezeu;

15. Nici voi mai face întru tine auzită rușinarea neamurilor, și ocara noroadelor nicidecum vei purta și neamul tău nu-l vei mai pierde', zice Domnul Dumnezeu»".

16. Și au fost cuvântul Domnului către mine, zicând: | |

57r 17. „Fiul omului, casa lui Israil au lăcuit în pământul său și o au pângărit în căile sale și în cugetele sale; după necurăția ceii de lună s-au făcut calea lor înaintea Mea.

18. Și am vărsat urgia Mea preste ei pentru sângele care l-au vărsat pre pământ și întru idolii săi l-au pângărit.

19. Și i-am râsărit prin limbi și s-au vânturat prin locuri; după căile lor și meșteșugirile lor i-am judecat.

20. Și au intrat la limbi, la care s-au dus, *și au pângărit numele Mieu cel sfânt când să zicea de ei: «Norodul Domnului iaste acesta și din pământul lui au ieșit».

*Isaie 52, 5.
Râm.2, 24.

21. Și am îngăduit numelui Mieu celui sfânt, care-l pângărise casa lui Israil în neamurile la care intrase.

22. Pentru aceea vei zice casii lui Israil: «Acestea zice Domnul Dumnezeu: 'Nu pentru voi Eu voi face casa lui Israil, ci pentru numele Mieu cel sfânt, care l-ați pângărit între neamurile la care ați intrat.

23. Și voi sfinți numele Mieu cel mare, care s-au pângărit între limbi, care l-ați pângărit în milocul lor, ca să știe limbile că Eu, Domnul – zice Domnul oastelor – deacă Mă voi sfinți între voi, înaintea lor.

24. Că vă voi lua dintre limbi și vă voi aduna din toate locurile și vă voi aduce la pământul vostru.

25. Și voi turna preste voi apă curată și vă veți curăți de toate nedreptățile voastre și de toți idolii voștri vă voi curăți.

57v 26. *Și vă voi da inimă noao și duh nou voi pune în mijlocul vostru; și voi lua inima cea de piatră din mijlocul vostru și vă | voi da inimă de carne.

*Sus 11, 19.

27. Și Duhul Mieu voi pune în mijlocul vostru și voi face ca să umblați întru poruncile Meale și judecățile Meale să păziți și să le faceți.

28. Și veți lăcui pre pământul care l-am dat părinților voștri și veți fi Mie spre norod și Eu voao spre Dumnezeu.

29. Și vă voi mântui dintru toate închinăciunile voastre și voi chema grâul și-l voi înmulți și nu vă voi pune foame.

30. Și voi înmulți rodul pomului și roadele țarinii, ca să nu mai purtați ocara foametei întru limbi.

31. Și vă veți aduce aminte de căile voastre ceale reale și de cugetele ceale bune; și vă veți scârbi de nedreptățile voastre și de nelegiuirile voastre.

32. Nu pentru voi Eu voi face – zice Domnul Dumnezeu – cunoscut fie voao. Turburați-vă și vă rușinați pentru căile voastre, casa lui Israil!».

33. Acestea zice Domnul Dumnezeu: «În zioa în carea vă voi curăți de toate nedreptățile voastre și a lăcui voi face cetățile și voi întemeia ceale surpate,

34. Și pământul cel pustiu să va chivernisi, care cândva era pustiit în ochii călătorului,

35. Vor zice: 'Pământul cel nelucrat s-au făcut grădina desfătării și cetățile ceale părăsite și urgisite și săpate s-au făcut întărite.

36. Și vor ști limbile, oricare să vor lăsa prinprejurul vostru, că Eu, Domnul, am zidit ceale râsărite și am sădit ceale nelucrate. Eu, Domnul, am grăit și am făcut'.

58r 37. Acestea zice Domnul Dumnezeu: 'Încă întru aceasta Mă vor afla casa lui Israil ca să le fac. | | Înmulți-voi ca pre o turmă de oameni,

38. Ca pre o turmă sfântă, ca turma Ierusalimului în praznicele lui, așa vor fi cetățile ceale pustiite, pline de turme omenești; și vor ști că Eu, Domnul'»".

Cap 37

Supt chipul oaselor celor uscate ce înviază însămnează pre fiii lui Israil, carii de tot sporiul denădăduiesc că să vor întoarce la pământul său; și prin doao leamne închiete sămnează că o

împărăție va fi Iuda și Israil, carii supt un împărat și păstoriu, David, vor păzi poruncile Domnului, Care cu dânșii va lovi legătură de pace.

1 ost-au preste mine mâna Domnului și m-au scos cu duhul Domnului; și m-au slobozit în mijlocul câmpului, care era plin de oase.

2 Și m-au dus preste el prinprejur. Și era multe foarte preste fața pământului, și uscate foarte.

3. Și au zis cătră mine: „Fiiul omului, gândești că vor învia oasele acestea?” Și am zis: „Doamne Dumnezeu, Tu știi!”

4. Și au zis cătră mine: „Prorocește despre oasele acestea! Și le vei zice: «Oase uscate, auziți cuvântul Domnului!»

5. Acestea zice Domnul Dumnezeu oaselor acestora: ‘Iată, Eu voi slobozi preste voi duhul și veți învia.’

6. Și voi da preste voi vine și voi face a creaște preste voi cărnuri și voi întinde preste voi piiale și vă voi da duh și veți fi vii și veți cunoaște că Eu, Domnul’»”.

7. Și am prorocit precum îmi poruncise. Și s-au făcut sunet, prorocind eu. Și iată, cutremur; și s-au apropiat oase la oase, fieștecarele | la închietura sa.

8. Și am văzut; și, iată, preste eale vine și carne s-au suit. Și s-au întins piiale preste eale, și duh nu avea.

9. Și au zis cătră mine: „Prorocește cătră duh, prorocește, fiiul omului, și vei zice cătră duh: «Acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘De la patru vânturi vino, duhule, și suflă preste omorâții aceștia, și să înviiaze!’»”

10. Și am prorocit precum mi-au poruncit. Și au intrat într-însele duhul și au înviiat; și au stătut pă picioarele sale, oaste mare foarte, foarte.

11. Și au zis cătră mine: „Fiiul omului, oasele acestea toate casa lui Israil iaste. Aceia zic: «Uscatu-s-au oasele noastre și au perit nădejdea noastră, și sântem tăiați»».

12. Pentru aceea, prorocește și vei zice cătră dânșii: «Acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘Iată, Eu voi deschide hâlmurile voastre și vă voi scoate din mormânturile voastre, norodul Mieu, și vă voi duce la pământul lui Israil.’

13. Și veț ști că Eu, Domnul, când voi deschide mormânturile voastre și vă voi scoate din hâlmurile voastre, norodul Mieu,

14. Și voi da duhul Mieu în voi și veți trăi; și vă voi face a vă odihni pre pământul vostru și veți cunoaște că Eu, Domnul, am grăit și am făcut’»”, zice Domnul Dumnezeu.

15. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

16. „Și tu, fiiul omului, ia-ți un lemn și scrie pre el: «A Iudii și a fiilor lui Israil, soțiilor lui». Și ia alt lemn și scrie preste el: «Iosif», lemnul lui Efreem și a toată casa lui Israil și a soțiilor ei,

17. Și le împreună unul cătră altul ție, într-un lemn; || și vor fi spre unire în mâna ta. 59r

18. Iară deacă vor zice cătră tine fiii norodului tău, grăind: «Au nu ne vei spune ce vrei cu acestea?»

19. Vei grăi cătră dânșii: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: ‘Iată, Eu voi lua toiagul lui Iosif, care iaste în mâna lui Efreem, și neamurile lui Israil, care sânt lui împreunate, și le voi pune împreună cu toiagul Iudii și le voi face într-un toiag; și vor fi unul în mâna lui’».

20. Și vor fi leamnele, pre care vei scrii cu mâna ta, în ochii lor.

21. Și vei zice cătră dânșii: «Acestea zice Domnul Dumnezeu: ‘Iată, Eu voi lua fiii lui Israil din mijlocul neamurilor la care s-au dus; și-i voi aduna de pretutindini și-i voi aduce la pământul său.

*Ioan 10, 16. 22. *Și-i voi face într-un neam pre pământ, în munții lui Israil, și un împărat va fi tuturor prorocind; și nu vor mai fi doao neamuri, nici să vor mai împărți în doao împărății,

23. Nici să vor mai pângări cu idolii săi și cu urăciunile sale și cu toate nedreptățile sale; și-i voi mântui din toate scaunele, întru carele au păcătuit, și-i voi curăți; și vor fi Mie norod, și Eu voi fi lor Dumnezeu.

*Isaie 40, 11. 24. *Și sluga Mea David, împărat preste ei și păstoriu unul va fi lor tuturor; în judecățile Ieremie 53, 5. Meale vor umbla, și poruncile Meale vor păzi și le vor face.

Sus 34, 53.

Danil 9, 29.

Ioan 1, 45.

*Psalm. 109, 4

și 116, 2.

Ioan 12, 34.

26. *Și voi lovi cu ei așezământ de pace, legă | tură veacinică va fi lor. Și-i voi întemeia 59v

și-i voi înmulți și voi da sfințeniia Mea în mijlocul lor în veac.

27. Și va fi cortul Mieu între ei; și le voi fi Dumnezeu, și aceia vor fi Mie norod.
 28. Și vor cunoaște limbile că Eu, Domnul, sfințitorul lui Israil, când va fi sfințeniia Mea în mijlocul lor, în veac'»”

Cap 38

Lăcuind, după întoarcerea din robie, fără grije fiii lui Israil în orașele sale, va aduce Domnul în zilele ceale mai de pre urmă pre Gog, cu oaste mare foarte asupra lor; ci și pre acesta, cu oastea sa, cu multe rane după aceea il va mistui.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
2. „Fiiul omului, pune fața ta împotriva lui Gog, pământul lui Magog, căpetenia capului Mosoh și Thuval: și proroceaște despre el. *Jos. 39, 1.
Apoc. 20, 7.
3. Și vei zice cătră el: «Aceasta zice Domnul Dumnezeu: ‘Iată, Eu cătră tine, Gog, căpeteniia capului Mosoh și Thuval,
4. Și te voiu încungiura și voiu pune frâu în fâlcile tale; și te voiu scoate pre tine și toată oastea ta, cai și căpeteniile voastre, cei cu platoșe, toți mulțime mare, de cei ce poartă sulite și paveze și sabie,
5. Pearsii și arapii și levii cu ei, toți cu paveze și cu coifuri,
6. Gomor și toate șireagurile lui, casa lui Thogorma, coastele crivețului și toată vârtutea lui, și noroade multe cu tine.
7. Gâteaște-te și te deprinde, și toată mulțimea ta, carea s-au grămădit la tine; și le fii spre poruncă. | |
- 60r 8. După zile multe te vei cerceta în anii cei mai de pre urmă, vei veni la pământul ce s-au întors de la sabie; și s-au adunat de prin noroade multe la munții lui Israil, carii au fost pururea pustii. Acesta dintre noroade s-au adus, și vor lăcui într-însul, cutezând toți.
9. Iară suindu-te, ca un vifor vei veni și ca un nor, ca să acoperi pământul, tu și toate șireagurile tale, și noroade multe cu tine’.
10. Această zice Domnul Dumnezeu: ‘În zioa aceea să vor sui cuvinte preste inima ta și vei gândi gândire rea,
11. Și vei zice: ‘Sui-mă-voi la pământul cel fără zid; veni-voi la cei ce să odihnesc și lăcuiesc fără grije. Aceștia toți lăcuiesc fără zid, încuietori, și porți nu sânt lor,
12. Ca să răpești jafuri și să năvălești spre pradă, să duci mâna ta preste cei ce fusease părăsiți și după aceea întorși, și preste norodul cel adunat din limbi, care au început a moșteni și a fi lăcuiitori buricului pământului’.
13. Sava și Dedan și neguțătorii Tharsului și toți leii lui vor zice ție: ‘Au doară a lua jafuri tu vii? Iată a răpi pradă ai adunat mulțimea ta, să iai argintul și aurul și să duci sculele și averile și să apuci mânunche nenumărate?’
14. Pentru aceea proroceaște, fiul omului, și vei zice cătră Gog: «Această zice Domnul Dumnezeu: ‘Au doară nu în zioa aceea, când va lăcui norodul Mieu Israil, cutezând, vei cunoaște?’
15. Și vei veni din locul tău, din coastele crivețului, și noroade multe cu tine, toți încălecători de cai, ceată mare și oaste foarte. |
- 60v 16. Și te vei sui preste norodul Mieu Israil, ca un nor să acoperi pământul. În zilele ceale mai de pre urmă vei fi și te voiu aduce preste pământul Mieu, ca să Mă cunoască limbile, când Mă voi proslăvi întru tine, în ochii lor, o, Gog!’
17. Această zice Domnul Dumnezeu: ‘Tu, dară, acela ești de carele am grăit în zilele ceale vechi, prin mâna slugilor Meale, prorocilor Israil, carii au prorocit în zilele vremilor acelora, ca să te duc preste ei.
18. Și va fi în zioa aceea, în zioa venirii lui Gog preste pământul Israil – zice Domnul Dumnezeu – sui-să-va urgia Mea întru iuțimea Mea.
19. Și întru râvna Mea, în focul mâinii Meale, am grăit că în zioa aceea va fi cutremur mare pre pământul lui Israil.
20. *Și să vor cutremura de cătră fața Mea peștii mării și paserile ceriului și fiarăle câmpului și tot ce să târăiaște și să mișcă pre pământ, și toți oamenii carii sânt pre fața pământului; și să vor răsturna munții și vor cădea gardurile, și tot zâdul să va surpa pre pământ. *Math. 24, 29.
Luca 21, 25.
21. Și voi chema asupra lui, întru toți munții Miei, sabie – zice Domnul Dumnezeu – sabiia fieștecăruia spre frate-său să va îndrepta.

22. Și-l voi judeca cu ciumă și cu sânge și cu ploaie foarte, și cu pietri nemăsurate; foc și piatră pucioasă voi ploua preste el și preste oastea lui și preste noroade multe, care sânt cu el.

23. Și Mă voi mări și Mă voi proslăvi; și cunoscut voi fi în ochii a multor neamuri, și vor cunoaște că Eu, Domnul.

Cap 39

Aduce-va Domnul pre Gog împotriva lui Israil, || ci pre acela, cu toată oastea lui, acolo îl va pierde; întru a căruia îngropare șapte luni să vor cuprinde a curăți pământul. Domnul pre fiii lui Israil pentru păcatele lor i-au dat spre robie, ci îi va întoarce la pământul său, la slăvirea numelui său. 61r

1. **L**ară tu, fiul omului, procește asupra lui Gog și vei zice: «Acestea zice Domnul Dumnezeu: 'Iată, Eu preste tine, Gog, căpeteniia capului Mosoh și Thuval.

2. Și te voi încungiura și te voi aduce și te voi face a te sui din coastele crivețului; și te voi aduce preste munții lui Israil.

3. Și voi lovi arcul tău în mâna ta cea stângă, și săgețile tale din mâna ta cea dreaptă le voi oborî.

4. Preste munții lui Israil vei cădea tu și toate șireagurile tale și noroadele tale, care sânt cu tine; fiarălor, paserilor și a tot ce zboară și fiarălor pământului te-am dat spre mâncare.

5. Pre fața câmpului vei cădea; că Eu am grăit, zice Domnul Dumnezeu.

6. Și voi trimite foc spre Magog și întru cei ce lăcuiesc în ostroave cutezând; și vor ști că Eu, Domnul.

7. Și în numele Mieu cel sfânt cunoscut l-oiu face în mijlocul norodului mieu Israil, și nu voi mai pângări numele mieu cel sfânt; și vor ști limbile că Eu, Domnul, Sfântul lui Israil.

8. Iată vine, și au fost, zice Domnul Dumnezeu; aceasta e zioa de carea am grăit.

9. Și vor ieși lăcuiitorii din cetățile lui Israil și-i vor aprinde și vor arde armele, pavăza și sulița, arcul și săgețile și toiagele mânilor și cârligele; și le vor aprinde cu foc șapte ani.

10. Și nu vor purta leamne de prin fânături, nici vor tăia din dumbravă; că armele le vor arde cu foc și vor prăda pre ceia căroră le fusease prăzi; și vor răpi | pre jefuitorii săi, zice Domnul Dumnezeu. 61v

11. Și va fi în zioa aceea, voi da lui Gog loc vestit, mormânt în Israil, valea călătorilor spre răsăritul mării, carea va face a să ameți cei ce trec; și vor îngropa acolo pre Gog și toată mulțimea lui, și să va chema „Valea mulțimii lui Gog”.

12. Și-i va îngropa casa lui Israil, ca să curățască pământul în șapte luni.

13. Și-l va îngropa tot norodul pământului, și le va fi vestită zioa în carea M-am proslăvit, zice Domnul Dumnezeu.

14. Și oameni necurmat vor rându ceretând pământul carii să-i îngroape, și să caute pre cei ce rămăsease pre fața pământului, ca să o curățe; și după șapte luni vor începe a căuta.

15. Și vor încungiura străbătând pământul. Și deacă vor vedea gură de om, vor rădica lângă ea stâlp, până când îl vor îngropa îngropătorii, în „Valea mulțimii Gog”.

16. Iară numele cetății, Amona, și vor curăți pământul».

17. Tu, dară, fiiu omului, acestea zice Domnul Dumnezeu: «Zi a tot zburătoriu și tuturor paserilor și tuturor fiarălor câmpului: 'Adunați-vă, grăbiți și alergați de pretutindini la junghierea Mea, carea eu jârtvesc voao, jârtvă mare preste munții lui Israil; să mâncați carne și să beți sânge.

18. Cărnurile celor tari veți mânca și sângele căpeteniilor pământului veți bea: al berbecilor și al mieilor și al țapilor și al taurilor și al paserilor și al tuturor celor grase.

19. Și veți mânca grăsimea întru sațiu și veți bea sânge spre beție din junghierea carea Eu voi jirtvi voao;

20. Și vă veți sătura, la masa Mea, de cal și de călăraș mare și de toți bărbații ostași, zice Domnul Dumnezeu.

21. Și voi pune slava Mea între limbi. Și vor vedea toate limbile judecata Mea, carea am făcut, || și mâna Mea, carea am pus preste ei. 62r

22. Și va ști casa lui Israil că Eu, Domnul, Dumnezeul lor, din zioa aceea și apoi.

23. Și vor cunoaște limbile că întru nedreptatea sa s-au prins casa lui Israil, pentru că M-au părăsit, și am ascuns fața Mea de cătră dânșii; și i-am dat în mâinile vrăjmașilor și au căzut de sabie toți.

24. După necurăția lor și nelegiuirea le-am făcut lor, și am ascuns fața Mea de către dânșii’.
25. Pentru aceea, acestea zice Domnul Dumnezeu: «Acum voi întoarce robia lui Iacov și voi milui toată casa lui Israil; și voi lua râvnă pentru numele Mieu cel sfânt.
26. Și vor purta rușinea sa și toată nelegiuirea cu carea au nelegiuit împotriva Mea, că vor lăcu în pământul său cutezând, de nimene înfricoșându-să.
27. Și-i voi întoarce din noroade și-i voi aduna de prin locurile nepriiatinilor săi; și Mă voi proslăvi întru dânșii, în ochii a multor neamuri.
28. *Și vor ști că Eu, Domnul Dumnezeu lor, pentru că i-am mutat între neamuri și i-am adunat la pământul său și n-am lăsat pre nice unul dintre ei acolo. *Sus 26, 23.
29. Și nu voi ascunde mai mult fața Mea de către dânșii, pentru că am vărsat Duhul Mieu preste toată casa lui Israil», zice Domnul Dumnezeu”.

Cap 40

Prorocului să arată viitoarea cetății întemeiare, cu măsură în lung, lat și înalt a fieștecăriii casă, porți, cămări, a feațelor de casă, fereștilor, pridvoarălor, culcușelor și a treaptelor și măsurarea a patru mease spre jirtvuire; și iarăși vistieria cântăreților și a preoților, și pridvoările bisearicii. |

- 62v 1. n anul mutării noastre al doaozeaci și cincilea, în începutul anului, în a zecea a lunii, în anul al patrusprezeacelea, după ce s-au bătut cetatea, întru aceasta zi au fost preste mine mâna Domnului și m-au adus acolo.
2. Întru vedeniile lui Dumnezeu m-au adus la pământul lui Israil și m-au slobozit preste munte înalt foarte, preste carele era ca zidirea cetății întoarsă spre austru.
3. Și m-au dus acolo. Și iată un om, a căruia față era ca fața aramei, și fune de in în mâna lui, și trestie de măsură în mâna lui; și sta în poartă.
4. Și au grăit către mine omul acela: „Fiiul omului, vezi cu ochii tăi, și cu urechile tale auzi și pune inima ta spre toate care voi arăta ție, căci ca să se areate ție te-ai adus aici; vestește toate carele tu vezi casii lui Israil”.
5. Și iată, zidu din afară împrejurul casii pretutindini, și în mâna omului trestia măsurii de șase coți și o palmă; și au măsurat lățimea zidirii cu o trestie, și înălțimea cu o trestie.
6. Și au venit la poarta carea privea spre ulița cea despre răsărit și s-au suit pre treaptele ei. Și au măsurat pragul porții cu o trestie latul, adecă un prag cu o trestie în lățime,
7. Și cămara cu o trestie în lungime și cu o trestie în lat; și între cămări, cinci coți;
8. Și pragul porții lângă pridvorul porții dinlăuntru, cu o trestie.
9. Și au măsurat pridvorul porții de opt coți, și fruntea lui de doi coți; iară pridvorul porții era dinlăuntru.
10. Iară cămările porții spre ulița cea către răsărit, trei dincoace și trei dincoala: măsura una a tustreale, și măsura una a frunțelor, de-amândoaș părțile.
- 63r 11. Și au măsurat piatra pragului porții, de zece coți; și lungimea porții, de triisprăzece coți:
12. Și marginea înaintea cămărilor, de un cot; și un cot sfârșitul de-amândoaș părțile, iară cămările era de șase coți, dincoace și dincoala.
13. Și au măsurat poarta de la acoperișul cămării până la acoperișul ei, lățime de doaozeci și cinci de coți: ușe în prejma ușii.
14. Și au făcut frunțile prin coți șasezeci, și la fruntea pridvorului porții, pretutindini prinprejur;
15. Și înaintea feații porții carea ajunge până la fața târnațului porții dinlăuntru, de coți cinzeci;
16. Și ferești strâmbe în cămări și în frunțile lor, care era înlăuntru porții pretutindini prinprejur; și aseamenea era și în târnațele fereștii prinprejur dinlăuntru; și dinnaintea frunților, zugrăvirea finicilor.
17. Și m-au dus la curtea din afară și, iată, vistierile și podealele așternute cu pietri în curte, prinprejur: treizeci de vistierii împrejurul podirii.
18. Și podirea în fruntea porților, după lungimea porților, era din jos.
19. Și au măsurat lățimea de la fața porții din jos, până la fruntea târnațului dinlăuntru din afară, coți o sută spre răsărit și spre crivețu.
20. Și poarta carea privește spre ulița crivețului curții din afară, o au măsurat și în lungime și în lățime.

21. Și cămările ei, trei dincoace, trii dincoale; și fruntea ei și târnațul ei pă măsura porții dintâi, de coți cinzeci lungimea ei, și lățimea de coți doaozeci și cinci.

22. Iară fereștile ei și târnațul și ciopliturile, după măsura porții carea priveaște spre răsărit; și de șapte treapte era suirea ei, și târnațe înaintea ei. |

23. Și poarta curții dinlontru, în preajma porții crivețului și a răsăritului; și au măsurat 63v de la poartă până la poartă o sută de coți.

24. Și m-au scos la ulița austrului, și iată poarta carea privea spre austru; și au măsurat fruntea ei și pridvorul ei după măsurile din sus.

25. Și fereștile ei și pridvoarele prinprejur, ca și fereștile cealeaalte: de coți cinzeci în lungime, și în lățime de coți doaozeci și cinci.

26. Și prin șapte treapte să suia la ea; și pridvorul înaintea ușii ei, și finici scobiți era, unul dincoace și altul dincolo, în fruntea ei.

27. Și poarta curții dinlontru, în ulița de cătră austru; și au măsurat de la poartă până la poartă, în ulița de cătră austru, coți o sută.

28. Și m-au băgat în curtea dinlăuntru, la poarta de cătră austru, și au măsurat poarta după măsurile din sus.

29. Cămara ei și fruntea ei și pridvorul ei, cu aceleași măsuri; și fereștile ei și pridvorul ei prinprejur, lungimea de coți cinzeci, și lățimea de coți doaozeci și cinci.

30. Și pridvorul prinprejur în lungime de coți doaozeci și cinci, și în lățime de cinci coți.

31. Și pridvorul ei la curtea din afară, și finicii ei în frunte; și opt treapte era, prin carele să suia la ea.

32. Și m-au băgat în curtea dinlăuntru prin ulița despre răsărit; și au măsurat poarta după măsurile din sus.

33. Cămara ei și fruntea ei și pridvorul ei, ca din sus; și fereștile ei și pridvoarele ei prinprejur, în lungime de cinzeci de coți, și în lățime de coți doaozeci și cinci.

34. Și pridvorul ei, adecă a porții ceii din afară; | | și finici scobiți, în fruntea ei, dincoace 64r și dincolo, și prin opt treapte suișul ei.

35. Și m-au dus la poarta ce priveaște spre crivețu și au măsurat după măsurile ceale din sus.

36. Cămara ei și fruntea ei și pridvorul ei și fereștile ei prinprejur, în lungime de coți cinzeci, și în lățime de coți doaozeci și cinci.

37. Și pridvorul ei privea spre curtea din afară; și scobitura finicilor, în fruntea ei, dincoace și dincolo; și prin opt treapte suișul ei.

38. Și prin fieștecarea vistierie, ușe în frunțile porților; acolo spăla arderea de tot.

39. Și în pridvorul porții, doao mease dincoace și doao mease dincolo, ca să se jârthuiască pre eale arderea de tot, și pentru păcat, și pentru greșală.

40. Și la coastele din afară, ce să suia la ușa porții carea merge spre crivețu, doao mease, și de cealaltă parte, dinnaintea pridvorului porții, doao mease.

41. Patru mease dincoace și patru mease dincolo; prin coastele porții opt mease era, pre carele jirtvea.

42. Iară patru mease spre ardere de tot, și pietri în patru dungi făcute, în lungime de un cot și jumătate, și în lățime de un cot și jumătate, și înalte de un cot, pre care să puie vasăle întru carele să jirtveaște arderea-de-tot și junghierea.

43. Și usnele lor de o palmă, răvărsate dinlăuntru prinprejur, iară pă mease cărnurile aducerii-înainte.

44. Și afară de poarta cea dinlăuntru, vistieriile cântăreților în curtea cea dinlăuntru, carea era în coasta porții ce priveaște spre crivețu; și feațele lor în preajma uliții despre austru, una din coastele porții despre răsărit, carea privea la ulița crivețului. |

45. Și au zis cătră mine: „Aceasta e vistieria carea priveaște spre ulița cea de-amiiazăzi; 64v a preoților va fi, carii străjuiesc în pazele bisearecii;

46. Iară visteria carea priveaște spre ulița crivețului a preoților va fi, carii străjuiesc la slujba jirtvelnicului. Aceștia sânt fiii lui Sadoc, carii să apropie din fiii Levi cătră Domnul, să-i slujască”.

47. Și au măsurat curtea lungă de coți o sută și lată de coți o sută în patru unghiuri, și oltariul înaintea feții bisearecii.

48. Și m-au dus în pridvorul bisearecii și au măsurat pridvorul, cinci coți dincoace și cinci coți dincolo, și latul porții de trii coți dincoace și de trei coți dincolo.

49. Iară lungimea pridvorului de coți doaozeci, și lățimea coți unsprăzeace; și prin opt treapte să suia la ea. Și stâlp era în frunți: unul dincoace și altul dincolo.

Cap 41

Rânduiala zidirii bisericii după fieștecare parte.

1. i m-au dus în biserică și au măsurat frunțile: în lățime șase coți dincoace și șase coți dincolo, lățimea cortului.
2. Și lățimea porții de zece coți era; și coastele porții, cinci coți dincoace și cinci coți dincolo. Și au măsurat lungimea ei de coți patruzeci, și lățimea de coți doaozeci.
3. Și, întrând înlăuntru, au măsurat fruntea porții, doi coți; și poarta de șase coți, și latul porții de șapte coți.
4. Și au măsurat lungimea ei de doaozeaci de coți, și lățimea ei de coți doaozeaci, înaintea feții bisericii, și au zis cătră mine: „Aceasta e sfânta sfintelor”. | |
- 65r 5. Și au măsurat părealele casii de șase coți, și lățimea coastelor de patru coți pretutindini împrejurul căsii.
6. Iară coastele, coastă cătră coastă, de doao ori treizeci și trei. Și era înalte, care întra prin părealele căsii, în coaste prinprejur, să să ție și să nu atingă părealele bisericii.
7. Și uliță era în rătund, suindu-să sus prin cigă, și în trepezarea bisericii aducerea prinprejur. Pentru aceea mai lată era biserică în ceale din sus; și așa din ceale din jos să sua la ceale din sus, în mijloc.
8. Și am văzut în casă nălțime prinprejur, întemeiate coastele la măsura unii trestii de șase coți de loc.
9. Și lățimea prin părealele coastei din afară, de cinci coți; și era casă dinlăuntru, în coastele casii.
10. Și între vistierii lățime de coți doaozeci, împrejurul casii, pretutindini.
11. Și ușa coastei spre rugăciune: o ușe spre ulița crivețului, și altă ușe spre ulița austrului; și lățimea locului la rugăciune, de cinci coți prinprejur.
12. Și zidirea, ce era usebită și întoarsă spre ulița ce priveaște la mare, de lată coți șaptezeaci. Iară părealele zidirii, de cinci coți lat prinprejur, și lungimea ei de coți noaozeaci.
13. Și au măsurat lungimea căsii, de coți o sută, și care era usebită zidirea și păreții ei, lungă de coți o sută:
14. Iară lățimea dinnaintea feții casii și a ceii usebite spre răsărit, de coți o sută.
15. Și au măsurat lungimea zidirii în prejma feții ceii usebite din dos: ceale rămase de amândoa părțile, de coți o sută, și biserică dinlăuntru și târnațele curții.
- 65v 16. Podirile și fereștile ceale strâmbe și ceale mrejuite prinprejur, prin trii părți, în prejma fieștecărui prag și așternutului cu lemn | prinpregiur, iară pământul până la ferești, și fereștile închise preste uși.
17. Și până la casa cea dinlăuntru și din afară prin tot părealele prinprejur, dinlăuntru și din afară, la măsură.
18. Și ceale de meșteri făcute, hieruvimi și finici; și finicul între hieruvimi și hieruvim, și doao feațe avea hieruvimul.
19. Față de om lângă finic, din ceasta parte, și față de leu lângă finic, de ceea parte, săpată prin toată casa împrejur.
20. De la pământ până deasupra porții, hieruvimi și finici scobiți era în părealele bisericii.
21. Pragul în patru unghiuri, și fața jertvelnicului, vedea în prejma vederii
22. Oltarului celui de lemn, nălțime de trii coți, și lungimea lui de doi coți; și cornurile lui și lungimea lui și păreții lui de lemn. Și au grăit cătră mine: „Aceasta e masa înaintea Domnului”.
23. Și doao uși era în biserică și în jirtvelnic.
24. Și în doao uși dintr-amândoa părțile câte doao ușe era, carele să încleșta între sâneși, că doao uși era de-amândoa părțile ușilor.
25. Și era scobiți în ușile bisericii hieruvimi, și ciopliți finicii, precum și în păreți era săpați. Pentru aceea, și mai groase era leamnele în fruntea pridvorului din afară.
26. Preste carele ferești strâmbe și asemănarea finicilor dincoace și dincolo, în umerele pridvorului, după coastele căsii și lățimea păreților.

Cap 42

Despre vistierii și cealeaalte care sânt de slujba sfintelor a să zidi.

1. i m-au scos la curtea cea din afară, pre calea ce duce cătră crivețu, și m-au băgat în vistieria carea era în prejma zidirii ceii usebite, || și în prejma casii ce să întorcea spre crivețu. 66r
2. În față, de lungă coți o sută a ușii despre crivețu, și de lată cincizeaci de coți.
3. În prejma a doazeci de coți a curții dinlăuntru și în prejma podirii cu pietri așternute a curții dinafară, unde era târnațu împreunate cu întreit târnațu.
4. Și dinnaintea vistieriilor prinblare lată de zeace coți, la ceale dinlăuntru privind călii de un cot, și ușile lor spre crivețu,
5. Unde era vistieriile în ceale mai din sus, mai smearine, că sprijinea târnațele care dintr-însele să rădica din ceale din jos și din ceale din mijlocul zidirii.
6. Că de trei podituri era și nu avea stâlpi precum era stâlpii curților; pentru aceeaa să rădica din ceale din jos și din ceale din mijloc de la pământ, coți cinzeci.
7. Și zăbreaoa din afară după vistierii, carea era în calea curții ceii din afară, dinnaintea vistierii, lungimea ei de coți cinzeci.
8. Că lungimea vistieriilor era a curții din afară, de coți cinzeci, și lungimea dinnaintea feații bisearicii, de coți o sută.
9. Și era supt vistieriile aceastea întrare despre răsărit, a celor ce întra într-însele din curtea cea din afară,
10. În lățimea zăbrealii curții carea era în prejma uliții despre răsărit, în fața zidirii ceii usebite, și era dinnaintea zidirii vistieriile.
11. Și ulița înaintea feații lor, după asămănarea vistieriilor carea era în ulița crivețului; după lungimea lor, așa și lățimea lor și toată întrarea lor și asămănările și ușile lor.
12. După ușile vistieriilor carea era în ulița ce priveaște spre amiazăzi, ușe în capul | uliții; carea uliță era în prejma pridvorului celui usebit celor ce întră prin ulița cea despre răsărit. 66v
13. Și au zis cătră mine: „Vistieriile crivețului și vistieriile austrului, care sânt în prejma zidirii ceii usebite, aceastea sânt vistierii sfinte, întru carele mîncă preoții carii să apropie cătră Domnul în sfânta sfintelor. Acolo vor pune sfintele sfinților și aducere pentru păcate și pentru greșală; că loc sfânt iaste.
14. Iară când vor întra preoții, nu vor ieși din ceale sfinte în curtea cea din afară; și acolo vor pune vejmintele sale, întru carele slujesc, că sfinte sânt; și să vor îmbrăca cu alte vejminte, și așa vor porceade cătră norod”.
15. Și deacă au plinit măsurile casii dinlăuntru, m-au scos prin calea porții carea duce la ulița despre răsărit și o au măsurat pretutindini prinprejur.
16. Și o au măsurat în prejma vântului despre răsărit cu trestia măsurii, trestii cinci sute în trestia măsurii prinprejur.
17. Și au măsurat în prejma vântului de cătră crivețu, trestii cinci sute în trestia măsurii prinprejur.
18. Și spre vântul austrului au măsurat cinci sute de trestii, în trestia măsurii prinprejur.
19. Și spre vântul apusului au măsurat cinci sute de trestii, în trestia măsurii; prin patru vânturi au măsurat zidul ei, pretutindini prinprejur, lungimea de coți cinci sute și lățimea de coți cinci sute, împărțind între jirtvealnic și între locul obștii.

Cap 43

Slava Domnului arătându-să, aude prorocul cum că fiii lui Israil nu vor mai pângări numele Domnului, și care sânt măsurile oltariului și jârtvele, a-l curăți în șapte zile. ||

1. i m-au dus la poarta ce privea spre ulița răsăritului. 67r
2. Și, iată, slava Dumnezeului lui Israil întra prin ulița răsăritului; și glas era ei ca glasul de ape multe, și pământul sclipea de mărimea ei.
- *Sus 9,1. 3. *Și am văzut vedea după fața ce văzusem când au venit să piarză cetatea, și fața Sus 1,1. după vedea carea văzusem lângă râul Hovar; și am căzut pre fața mea.
4. Și mărimea Domnului au întrat în biserică prin calea porții carea privea spre răsărit.
5. Și m-au rădicat Duhul și m-au dus la curtea cea dinlăuntru; și, iată, plină era de slava Domnului casa.

6. Și am auzit vorbind cătră mine din casă; și omul care sta lângă mine

7. Au zis cătră mine: „Fiul omului, locul scaunului Mieu și locul urmelor picioarelor Meale, acolo lăcuiesc în mijlocul fiilor lui Israil în veac. Și nu va mai pângări casa lui Israil numele Mieu cel sfânt, aceia și împărații lor întru curviile sale și în căderile împăraților săi și în ceale înalte,

8. Cei ce au făcut pragul său lângă pragul Mieu și ușoarele sale lângă ușoarele Meale; și zid era între Mine și între dânșii. Și au pângărit numele Mieu cel sfânt întru urăciunile care au făcut; pentru carea i-am mistuit întru mâniia Mea.

9. Acum, dară, lepede departe curviia sa și căderile împăraților săi de la Mine și voiui lăcui în mijlocul lor pururea.

10. Iară tu, fiul omului, arată casii lui Israil bisearca; și să se rușineaze de nedreptățile sale, și să măsură ziditura.

11. Și să se rușineaze din toate care au făcut chipul casii și ieșirea zidirii ei și întrarea și toată însămnarea ei și toate ceale poruncite ale ei; și toate legile ei le arată lor, și vei scrii în ochii lor ca să păzască toate însămnările ei și poruncile ei, și să le facă. |

67v 12. Aceasta e leagea casii în vârful muntelui: tot hotarul ei prinprejur sfântul sfinților iaste: aceasta e, dară, leagea casii”.

13. Iară aceastea măsuri ale oltariului, în cot adevărat, care avea un cot și-o palmă; în sinul lui era un cot, și un cot în lățime, și marginea lui până la usna lui și prinprejur o palmă. Și aceasta era groapa oltariului.

14. Și din sânul pământului până la groapa cea mai de pre urmă doi coți, și lățimea de un cot; și de la groapa cea mai mică până la groapa cea mai mare patru coți, și lățimea de un cot.

15. Iară însuși Ariil de patru coți; și de la Ariil până sus, coarne patru.

16. Și Ariil de doisprăzece coți în lungime, prin doisprăzece coți de lățime; în patru unghiuri, cu aseamenea coastei.

17. Și gropila de patrusprăzece coți lungă, lată de patrusprezece coți, în patru unghiurile ei; și cununa prinprejurul ei de un jumătate de cot, și sinul ei de un cot prinprejur, iară treaptele ei întoarse spre răsărit.

18. Și au zis cătră mine: „Fiul omului, aceastea zice Domnul Dumnezeu: «Aceastea sânt legile jirtvealnicului, ori în ce zi să va zidi; să să aducă preste el ardere de tot și să se toame sângele.

19. Și vei da preoților și leviților carii sânt din sămânța lui Sadoc, cei ce să apropie de Mine – zice Domnul Dumnezeu – să-Mi aducă un vițel din ciurdă, pentru păcat.

20. Și luund din sângele lui, vei pune preste patru cornurile lui și preste patru unghiurile gropilii și preste cunună împrejur; și-l vei curăți și-l vei sfinți. ||

68r 21. Și vei lua vițelul care va fi adus pentru păcat și-l vei arde într-un loc al casii usebit, afară de jirtvealnic.

22. Și în zioa a doao vei aduce un țap din capre neîntinat, pentru păcat; și vor curăți oltariul, precum l-au curățit cu vițelul.

23. Și deacă vei găti a-l curăți, vei aduce un vițel din ciurdă neîntinat și un areate din turmă neîntinat.

24. Și vei aduce înaintea Domnului; și vor pune preoții preste el sare și vor aduce ardere Domnului.

25. În șapte zile vei face țapul pentru păcat, în toate zile; și vițelul din ciurdă și areatele din dobitoace neîntinați îi vor aduce.

26. În șapte zile vor ștearge oltariul și-l vor curăți și vor împlea mâna lui.

27. Iară plinindu-să zilele, în zioa a opta și după aceeaa vor face preoții pre oltariu arderile voastre și ceale ce aduc pentru pace; și Mă voi îmblânzi preste voi», zice Domnul Dumnezeu”.

Cap 44

Poarta jirtvealnicului încuiată, prin carea sânгур Dumnezeul întră. Cei netăiați împrejur cu trupul și cu inima nu vor intra în jirtvealnic, nici leviții, cei ce au urmat după idoli; ci aceștia slujitorii casii vor fi, iară fiii lui Sadoc, preoții, vor intra, și acestora legile să pun.

1. i m-au întors la calea porții jirtvealnicului din afară, cea despre răsărit; și era încuiată.

68v 2. Și au zis Domnul cătră mine: „Poarta aceasta încuiată va fi și nu să va deșchide | și om nu va intra printr-însa, căci că Domnul Dumnezeu lui Israil au intrat printr-însa și va fi închisă.

3. Căpetenii, însuși căpeteniia va ședeă într-însa să mănca pâne înaintea Domnului; prin calea porții pridvorului va intra și prin calea ei va ieși”.

4. Și m-au adus prin calea porții crivețului, în prejma casii; și am văzut și, iată, s-au umplut de slava Domnului casa Domnului, și am căzut pre fața mea.

5. Și au zis cătră mine Domnul: „Fiii omului, pune inima ta și vezi cu ochii tăi, și cu urechile tale auzi toate ceale ce Eu grăiesc cătră tine despre toate țeremoniile casii Domnului și despre toate legile Lui; și vei pune inima ta în căile bisearcii, prin toate ieșirile jirtvealnicului.

6. Și vei zice cătră ceaea ce mă întărătă, casa lui Israil: «Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Ajungă-vă toate nelegiuirile voastre, casa lui Israil,

7. Pentru că aduceți fii streini, netăiați împrejur cu inima și netăiați împrejur cu trupul, ca să fie în jirtvealnicul Mieu și să pângărească casa Mea; și aduceți pânil Meale și grăsimia și sângele și dezlegați legătura Mea întru toate nelegiuirile voastre.

8. Și n-ați ținut poruncile jertvealnicului Mieu și ați pus slujitori slujbelor Meale în jirtvealnicul Mieu, voao înșivă’.

9. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Tot cel de alt neam, netăiat împrejur cu inima, netăiat împrejur cu trupul, nu va intra în jirtvealnicul Mieu, tot fiiul strein care iaste în mijlocul fiilor Israil.

10. Ci și leviții carii s-au depărtat de la Mine în rătăcirea fiilor Israil și au rătăcit de la Mine după idolii săi și au purtat nedreptatea sa,

11. Vor fi în jirtvealnicul Mieu țircovnici și portari porțiilor casii și slujitorii casii. Aceia vor ucide arderile de tot și junghierile norodului, și ei vor sta în prejma lor ca să le slujască. | |

12. Pentru că le-au slujit înaintea idolilor săi și s-au făcut casii lui Israil spre sminteala nedreptății, pentru aceaea am rădicat mâna mea preste ei – zice Domnul Dumnezeu – și vor purta nedreptatea sa, 69r

13. Și nu să vor apropia de Mine să-Mi slujască cu preoții ia, nici să vor apropia la tot jirtvealnicul Mieu, după sfințele sfintelor, ci vor purta rușinea sa și nelegiuirile sale care au făcut.

14. Și-i voi da portari casii întru toată slujba ei și întru toate care să vor face într-însa.

15. Iară preoții și leviții, fiii lui Sadoc, carii au păzit țeremoniile jertvealnicului Mieu când au rătăcit fiii lui Israil de la Mine, aceia să vor apropia cătră Mine să Mă slujască și vor sta înaintea Mea să-M aducă grăsimie și sânge, zice Domnul Dumnezeu.

16. Aceia vor intra în jirtvealnicul Mieu și aceia să vor apropia cătră masa Mea să-Mi slujască și să păzască țeremoniile Meale.

17. Și deacă vor intra prin porțile curții dinlontru, cu vejminte de in să vor îmbrăca, nici să va pune pre dâșii ceva de lână când slujesc în porțile curții și dinlăuntru.

18. Titii de in vor fi în capetele lor, și rotii de in vor fi în coapsele lor, și nu să vor încinge întru sudoare.

19. Și când vor ieși în curtea cea din afară, la norod, să vor dezbrăca de vejmintele sale în care au slujit și le vor pune în vistieria jirtvealnicului și să vor îmbrăca cu alte vejminte, și nu vor sfinți norodul în vejmintele sale.

20. Iară capul său nu vor rade, nici tică vor ținea, ci tunzind vor tunde capetele sale.

21. Și vin nu va bea tot preotul când va intra în curte dinlontru.

*Preoție 21, 14.

22. *Și văduvă și lăsată nu-ș vor lua muire, ci vergure din sămânța casii lui Israil, ci și văduvă carea va fi văduvă de preot vor lua. |

23. Și pre norodul Mieu vor învăța ce iaste între cel sfânt și între cel pângărit, și între cel curat și necurat vor arăta lor. 69v

24. Și când va fi prigonire vor sta în judecățile Meale și vor judeca legile Meale, și poruncile Meale întru toate praznicele Meale vor ținea și sâmbetele Meale vor sfinți.

25. Și la om mort nu vor intra, ca să nu să pângărească, fără numai la tată și la mumă și la fiiu și la fată și la frate și la sor care alt bărbat n-au avut, întru carii să vor spurca.

26. Și după ce să va curăți, șapte zile i să vor număra.

27. Și în zioa întrării sale în jirtvealnic la curte dinlăuntru să-M slujască în jirtvealnic, vor aduce pentru păcatul său, zice Domnul Dumnezeu.

*Numere 18, 20.

2 Leage 18, 1.

28. *Și nu va fi lor moștenire, Eu sânt moștenirea lor; și moșie nu le veți da în Israil, că Eu sânt moșiia lor.

29. Junghiarea, și pentru păcat și pentru greșală, aceaea vor mânca; și toată făgăduința în Israil acelora va fi.

30. *Și pârghele tuturor născuților dintâi și toate gustările din toate care să aduc a preoților vor fi; și pârga bucatelor voastre le-ți da preotului, ca să dea blagoslovenie casii tale. *Ieșire 29.

31. *Mortăciunea și ce-i prins de fiară, de paseri și de dobitoace nu vor mânca preoții. *Preot. 22, 8.

Cap 45

La împărțirea pământului, usebindu-să Domnului pârghele, s-au însămnat preoților o parte, leviților, cetății și căpeteniilor; și a să ținea dreptatea în cumpene, în măsurile, în pârghe și în jârtve, care jârtve să aduc în ziua dintâi și a șaptea a lunii dintâi și în praznicele Paștilor și a Corturilor. ||

70r 1. i când veți începe a împărți pământul cu sorți, usebiți pârghele Domnului, ce e sfințit din pământ în lungime mii doaozeci și cinci și în lățime zece mii; sfințit va fi în tot hotarul lui prinprejur.

2. Și va fi, din toată partea, sfințit cinci sute prin cinci sute, în patru părți prinprejur și cinezeci de coți în oșteazele lui prinprejur.

3. Și cu măsura aceasta vei măsura lungimea doaozeci și cinci de mii și lățimea zece mii, și într-însul va fi bisearea și sfânta sfintelor.

4. Sfințit din pământ va fi preoților, slujitorilor jirtvealnicului, carii să apropie către slujba Domnului; și va fi lor loc de case și de jirtvealnicul sfințeniei.

5. Și doaozeci și cinci de mii lungimea și zece mii lățimea vor fi leviților carii slujesc casii; aceia vor moșteni doaozeci de vistierii.

6. Și moștenirea cetății veți da cinci mii de lată și de lungă doaozeci și cinci de mii, după usebirea jirtvealnicului a toată casa lui Israil.

7. Și căpeteniilor dincoace și dincolo spre usebirea jirtvealnicului și spre moșiia cetății, în prejma feații usebirii jirtvealnicului și în prejma feații moșiii cetății; de la coastele mării până la mare și de la coastele răsăritului până la răsărit, iară lungimea după fieștecarea parte de la hotarul despre apus până la hotarul despre răsărit.

8. Din pământ va fi lor moșie în Israil și nu vor mai prăda căpeteniile pre norodul Mieu, ci pământul îl vor da casii lui Israil, după neamurile lor’.

9. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Ajungă-vă voao, căpeteniile lui Israil! Nedreptatea și răpirile părăsiți-le, și judecată și dreptate faceți, usebiți hotarele voastre de către norodul Mieu», zice Domnul Dumnezeu:.

10. «Cântariu drept și mirță dreaptă și măsură dreaptă va fi voao.

70v 11. Mirța și măsura aseamenea și de o măsură vor fi, să cuprinză a zecea parte de corivat și a | zecea parte de coriefi; după măsura corii va fi dreaptă cumpăna lor.

12. *Iară siclul doaozeci de ovuli va avea; iară doaozeci de sicli și doaozeci și cinci de sicli o mna fac. *Ieșire 30, 13. Preot. 27, 25.

13. Și aceastea sânt pârghele care le veți lua: a șasa parte de efi dintr-un car de grâu și a șasa parte de efi dintr-un car de orzu. Num. 3, 47.

14. Și măsura untului-de-lemn, un vatos de untdelemn a zecea parte dintr-un cori iaste, și zece vati un cori fac; că zece vati umplu corul.

15. Și un areate din turmă de doao sute și din ceale ce hrănește Israil, spre jirtvă și spre ardere și spre păciuri și spre curățire pentre ei, zice Domnul Dumnezeu.

16. Tot norodul pământului va fi datoriu cu aceste pârghe căpeteniilor în Israil.

17. Și preste căpetenie vor fi arderile de tot și jârtva și gustările, în praznice și în luni noao și în sâmbete și întru toate prăznuirile casii lui Israil. Acela va face, pentru păcat, jârtvă și ardere și ceale de pace, spre curățire pentru casa lui Israil’.

18. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘În luna dintâi, într-una a lunii, vei lua un vițel din ciurdă, neîntinat, și vei curăți jertvealnicul.

19. Și va lua preotul din sângele care va fi pentru păcat și va pune în ușorii casii și în patru unghiurile groapii oltariului și în ușorii porții curții dinlăuntru.

20. Și așa vei face într-a șaptea a lunii, pentru fieștecarele care n-au știut și cu greșală s-au înșelat, și vei curăți pentru casă.

21. În luna dintâi, în ziua lunii a patrasprăzeacea, va fi voao praznicul Paștilor: șapte zile azime să vor mânca.

22. Și va face căpeteniia în ziua aceea, pentru sine și pentru tot norodul pământului, un vițel pentru păcat.

71r 23. Și în praznicul cel de șapte zile va face ardere de tot Domnului, șapte viței și șapte areți neîn | tinați, în toată ziua din șapte zile, și pentru păcat un țap din capre, în toate zilele.

24. Și jârtvă de un efi lângă vițel și de un efi lângă areate va face; și de untdelemn, un hin prin fieștecare efi.

25. În luna a șaptea, în zioa lunii a cinsprăzeacea, în praznic va face, precum mai sus au zis, în șapte zile, și pentru păcat și pentru ardere și în jârtvă și în untdelemn’.

Cap 46

Poarta numai sâmbăta și în lună noao a să deșchide, și ce arderi într-aceastea zile va aduce căpeteniia sau prin care poartă el au norodul va intra în bisearică sau va ieși; despre cea de bunăvoie și de toate zilele arderea de tot a căpeteniii; despre darul aceluia fiilor au slugilor dat; locurile în care preoții să fiarbă jârtvele, și slujitorii junghierile norodului.

1. ceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘Poarta curții dinlăuntru, carea priveaște spre răsărit, va fi închisă șasă zile, în carele să lucră; iară sâmbăta să va deșchide, ci și în luni noao să va deșchide,

2. Și va intra căpetenia prin calea pridvorului porții din afară și va sta în pragul porții, și vor face preoții arderea lui de tot și păciuirile lui; și să va închina spre pragul porții și va ieși, iară poarta nu să va închide până sara.

3. Și să va închina norodul pământului la ușa porții aceia, și în luni noao înaintea Domnului.

4. Iară jârtva aceasta să va aduce căpeteniii Domnului în zioa sâmbetei, șase miei neîntinați și un areate neîntinat.

5. Și jârtvă de un efi lângă un areate, iară în miei jârtva ce va da mâna lui; și de untdelemn, un hin prin fieștecare efi.

6. Iară în zioa lunii noao, un vițel din ciurdă neîntinat; și șase miei și berbeci neîntinați vor fi.

7. Și un efi lângă vițel și un efi lângă areate va | face jârtvă, iară de miei, precum va 71v afla mâna lui; și un hin de untdelemn lângă fieștecarele efi.

8. Și când va vrea a intra căpeteniia, între prin calea pridvorului porții și pre aceași cale iasă.

9. Și deacă va intra norodul pământului înaintea Domnului, în praznice, care întră prin poarta crivețului să se închine, iasă prin calea porții despre amiazăzi, iară care întră prin calea porții despre amiazăzi iasă prin calea porții crivețului; nu să va întoarce prin calea porții prin carea au intrat, ci din preajma ei va intra.

10. Iară căpeteniia, în mijlocul lor, cu cei ce întră va intra și cu cei ce ies va ieși.

11. Și în târguri și în praznice va fi jârtvă de un efi lângă vițel și de un efi lângă areate; iară mieilor va fi jârtva precum va afla mâna lui; și un hin de untdelemn prin fieștecare efi.

12. Iară când va face căpeteniia arderea cea de bunăvoie sau ceale de pace de bunăvreaire Domnului, să va deșchide lui poarta carea priveaște spre răsărit și va face arderea sa de tot și ceale de pace ale sale, precum să face în zioa sâmbetei; și va ieși și să va închide poarta după ce va ieși.

13. Și un miel aceluiași an neîntinat va face ardere în toate zilele Domnului: pururea dimineața o va face.

14. Și va face jârtvă preste ardere dimineața a șasa parte de efi, și din untdelemn a tria parte de hin, să să meastece cu făină: jârtvă Domnului legiuită, de pururea și veacinică.

15. Face-va mielul și jârtva și untul-de-lemn dimineața de demineața: jârtvă veacinică’.

16. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: ‘De va da căpeteniia dare cuiva dintre fiii săi, moștenirea lui a fiilor săi va fi; ca moștenirea o vor stăpâni.

17. Iară de va da diată din moștenirea sa căruiva din slugile sale, va fi a lui până la anul slobo | zirii și să va întoarce la căpetenie, iară moștenirea lui fiilor lui va fi. 72r

18. Și nu va lua căpeteniia din moștenirea norodului cu sila și din moșiia lor, ci din moșiia sa moștenire va da fiilor săi, ca să nu să răsipească norodul Mieu fieștecarele de la moșiia sa »’.

19. Și m-au dus prin intrarea carea era din coastele porții, în vistieriile jârtvealnicului, cătră preoți, carea privea spre crivețu; și era acolo locul plecat spre apus.

20. Și au zis cătră mine: „Acesta e locul unde vor fierbe preoții pentru păcat și pentru greșală; unde vor fierbe jârtva, să nu o scoată în curtea din afară și să să sfințească norodul”.

21. Și m-au scos în curtea din afară și m-au dus împregiur prin patru unghiurile curții; și, iată, o curtiță în unghiul curții, curtiță fieștecare prin unghiurile curții.

22. În patru unghiurile curții rânduite curțițe, în lung de coți patruzeaci, și în lat de treizeci; de o măsură tuspatru era.

23. Și păreate prinprejur, cuprinzind patru curțițe; și bucătării făcute era supt târnațe prinprejur.

24. Și au zis cătră mine: „Aceasta e casa bucătăriilor, în carea vor fiarbe slujitorii casii Domnului junghierile norodului”.

Cap 47

Ape de supt pragul casii ieșind și în coasta bisearicii cea dreaptă pogorându-să, fac o răpegiune, prin carea apoi nu să poate treace și vindecă toate de care să va atinge, având pești și pomi roditori. Hotarele pământului celui sfânt, care a doasprăzeace neamuri a lui Israil și nimearnicilor trebuie să să împarță.

- 72v 1. Și m-au întors la poarta casii și, iată, apă ieșea de supt pragul casii, spre răsărit, că | fața casii privea spre răsărit, iară apele să pogoriia spre coasta bisearicii cea dreaptă, spre amiazăzi despre oltariu.
2. Și m-au scos prin calea porții crivețului și m-au întors spre calea porții din afară, la calea ce privea spre răsărit; și, iată, apele vărsându-să din coasta dreaptă.
3. Când ieșea un om spre răsărit, care avea fune în mâna sa, și au măsurat o mie de coți; și m-au dus prin ape până în glezne.
4. Și iarăși au măsurat o mie și m-au trecut prin ape până la genunche.
5. Și au măsurat o mie și m-au trecut prin apă până la coapse; și au măsurat o mie, răpegiunea carea nu o am putut treace, că să umflase apele adâncului răpegiunii, carea nu să putea treace în vad.
6. Și au zis cătră mine: „Adevărat ai văzut, fiul omului!” Și m-au scos și m-au întors la țarmurile repegiunii.
7. Și dacă m-am întors, iată, în țermurile repegiunii pomi mulți foarte, de-amândoa părțile.
8. Și au zis cătră mine: „Apele aceastea, care ies spre hâlmurile prundului despre răsărit și să pogor la șesurile pustii, vor întra în mare și vor ieși, și să vor vindeca apele.
9. Și tot sufletul viu, care să târăiaște ori încătore va merge răpegiunea, va fi viu; și vor fi pești mulți destui după ce vor veni acolo apele aceastea, și să vor vindeca și vor trăi toate la care va veni răpegiunea.
10. Și vor sta preste eale pescari de la Engaddi până la Engallim, uscăciunea de năvoade va fi; multe fealuri de pești vor fi, ca peștii Mării Mari și de mulțime foarte.
11. Iară în țarmurile ei și în mocirle nu să vor vindeca, că spre sârătură să vor da.
12. Și preste răpegiune va răsări în râpele ei, de-amândoa părțile, tot lemnul roditoriu.
- 73r Nu va cădea | | frunza dintr-însul și nu va scădea rodul lui; prin fieștecare luni va aduce pârghele, că apele lui din jârtvealnic vor ieși; și vor fi rodurile lui spre mâncare și frunzele lui spre leac”.
13. Aceastea zice Domnul Dumnezeu: „Acesta e hotarul în care veți stăpâni pământul în doasprăzeace neamuri ale lui Israil, că Iosif indoită fune are.
14. Și-l veți stăpâni fieștecarii aseaminea ca fratele său; preste care am rădicat mâna Mea, să-l dau părinților voștri. Și vă va cădea pământul acesta spre moștenire.
15. Iară acesta e hotarul pământului spre partea de amiazăzi, de la Marea Mare, calea Hethalonului, celor ce vin la Sedada:
16. Emath, Verotha, Savarim, carea iaste între hotarul Damascului, și hotarul Emath, casa Tihonului, carea iaste lângă hotarul Avran.
17. Și va fi hotarul de la mare până la curtea Enon, hotarul Damascului, și de la crivețu până la crivețu hotarul Emathului, partea despre amiazănoapte.
18. Iară partea despre răsărit, din mijlocul lui Avran și din mijlocul Damascului și din mijlocul Galaad și din mijlocul pământului Israil, Iordanul hotărând spre marea răsăritului, măsura-veți și partea răsăritului.
19. Iară partea austrului de-amiazăzi, de la Thamar până la apele împotivirii Cadis; și răpegiunea până la Marea Mare. Și aceasta e partea austrului despre amiazăzi.
20. Și partea Mării, Marea cea Mare în hotar prin drept, până ce vii la Emath; aceasta e partea mării.
21. Și vă veți împărți pământul acesta prin neamurile lui Israil;

22. Și-l veți pune spre moștenire voao și nimernicilor carii să vor apropiiă cătră voi, carii | vor naște fii în mijlocul vostru și vă vor fi ca niște moșteani între fiii lui Israil; cu voi vor împărți moșiia în mijlocul neamurilor Israil. 73v

23. Iară ori în care neam va fi nimearnicul, acolo îi veți da moșie”, zice Domnul.

Cap 48

Împărțirea pământului celui sfânt spre doaoăsprăzeace neamuri, unde să fie pârghele și jârtvealnicul. Locul preoților și al leviților. Măsura cetății în patru unghiuri, cu oșteazele.

Moșiia căpetenii și doaoăsprăzeace porți ale cetății după doaoăsprăzeace neamuri.

1. i aceste numele neamurilor de la marginile crivețului până la calea Hethalonului, mergând cătră Emath, curtea lui Enan, hotarul Damascului spre crivețu, lângă calea Emathului. Și va fi partea despre răsărit marea Dan, una.

2. Preste hotarul lui Dan, despre partea răsăritului până la partea mării, Asir, una;

3. Și preste hotarul Asirului, de la partea despre răsărit până la partea mării, Nethali, una.

4. Și preste hotarul Nethali, de la partea despre răsărit până la partea mării, Manasie, una.

5. Și preste hotarul lui Manasie, de la partea despre răsărit până la partea mării, Efrem, una.

6. Și preste hotarul lui Efrem, de la partea despre răsărit până la partea mării, Ruvin, una.

7. Și preste hotarul lui Ruvin, de la partea despre răsărit până la partea mării, Iuda, una.

8. Și preste hotarul Iudii, de la partea despre răsărit până la partea mării, vor fi pârghele care le veți usebi, de mii doaozeci și cinci în lat, și în lung ca fieștecare părți de la partea despre răsărit până la partea mării; și va fi jârtvealnicul în mijlocul ei.

9. Pârghele care le veți usebi Domnului: în lung, de mii | | doaozeci și cinci, și în lat de zece mii. 74r

10. Iară aceste vor fi pârghele jârtvealnicului preoților: spre criveț, în lung, de mii doaozeci și cinci, și spre mare, în lat, zece mii, ci și spre răsărit, în lat zece mii, și spre amiazăzi, în lung, mii doaozeci și cinci; și va fi jârtvealnicul Domnului în mijlocul ei.

11. Preoților jârtvealnicul va fi din fiii lui Sadoc, carii au păzit țeemoniile Meale și n-au rătăcit când rătăcea fiii lui Israil, precum au rătăcit leviții.

12. Și le va fi pârghele din pârghele pământului, sfânta sfintelor, lângă hotarul leviților.

13. Ci și leviților, aseaminea lângă marginile preoților, în lung mii doaozeci și cinci, și în lat zece mii. Toată lungimea de mii doaozeci și cinci, și lățimea de zece mii.

14. Și nu vor vinde dintr-însul, nici vor schimba, nici să vor treace pârghele pământului, că sânt sfințite Domnului.

15. Iară cinci mii, ce prisosesc în lat prin doaozeci și cinci de mii, de obște vor fi cetății spre lăcuire și spre oșteaze; și va fi cetatea în mijlocul ei.

16. Și aceste măsurile ei: spre partea despre miazănoapte cinci sute și patru mii, și spre partea de amiazăzi cinci sute și patru mii, și spre partea despre răsărit cinci sute și patru mii, și spre partea de cătră apus cinci sute și patru mii.

17. Și vor fi oșteazele cetății spre criveț doao sute cinzeci, și spre amiazăzi doao sute cinzeci, și spre răsărit doao sute cinzeci, și spre mare doao sute cinzeci.

18. Iară ce va rămânea în lungime după pârghele jârtvealnicului, zece mii spre răsărit, și zece mii spre apus, vor fi ca pârghele jârtvealnicului; și vor fi rodurile lui spre pâni celor ce slujesc cetății.

19. Iară cei ce slujesc cetății vor lucra | din toate neamurile lui Israil. 74v

20. Toate pârghele de mii doaozeci și cinci, prin doaozeci și cinci de mii, în patru unghiuri, să vor usebi spre pârghele jârtvealnicului și spre moșiia cetății.

21. Iară ce va mai rămânea a căpetenii va fi din toată partea pârghelelor jârtvealnicului și a moșii cetății din prejma pârghelelor a doaozeci și cinci de mii, până la hotarul despre răsărit; ci și la mare, din prejma a doaozeci și cinci de mii, până la hotarul mării, aseaminea în părțile căpetenii va fi; și vor fi pârghele jârtvealnicului, și jârtvealnicul bisearcii în mijlocul lui.

22. Iară din moșiia leviților și din moșiia cetății în mijlocul părților căpetenii, va fi între hotarul Iudii și între hotarul lui Veniamin, și va fi al căpetenii.

23. Și celoraalalte neamuri: de la partea despre răsărit până la partea despre apus, Veniamin, una.

24. Și în preajma hotarului Veniamin, de la partea despre răsărit până la partea despre apus, Simion, una.

25. Și preste hotarul lui Simion, de la partea despre răsărit până la partea despre apus, Isahar, una.

26. Și preste hotarul lui Isahar, de la partea despre răsărit până la partea despre apus, Zavolon, una.

27. Și preste hotarul lui Zavolon, de la partea despre răsărit până la partea despre apus, Gad, una.

28. Și preste hotarul lui Gad, către partea despre austru la amiazăzi; și va fi marginea din Thamar până la apele împotivirii Cadis, moștenire în prejma Mării ceii Mari.

29. Acesta e pământul care îl veți trimite în soarta neamurilor Israil; și acestea, părțile lor, zice Domnul Dumnezeu.

30. Și acestea sânt ieșirile cetății: de la partea despre miazănoapte cincisute și patru mii vei măsura. ||

75r 31. Și porțile cetății din numele neamurilor Israil, porți trei: despre miazănoapte, poarta Ruvim, una, poarta Iuda, una, poarta Levi, una.

32. Și spre partea de către răsărit cincisute și patru mii și porți trei: poarta lui Iosif, una, poarta lui Veniamin, una, și poarta lui Dan, una.

33. Și spre partea despre amiazăzi, cincisute și patru mii vei măsura și porți trei: poarta lui Simion, una, poarta Isahar, una, poarta Zavolon, una.

34. Și la partea despre apus, cincisute și patru mii, și porțile lor trei: poarta Gad, una, poarta Asir, una, poarta Nethali, una.

35. Prinprejur, optsprăzece mii și numele cetății, dintr-aceea zi, «Domnul acolo».

